

INDIEN
DE KERK HANDLEIDING VAN
MARY BAKER EDDY
GEHOORZAAMD WERD

Helen M. Wright

Door dezelfde auteur:

Mary Baker Eddy: A New Look

**Mary Baker Eddy: Church Manual & Church
Universal Triumphant**

Mary Baker Eddy: God's Great Scientist- Vol. 1.

Mary Baker Eddy: God's Great Scientist- Vol. 2.

© 1984 Helen M. Wright

**ISBN 0-960648-4-0 voor de Amerikaanse
uitgave**

**ISBN 90-9001165-X voor de Nederlandse
uitgave**

Helen M. Wright

Camp David

4657 Island Ave. NE

Bainbridge Isl. WA 98110

U.S.A.

“De poging van ontrouwe leerlingen mij zwart te maken en mijn uitgaven voor het publiek verborgen te houden ... is al te vaak geprobeerd, en ook al te vaak mislukt dat ik me ervoor vrezen zou ... [doch] roep ik in deze zaak de hulp van anderen in ... [want] ‘met rust gelaten’ wordt een leugen niet zo gauw vernietigd als met de hulp van de verkondigingen van waarheid”.

— Mary Baker Eddy. (*My*. 130)

Dit boek wordt geschreven ingevolge het bovenstaand verzoek om hulp.

De Christelijke Wetenschap moet worden gevestigd niet als een stoffelijke organisatie, maar als Wetenschap.

— Mary Baker Eddy.

Door gehoorzaamheid aan de Voorschriften van de *Kerk Handleiding* van Mary Baker Eddy, kan deze “Godgekroonde-lankmoedige-eeuw toch de grootste en glorierijkste erfenis die ons door haar geschriften gegeven zijn opleveren en wel als de rechtmatige beloning van vele generaties van duurgekochte vrijheden.

De vertaling is verzorgd en uitgegeven door
Osborne Jenkin Davies, C.S.
onder de goedkeuring van Helen M. Wright.

Villa “De Glimlach”
7361 TJ Beekbergen (Gld.)
December 1985

TEGENGESTELD AAN DE LEERSTELLING EN
VOORBEELD VAN MARY BAKER EDDY IS HET
DENKBEELD BLIJVEN KOESTEREN DAT MEN
DE DWALING SLECHTS STILZWIJGEND
BERISPEN MOET.

MEVROUW EDDY VERKONDIGDE:
IK HEB MEER DISHARMONIE GENEZEN
DOOR HET GESPROKEN WOORD DAN DOOR
EEN STILZWIJGENDE PLEIDOOI

(uit Early Collectanea)

Zie Miscellany blz 130:15.

Dit boek is opgedragen
aan de geestelijk-gezinde lezer

DANKBETUIGINGEN

Mevrouw Eddy zei: “Degenen die mij ... elders dan in mijn geschriften zoeken, verliezen mij in plaats van mij te vinden”. (*My.* 120:2). Feitelijk zei ze dus: “U ZULT MIJ VINDEN IN MIJN BOEKEN”.

Sinds 1910 hebben vele geestelijk-gezinde individuen wel ingezien dat Mevrouw Eddy nog steeds bij ons is —dat zij in haar boek bevonden wordt waarvan zij naast die van Wetenschap en Gezondheid, de *KERK HANDLEIDING* als evenredig belangrijk waardeerde.

Daarom is grote dankbaarheid verschuldigd aan die individuen die, evenals weleer, ook heden ten dage zich alle mogelijke moeite getroost hebben om te wijzen op de verschrikkelijke gevolgen van de flagrante ongehoorzaamheid jegens de *Kerk Handleiding* van Mary Baker Eddy; elke van deze individuen hebben alreeds een kostbare steen bijgedragen tot opbouw van de geestelijke Tempel van 's mensen goddelijk-lastgevende-recht om te worden bevrijd van de kerkelijkheid en van het autoritair.

VERKLARENDE NOTITIES:

HET CURSIEF GEDRUKTE

Soms wordt het cursief-gedrukte (niet in de oorspronkelijke tekst) gebruikt in de aanhalingen, niet zozeer om de nadruk op te leggen dan wel om dat gedeelte van de aanhaling dat betrekking heeft op de onderhavige discussie TE IDENTIFICEREN.

AFKORTING

Afkortingen van de titels van de werken van Mevrouw Eddy komen overeen met die van de *Concordance to Miscellaneous Writings en de Overige Boeken behalve die van 'Wetenschap en Gezondheid'*.

'Zes dagen' is de afkorting van MARY BAKER EDDY'S "Six Days of Revelation" door Richard Oaks.

DCC is de afkorting voor *Divinity Course and General Collectanea*.

EOF is de afkorting voor *Essays and Other Footprints*.

Nota: DCC en EOF waren samengesteld en geproduceerd door Richard Oaks op aandrang van Gilbert C. Carpenter Jr., C.S.B. uit Providence, R.I., (V.S.A.) Enige verzamelingen van de heer Carpenter (zeer zeldzaam geworden) worden ook in de tekst opgenomen, o.a. in: ITEMS (interessante stukjes), *Collectanea* (de oorspronkelijke versie). *Verschillende Documenten en Fragmenten*.

Alle overige vermeldingen tussen haakjes, b.v. (353:1) hebben betrekking op het leerboek, "Science and Health with Key to the Scriptures" ... "Wetenschap en Gezondheid met Sleutel tot de Heilige Schrift", door MARY BAKER EDDY.

INHOUD

DEEL 1

Inleiding	iii
De Opdracht	v
Dankbetuigingen	vi
Verklarende Notities	vii
Het Voorwoord	xii
De verstandelijke voorzorgsmaatregelen van Mary Baker Eddy	1
De grote hinderpaal	1
“Mijn volk is uitgeroeid omdat het zonder kennis is	2
Durf een Dissident te zijn	3
“Hier Sta Ik. Ik kan niet anders” — Luther	5
Het oogmerk van dit boek	8
Op een gezette Tijd	9
De Voorschriften van de <i>Kerk Handleiding</i> verbiedt het toezicht door een Bestuur	11
Het Bestuur van ‘5-man’ en ‘4-man’ niet hetzelfde	19
Plaatselijk antennes gebrekkig	20
De ongehoorzaamheid van de zondige-zin moet ontbloot worden	23
Mevrouw Eddy’s voorspelling van ‘gedachtelijke-moord’	25
“De samenzwering” die haar “schade” toebracht	25
De aanval op haar leiderschap	28
“Spreek de waarheid omtrent de leugen”	29
“De Plagen” van de Openbaring dalen neer	32
Het streven naar ALLEENHEERSCHAPPIJ	34

Een bijzondere aantekening	37
Het vernietigen van de Gedenksteen	38
De Moeder-Kerk als symbool	39
De Voorschriften beëindigen centraal-bestuur	41
“God schreef de <i>Kerk-Handleiding</i> ”	42
De <i>Kerk Handleiding</i> beschermt de dochter-kerken	43
Mevrouw Eddy’s waarschuwing t. a. v. reorganiseren	46
“Reorganiseren zal de voorspoed ruïneren”	48
De studenten staan op het reorganiseren en wel op een stoffelijke basis	52
Het Bestuur in gebreke t. a. v. Mary Baker Eddy als Leidsvrouw	53
Het 5-man Bestuur ontwijken uit vrees ‘de bons te krijgen’	56
De DERTIEN TRUST-AKTES dwingen een erkenning van de Verbods-bepalingen (Estoppels)	57
Een onwettig Bestuur schendt alle 13 Trust-Akten	61
Het overlijden van Stephen Chase in 1912	61
Dwaling MOET worden BLOOTGELEGD	64
Het Bestuur schendt haar laatste Wilsbeschikking	64
TOEVOEGSEL	66
De TRUST-Akte van Mevrouw Eddy	67

DEEL II

Een onwettige Bestuur	73
Verenigde Christelijke Wetenschappers in actie	76

De bezorgdheid van Mevrouw Eddy i.z. de Kopijrechten	94
Mevrouw Eddy wilde de breedst mogelijke VERSPREIDING	95
De gevangenzetting van haar geschriften	96
De uitstoting van de Schrijfster	97
Haar portret wordt verwijderd	98
De betekenis van haar portret én handtekening Archief-brieven	99 101
Memoires van de heer Dickey, haar sekretaris ..	107
De uitgave van 1910 nooit onder Kopijrechtwet geweest	113
Kopijrecht TEN ONRECHTE verlengd in 1934	119
De Keizer	122
Het Kruis en de Kroon	124
De opzet: Controle behouden	125
Rechtsvordering éézijdig	128
Het Begrijpen moet “bevrijdend” niet “muilkorvend” werken	128
Onwettige bekrachtiging van lektuur	130
Verfoeiing van DWANGMAATREGELEN	131
Het verwijderen van “Een Waarschuwing”	134
Het leerboek: niet ondergeschikt aan de Kerk	140
Autoriseren als dekmantel	140
Kerkelijk despotisme, — tegengesteld aan de Vooruitgang	142
De Brief van Mevrouw Eddy i.z. het begrip “KERK”	142
De <i>Kerk Handleiding</i> was ‘Handleiding van The First Church of Christ, Scientist’	144
1902, de Quantum-Sprong in haar “plan de campagne”	146
Eenheid en “De Overigen”	149

De verschrikkelijke RAVAGE door ongehoorzaamheid	151
Als Jezus en Mevrouw Eddy nu op aarde zouden zijn !	153

DEEL III

HET ANTWOORD	158
Hoe leiding door Het Gemoed te krijgen is	158
Plichtsbesef ... niet alleen door anderen	164
Vooruitgang en INDIVIDUELE krachtsinspanning	164
“De Draak” en zijn taktiek	166
Indien de <i>Kerk Handleiding</i> gehoorzaamd werd	167
Liefde werkt zuiverend	167
In het komende tijdperk zal Mary Eddy Baker worden erkend	173

REPRODUKTIES:

Een getekende Verklaring	26
Eén van de Voorschriften i.z. Bestuur	63
Kopijrecht van het leerboek	82
Een advertentie d.d. 26 november 1910	103
Christian Science Journal 1891	135
Bibliotheek van Congres: een registratie	136
De tegenstelling inz. de registratie (135)	138/139
Een Voorvechtster	omslag

HET VOORWOORD

“Het slotakkoord van de gehele leerstelling van de Christelijke Wetenschap is: om 's mensen bewustwording van het goddelijk Gemoed als zijn éniige Gemoed terug te verkrijgen”.

Mary Baker Eddy zag heel goed in dat een besef van een duidelijk te onderscheiden (goddelijke) identiteit van het individu, de universele verlossing vormt.

Haar grootste openbaring dat “Alles is oneindig Gemoed en zijn oneindige manifestatie” ging gepaard met het feit dat alle bestuur en alle Wetenschap om het feit draait dat het de enige verwantschap is tussen Gemoed en zijn expressie, namelijk de verwantschap tussen Beginsel en zijn idee (genoemd in de Bijbel “de Zoon met de Vader”).

Stoffelijke organisatie met zijn kerkelijkheid en autoritair gezag poogt haar leden in te prenten dat er ook een ander soort verwantschap bestaat om reden dat een stoffelijke organisatie op een verwantschap tussen groepen van mensen en een kerkelijke hiërarchie floreert.

Maar elke poging om mensen aan te moedigen, of om deze te verstrikken in het denkbeeld dat een stoffelijke organisatie met zijn autoritair gezag deel van de Christelijke Wetenschap uitmaakt, is tegengesteld aan alles wat Mary Baker Eddy onderrichtte. De Gemoedwetenschap die zij van God aan het mensdom bracht, legt voor altijd het zwijgen op de orthodoxe godsdienstigheid,- het verlengstuk van de Oude theologie.

Ondubbelzinnig verkondigde Mevrouw Eddy:

”Nog nooit is er een religie of een filosofie voor de eeuwen verloren gegaan om een andere reden dan dat haar goddelijk Beginsel in de persoonlijkheid verzonken werd”. (My 117:22).

In haar "*Boodschap voor 1901: 20,8*" schrijft Mevrouw Eddy: "The Christian Scientist (De Christelijke Wetenschapper) is alleen met zijn eigen zijn (bestaan), en met de realiteit aller dingen", waar hij "de hoogste macht om te denken en te handelen op de juiste wijze" ervaart, - ongehinderd door de achterwaartse ruk van een stoffelijke organisatie, alias de aanhang van de Oude Theologie. (zie *Pul. 3:7*)

"Een echte Christelijke Wetenschapper is een wonder, een mirakel in het heelal van het sterfelijk gemoed ... hij leeft voor al de mensheid, en hij eert zijn schepper" (*Mis. 294:6*).

Wat bedoelde zij met "hij leeft voor al de mensheid"?

Zij stond erop dat wij de Wetenschap, die God door haar geschriften en onderwijs aan de mensen gaf, beslist begrepen en die Wetenschap verwezelijken. Dit vergt van het individu dat hij "uitzonderlijk" maar niet "afgezonderd" wordt. Dit vergt van de Christelijke Wetenschapper dat hij zijn "alleen zijn", zijn éénheid, zijn ééndrachtigheid met God, - met het Gemoed-van Christus ontdekte. De Christelijke Wetenschapper leeft voor geheel de mensheid wanneer hij zijn Christus-zelfheid ten volle tot expressie brengt, aangezien in de Christelijke Wetenschap er geen zelfheid gescheiden van God bestaan kan. Vandaar het feit dat hij niet misleid kan worden om te geloven dat er een iets "g i n d s" gaande is in een zo-genaamde stoffelijke wereld, - de wereld van illusie, of die van disharmonie; een wereld gescheiden van zijn pas ontdekte wereld van Geest.

Dit boek illustreert op treffende wijze hoe de kerkelijkheid en de dictatuur geneigd zijn "gif" in het 'water-des-levens' te gieten, d.w.z. in het verontruste menselijk gemoed, teneinde de sterke zwemmer, die zich alle mogelijke moeite geeft de oever (van de Waarheid) te bereiken, en zo mogelijk degenen die van het levendwater willen drinken, te vergiftigen." (*My. 126:3*).

In het blootleggen van het kwade ging Mevrouw Eddy onbevreesd te werk en zij sprak zich zeer lovend uit t.a.v.

allen die de moed konden opbrengen openlijk het kwade aan de kaak te stellen. Zij drong erop aan dat het *noodzakelijk* was om het kwade en de dwaling van elke aard bloot te leggen en verkondigde dat “ontmaskering meer dan halfwerk is in het vernietigen van de dwaling”. In het hoofdstuk “Openbaring” (uit het leerboek) stelt zij zich de vraag: “Vanwaar deze tegenzin om te “wijzen naar de sluipwegen van het denken, waarlangs het kwaad ongerechtigheid bedrijft” aangezien “het toch noodzakelijk is het kwaad bloot te leggen om het met zekerheid te kunnen vermijden?” In haar *Miscellany* schrijft ze: - “Wij moeten de dwaling beslist bij de naam noemen, haar blootleggen, en de waarheid op wetenschappelijke wijze onderrichten”. Zij waarschuwt tegen een “te lafhartige”, een “te naïeve, of te slechte houding om de dwaling bloot te leggen en ons te verschonen door te ontkennen dat deze dwaling bestaat”. In haar *Miscellaneous Writings* verkondigd zij uitdrukkelijk:-

“Wanneer God ons gebiedt de ongerechtigheid bloot te leggen teneinde haar teniet te doen, moet men het ontdoen van haar dekmantel; en de goddelijke Liefde zal dit streven alsook zij die ermee gebaat zijn beslist zegenen.”

Het blootleggen en het ontmaskeren van de dwaling betekent niet dat de Christelijke Wetenschapper een straf oplegt op degenen die schijnbaar onder de invloed van de dwaling of onder de diverse geloofsvormen kwamen te staan. Jezus doorzag de dwaling van degenen die hem bestreden en hem kruisigde, hij LEGDE HET BLOOT EN VEROORDEELDE HET, maar hij stelde hén niet strafbaar in het bewustzijn. Hij zag het kwade als onwerkelijk, - als een illusie waaruit de sterveling moest wakker geroepen worden.

In het blootleggen van de dwaling op Gods bevel was Mevrouw Eddy zeer trouw. Al te goed wist zij dat aan dit blootleggen van de dwaling geen eind in haar werkzaamheden zou komen maar zich voort zou zetten totdat de

bastions van bedrog en “tegen de geestelijke boosheden in de lucht” gesloopt zouden worden.

Gedurende een cursus, gegeven door Mevrouw Eddy, stelde zij de vraag (naar de aantekeningen van Irving Thomlinson):- “Waarom had Jezus te danken dat men hem de Messias noemde”?

Een leerling gaf als antwoord: “Zijn geestelijk begrijpen”!
Mevrouw Eddy repliceerde:

Ik zal u het antwoord geven ... het ware antwoord en wel in de taal van de Bijbel; “Hij had de gerechtigheid lief en haatte de ongerechtigheid”! En toen vervolgde zij ...“dat de echte Christen niet enkel het recht liefheeft, maar dat hij de ongerechtigheid haat en gewillig is die bloot te leggen beide in zichzelf en in anderen. Zij stelde het duidelijk voor dat hij geen trouwe discipel is die zijn ogen sluit t.a.v. het verkeerd-doen, noch de nodige stappen neemt om de boosdoener te ontmaskeren en alsdus een halt aan het boosdoen toe te roepen ...

Toen de schriftgeleerden en de Farizeeën Jezus veroordeelde omdat hij de man met een dorre hand op de Sabbat genas, zegt Marcus 3:5 (RSV): “Met verbolgenheid keek hij om, in zijn hart bedroefd zijnde jegens hun hardheid.” Hij werd toornig jegens hun valse zin van vroomheid, dweepzucht,- hun onmenselijkheid en fanatisme, hun verheven tradities en eigen-belang boven Gods genezend werk. Jezus gebruikte een “rechtvaardige” zin van verontwaardiging en de opbouwende zin van verbolgenheid. Hij wist dat als iemand afdoende boos wordt ten opzichte van overtredingen en onrechtvaardigheden om tot actie te komen, dan kan een verandering ten goede plaats vinden.

John Howard bijvoorbeeld werd afdoende toornig jegens de verschrikkelijke toestanden in de Engelse gevangenissen dat er toen spoedig daarna een aanvang tot verbetering intrad.

De Magna Carta kwam tot stand dankzij degenen die de ongerechtigheid haten.

In één van haar gedichten (blz.vi:16) vertelt Mevrouw Eddy over William Lloyd Garrison, die zij oprecht bewonderde omdat hij verbolgen werd over het lot van de slaven in de Verenigde Staten. Garrison had “in het droevige gezicht van een slaaf, de afgeschaduwde gezicht van God gezien”. Met een bevende stem zwoer hij: “Ik zal erom niet draaien ... ik wil me niet verschonen; ik zal de aftocht niet blazen ... geen centimeter, en ik wil dat men naar mij luistert”.

Mevrouw Eddy heeft het ook over Florence Nightingale (385:2) wie de geschiedschrijver omschrijft als een vinnige vechtster, een “wit-heet”- een opgewonden vrouw die donderde en vocht tegen de ongerechtigheden die zij zag en het haatte.

Een ieder kent de woede in het edele hart van Abraham Lincoln toen hij een slaven-markt-veiling gadesloeg en het gillen van een vrouw hoorde toen zij van haar man en kind werd weggerukt! Met gebalde vuisten gaf Lincoln uiting aan die vermaarde woorden:- “Als ik ooit de kans krijg om dát te mogen slaan. Ik zal het dan raak slaan!”

Toen Richard Henry Dane Jr. dol van woede werd jegens de wrede toestanden die heersten aan boord van goederenschepen, schreef hij een boek getiteld “*TWO YEARS BEFORE THE MAST*” (Twee jaar aan boord van een zeilschip). Het was de inzet tot een hervorming van achterstallige zeerechten ten gunste van de bemanningen.

Wij kunnen honderden gevallen citeren waarin iemands rechtvaardige zin van boosheid en haat jegens de ongerechtigheid hem in staat stelde iets te verrichten om een correctie teweeg te brengen.

Jezus gaf Jacobus en Johannes de bijnamen: “De zonen van de donder”.

Aan elk van deze befaamde mensen stond God toe Zich te laten werken door hen om hun haat jegens de ongerechtigheid richting te geven. En aldus moeten ook wij bereid zijn in deze stadia van onze groei naar Geest toe.

Mevrouw Eddy zei: “Wanneer iemand probeert zich wijs te maken en de dwaling goed te praten en er zand over wil strooien,- zelfs tegen zijn oprechte overtuigingen in, word ik met *RECHTVAARDIGE VERONTWAARDIGING* vervuld, zelfs boven andere vormen van dwaling. Van dat soort mensen wordt het licht ontnomen en het verhindert anderen het licht te mogen zien om daarin te kunnen wandelen, d.w.z. de waarheid in te zien en aan te nemen”. (*DCC* 182).

Wij moeten op alle mogelijke manieren uiting geven aan de waarheid zoals Mevrouw Eddy ons steeds aangera- den heeft; wij moeten stoutmoedig en onbevreesd zijn in onze strenge terechtwijzing van de dwaling en in onze vu- rige berisping van het verkeerd-doen. Desondanks, al ver- afschuwen wij de dwaling, veroordelen wij nooit de perso- nen die onder de invloed van het dierlijk magnetisme ver- keren. Aanhoudend wijzen wij naar de dwaling, maar niet als motief: personen te willen straffen óf de dwaling te wil- len verpersoonlijken. Voorhanden is er altijd de éénheid van de gerechtigheid en de genegenheid, anders zou er geestelijk iets zoek zijn. Het is echter noch bij de gerech- tigheid noch bij de genegenheid om eerst een zwiggende houding aan te nemen in een poging dwaling te bedekken als God ons gelast het bloot te leggen.

Noch door het te verkondigen noch door het aan de mensheid bekend te maken wat waarachtig en klaar- blijkkelijk waar is; daarin is geen gebrek aan genegenheid. Feit is dat, uiteindelijk, het de enig beminde werkwijze is. Dit boek beschuldigt niemand—zodanig niet—maar het legt de poging van het zinnelijk-gemoed om de Christelij- ke Wetenschap te vernietigen radikaal bloot. Tegelijkert- ijd moet het noodzakelijkerwijs tonen hoe het zinnelijk- gemoed wordt gebruikt, wat ons voorkomt als personen, om haar doelstelling te bewerkstelligen, en juist dát is wat het boek probeert te bereiken op een juiste en evenwichti- ge manier.

In het verloop van wereldse zaken heeft haast een ieder van ons gemerkt hoe fortuinen eerder door loslippigheid

vergaard worden dan door deugdzaamheid, en daardoor gingen er meer fortuinen verloren dan Ondeugdzaamheid.

Eerder door hen in liefde te omvatten dan door hen te blameren worden de mensen voor ons gewonnen. Dat is de stembuiging die ik in dit boek graag uitdragen wil, namelijk dat het blootleggen en het corrigeren van dwaling slechts alle betrokkenen zegenen kan.

Een zekere sage heeft eens gezegd:- “Laat uw tong zich niet de vrijheden verloorloven, opdat het u niet gevangen zet. Onuitgesproken is een woord gelijk een zwaar-in-zijn-schede het uwe; ruchtbaar gemaakt, is uw zwaard in een andermans hand”. Om die reden moet onze bewegedenen in het blootleggen van en het wijzen naar de dwaling, zuiver en gelijk aan die van de Christus zijn: dan zal de “goddelijke Liefde dit streven en degenen die het bereikt zegenen” (*Mis.* 348:9).

Het zwaard van de echte Christelijke Wetenschapper is het zwaard van Geest, van God, het goede. “De vrede van Liefde wordt gepubliceerd, en het zwaard van de Geest wordt uit haar schede gehaald; noch wordt het opnieuw in de schede gedaan totdat Waarheid over geheel de aarde zegevierend heersen zal. Waarheid, Leven en Liefde waar ook gedacht, gevoeld of uitgesproken zijn geducht,—op de preekstoel, in de rechtzaal, langs de weg, of bij ons thuis: formidabel. Ze zijn overwinnaars, nooit te weerleggen” (*My.* 185:8).

Het kwade is nooit een entiteit, nooit de realiteit dat het voor een onwetend menselijk geloof schijnt te zijn. Datgene wat voor de onverlichte sterveling op het kwade of dwaling lijkt, is slechts hoe de immertegenwoordige goddelijkheid zich bij hem voorkomt zolang als die goddelijkheid niet begrepen wordt. Het verschijnsel van het kwade is slechts een illusie,- een waanvoorstelling van het oneindige goed hetwelk immertegenwoordig is. De Christus Wetenschap dat Mevrouw Eddy van God bracht, houdt Zich bezig met dit wanbegrip; het leert ons dat “Buiten de *stoffelijke zin* der dingen alles harmonie is”. De Christus,

Waarheid, vervangt het stoffelijke voor de geestelijke zin aller dingen.

God is Alles; en, op de juiste wijze gezien, wordt datgene dat op dwaling schijnt te lijken toch goddelijk.

Wanneer de Christelijke Wetenschapper “spreekt tot het mensdom van de vijand, die in een hinderlaag ligt” doet hij dat met dezelfde beweegredenen die de Profeten, Jezus en Mevrouw Eddy bewogen om “zo nodig, de waarheid omtrent de leugen” te verkondigen. Dit vergt een onbaatzuchtige liefde voor het mensdom.

Christelijke liefde is doortrokken van de moed der overtuiging; ze kan veel verdragen, maar noch de lafheid, noch de domheid is haar eigen, waardoor de ongerechtigheid bij haar dekking kan zoeken. Barmhartigheid is Liefde; en Liefde doet de ogen van de blinde opengaan, berispt de dwaling, en werpt haar uit. De barmhartigheid vlucht nooit voor de dwaling, opdat zij niet een treffen van achter op de hals haalt. Heb je vijanden lief, anders raak je ze niet kwijt; maar heb je ze lief, dan zult gij ze helpen tot *bezinning te geraken*”. (*Mis.* 210:27 - “Uw Wil geschiedde”.)

“Ga dan klein boekdeel; God bevleugelt je hemelwaarts; en in het bijzonder, laat dit uw gebed zijn:- tot allen die het lezen of willen luisteren —moge de zegening van een groot licht op u neerkomen”.

Helen M. Wright

December 1984

DEEL I

DE VERSTANDELIJKE VOORZORGS- MAATREGELEN VAN MARY BAKER EDDY

De Christelijke Wetenschap is Gods systeem voor geestelijk zelfonderricht en zelf-bestuur. In haar *Kerk Handleiding* heeft Mary Baker Eddy (op wonderbaarlijke wijze) voorzorgsmaatregelen getroffen voor de vrijheid van iedere Christelijke Wetenschapper om door de Wetenschap onderricht te verschaffen en te mogen genieten van een zelf-bestuur, - ongehinderd door persoonlijke bemoeiing of toezicht van buiten af.

De boodschap van dit boek is om de nadruk te leggen op de kostbare erfenis dat Mevrouw Eddy haar volgelingen naliet. Het boek is niet gericht tegen enig menselijk wezen of instituut maar wel zal het wijzen op de klippen en waarschuwingen, die de eens zo machtige beweging van de Christelijke Wetenschap de wereld in haar greep had op het moment dat Mevrouw Eddy overleed, bijna vernietigde.

DE GROTE HINDERPAAL

In onze reis in de richting van Geest, is "het vertrouwen in stoffelijke dingen" (*Terugblik* 31:18) de grootste hinderpaal. In het laatste gedeelte van de 1880ste trok Mevrouw Eddy zich terug van de stoffelijke activiteiten van de kerk, - van de sleur van alle mondaine-vormgevingen dat de maatschappij eigen is. "Ik ben nog steeds bij U" waren haar troostrijke woorden, "de schreden voorwaarts naar de ruimeren, hogere aanblikken wenden, *met de bede dat gij volgen zult*". (*Mis.* 136:2).

Het is het vertrouwen in stoffelijke organisatie dat onze vooruitgang belemmert gewaar te worden van onze huidige toestand van goddelijkheid en God-wezen. "Dit vertrouwen" zegt Mevrouw Eddy "is de ongeziene zonde, de ongekende vijand". (*Terug en Inblik* 31:18-19).

Het is dit vertrouwen in stoffelijke werkwijzen, en de afhankelijkheid van persoonlijke leiding dat "Geest in de greep van de stof houdt" (28:7)—dat een zware sluier over

het oneindige heelal van Gemoed werpt hetwelk de leerstellingen van Mevrouw Eddy ons bijgebracht had toen zij de geestelijke aard van alle dingen uitlegde en ons liet inzien hoe wij de nietsheid van het kwade waar konden maken,—hoe wij de illusie (als vaststaand feit) van het kwade zowel pareren als vernietigen konden.

Zij zag ook in dat stoffelijke organisatie slechts een andere term is voor het organisch leven zelf. De Christelijke Wetenschap is toegewijd aan het doen verrijzen van de mens uit dit organisch leven, aangezien organisatie en tijd niets met Het Leven te maken hebben (249:23).

Daarom laat deze verhandeling de verwoestende gevolgen van het geloof de revue passeren, dat de Christelijke Wetenschap, die uit God is, een stoffelijke organisatie is en tevens heeft zij als opzet het antwoord dat alreeds voorzien is door onze geïnspireerde Leidsvrouw te verschaffen.

En nog eens dit: het moet duidelijk gesteld worden dat de feiten die hier vermeld zullen worden geenszins moeten worden geïnterpreteerd als een aanval op vijf wezens,- Bestuurders genoemd; eerder moeten de feiten die hier voorgesteld worden, uitgelegd worden als bewijs hoe en waarom de *Kerk Handleiding* van Mevrouw Eddy, indien er gehoor aan gegeven wordt, elke leerling zijn rechtmatige richting geeft en hem bevrijdt van de onafscheidelijke neiging van het menselijk gemoed ánderen te besturen, óf te worden bestuurd. Het probleem is nooit “mensen” maar dierlijk magnetisme onder het mom van kerkelijkheid,- de dictatuur,- autoritairisme,- de stoffelijkheid. Oogmerk van dit boek is:- dat de Christelijke Wetenschapper “de vrijheid wordt teruggegeven, die hem onrechtmatig ontnomen is” (435:37).

“MIJN VOLK IS UITGEROEID, OMDAT HET ZONDER KENNIS IS”

De profeet Hosea zegt,- “Mijn volk is uitgeroeid, omdat het zonder kennis is” (*Hos.* 4:6).

Mevrouw Eddy vermaant:

Velen zijn bereid de mensen de ogen te openen voor de macht van het goede, die in het goddelijke Gemoed zetelt, maar ze zijn minder bereid ... de sluipwegen van het denken, waarlangs het kwaad de ongerechtigheid bedrijft, bloot te leggen.

Vanwaar deze tegenzin, daar het toch noodzakelijk is het kwaad bloot te leggen om het met zekerheid te kunnen vermijden? Omdat u meer bij de mensen in de smaak valt wanneer u hen op hun deugden dan wanneer u hen op hun óndeugden opmerkzaam maakt. Het vereist de geest van onze Meester iemand op zijn fouten te wijzen en zich zo aan het misnoegen van de mensen bloot te stellen, en dat alleen om het goede te doen en het mensengeslacht tot zegen te zijn. (570:30).

En dan stelt zij zich te vraag: “Wie spreekt tot het mensdom van de vijand, die in een hinderlaag ligt? ... beschouwen hen, die het gevaar gezien en toch niet gewaarschuwd hebben, als ontrouwe rentmeesters”. (571:12).

DURF EEN DISSIDENT TE ZIJN

Het ‘eens zijn’ met de dwaling maakt ons week en leidt tot zelfvoldaanheid. Het menselijk en vleesgeworden-gemoed verzet zich tegen de geestelijkheid; het laat zich niet overhalen naar intellectuele beschaving of geestelijke groei” (*My.* 211:31); en “waar er geen inzicht is, gaat het volk ten gronde” (*Spreuken* 29:18 ... Engelse versie). Geestelijke voortuitgang hebben wij altijd aan dissidenten te danken; het ‘oneens zijn’ wint in kracht. Jezus en Mary Baker Eddy waren dissidenten. Onafhankelijkheid van de stof heeft het Quantum voorwaarts trekkenden in de geschiedenis van het mensdom niet kunnen deren, en wij vinden de Quantum-baanbrekers onder de niet ingewijden zoals Jezus en Mevrouw Eddy. De voortuitgang hebben wij te danken aan die krachtdadige individuen

die, tot elke prijs, voorwaarts willen schrijden, en zo nodig bereid bevonden zijn zich te willen afscheiden van allen die zich vastklemmen aan verouderde geloofsbelijdenissen, dogma en het ritueel. Onze wezenlijke vijanden zijn degenen (terwijl wij zelf nog dwalende zijn) die ons het gevoel verschaffen dat wij O, zó goed zijn,- dat wij ons laten neerhalen in het drijfzand van de apathie, de z.g. geborgenheid en zelf-voldaanheid.

Degenen die iets nieuws ontdekt hebben,- iets geestelijk groots, ver boven het inzicht van de massa, worden door de lethargische-meerderheid verworpen en geëtiketteerd als dissidenten,- óf vervolgd als ketters ...! Doch is de richting van de vooruitgang niet aangegeven, noch afhankelijk van "een woestijn van domoren" ... maar eerder door een groep verstandige (wijze) denkers". (*My*. 162:7).

Een wijs onderkenner, een groot musicus zei:

"De man [of vrouw] met een bestemming voert wat hij wil, of van plan is, niet uit, maar hij wordt gewoon 'gedwongen' het uit te voeren krachtens een onbegrijpelijk-fatum onder wiens invloed hij kwam te staan; en als dus de Openbaarder, Ontdekker, of zelfs de Hervormer staat onder de invloed van een macht die hem gewoon 'dwingt' te verkondigen, of zaken voor te stellen die hij zelf niet helemaal gronden kan—al wetende dat die zaken toch oneindig zijn".

Dit is ook waar ten aanzien van de Maagd Maria die onmogelijk gepland had om geboorte te geven aan een Jezus, of zelfs zoiets voorstellen kon. Het was ook waar t. a. v. het werk van Mary Baker Eddy als de Openbaarster in dit tijdperk.

En zij, op haar beurt, moet een glimp hebben opgewogen van iets dat zij in de taak van Martin Luther had bespeurd al was zijn zending geheel anders dan die van haar.

Het lag totaal anders; immers Mevrouw Eddy was niet een Hervormster. Zij leerde stervelingen hoe te werken

vanuit het standpunt van de volmaaktheid; vanuit het standpunt van de Wetenschap, terwijl Luther's levenswerk gewijd was aan het verbeteren van een kerkelijke organisatie dat door de eeuwen heen al van kracht was.

Aan de andere kant had Mevrouw Eddy niets aan de kerkelijkheid te danken. Zij begon met een schone lei en voerde een nieuwe dispensatie in; een wetenschappelijke dispensatie, waardoor genezers zichzelf tot wet moeten zijn. Zij openbaarde de immertegenwoordige, goddelijke ordening en het administreren van Waarheid en de demonstratie van God die de doden doet opwekken—individen die “boven de grond begraven zijn”, -“in de stoffelijke zin”, doet opwekken.

Desondanks; van haar eerbied voor Luther getuigt haar citaat in het leerboek van de Christelijke Wetenschap van zijn vermaarde aankondiging:

**“HIER STA IK ... IK KAN NIET
ANDERS” — LUTHER**

Luther's mededeling: “Hier sta ik. Ik kan niet anders; zo helpe mij God! Amen!” kan men lezen aan het begin van het hoofdstuk *DE WETENSCHAP VAN HET ZIJN*, dat “Het Programma van Stellingen” in het leerboek van de Christelijke Wetenschap door Mevrouw Eddy is.

Wat zag Mevrouw Eddy in de zending van Luther? Wel moet zij ingezien hebben dat God werkte door Luther, omdat Luther zelf Hem (God) dat toe stond. Luther verzettede zich niet tegen de waarheid die God in zijn ontvankelijke gedachte uitstortte.

Vermont Royster, in *The Wall-Street Journal*, heeft Luther gekenmerkt als een boven de doorsnee mens verheven figuur (waar alles om draait toch) in onze geschiedenis,- zowel intellectueel als politiek-godsdienstig:

**“want eenmaal is het toen gelukt dat een mens
zich kon laten gelden dat hij voor zichzelf vrij was
om om over God te denken, en daarna was er geen
manier om andere gemoederen met andere vragen**

tot zwijgen te brengen.

De aanstichter van de Reformatie, dat Europa in stukken kon splijten en tot op heden toe geestelijk verdeeld is ... hij was ook de bezieler van de grote seculaire veranderingen in de Westerse Wereld, inclusief de democratie, na de zestiende eeuw, en de Nestor van individuele vrijheid in 'het mogen denken', redevoeren, en de rechten van de mens.

... Eenmaal naarovoren getreden in 1517 met zijn 95-Dissertaties (volgens de legende, op de deur van de kerk te Wittenburg vastgespijkerd), liet hij een kettingreactie van gebeurtenissen na, en lang niet ten einde.*"

In het openbaar heeft Luther beide de paus en de kerk getrotseerd. En dat vergde moed!

Velen onder zijn tijdgenoten, in het geheim óf anderszins, waren deelgenoot van zijn inzicht dat de interpretatie van G O D, en de Heilige Schrift, een zaak was van het persoonlijk geweten, niet voorgeschreven door het een of ander gezag; voor deze tijdgenoten was Luther een held.

Hoewel zijn geschriften verboden lektuur waren (óók die van ons door de kerkelijke-instanties in Boston, V.S.A.) kon men hem niet het zwijgen opleggen. Hij had de aandacht van Europa tot zich getrokken, en nooit meer zou het Christendom hetzelfde kunnen blijven.

Het essentiële van wat hij bereikte was de 'opperheerschappij van het individuele-denken' bekend te maken,—het geweten van een ieder CONTRA het autoritair-gezag ... de strijd die wij nóg stééds heden ten dage voeren.

**Herdruk na toestemming van The Wall-Street Journal.*

© 1984 - Dow Jones & Company, Inc.

Alle Rechten voorbehouden.

De stelling die Luther aannam was aanstekelijk:

Een eeuw later was Galileo bezig de kerk te tarten over haar vertolking van de Schriften en haar gevestigde Aristotilianse rechtzinnigheid ten opzichte van de natuur en het heelal waar het Copernicus niet geluk was een eeuw daarvoor.

Zonder de 'Hervorming', aangevoerd door Luther, zou het democratiserings-proces zoals wij die thans kennen waarschijnlijk niet mogelijk geweest zijn want ook de democratie hangt geheel af van het 'tarten' van elke vorm van autoritair-gezag, zij het die van Koningen die heersen krachtens goddelijke rechten of die van tirannen die door geweld en vrees heersen. "Vrees is het wapen die tirannen hanteren" schrijft Mevrouw Eddy. (*My*. 99:10).

Na het heengaan van Mevrouw Eddy en de onwettige en ongekende uitoefening van de kerkelijke macht door het (én conform de *Kerk Handleiding*) "op non-actief-gestelde Bestuur", besloep de gelederen van de trouwe Christelijke Wetenschappers de grote vrees—vrees voor excommunicatie; vrees dat hun namen verwijderd zouden worden van de Journal-Registratie (waarin melding wordt gedaan van slechts degenen die een lakmoes criterium van "trouw zijn aan de kerkelijkheid, en vooral trouw-zijn aan het Bestuur" ondergaan en dus Geregistreerd blijven"); vrees voor schande in het oog van kerkbank-genoten!

Deze vrees heeft alle groei in het verspreiden van de leer van de Christelijke Wetenschap gesmoord, niet 'in de wieg' want het WÁS een wereld-wijd ingeburgerde beweging.

Nog heden ten dage is de vrees het grote spooksel die de Christelijke Wetenschapper (die trouw aan zijn Leids-vrouwe is) besluipt—de vrees voor criminele-sancties die de Regering van de Verenigde Staten (van Noord Amerika) hem nu mag opleggen krachtens de invoering van de Onderhandse Kopierechten-wet 92-60!

Deze Wet op het kopierecht, door Het Congres aangenomen in 1971, hangt gelijk het 'Zwaard van Damocles'

boven het hoofd van degenen die, gehoord aan hun geweten gevend, over het onderwerp 'De Christelijke Wetenschap' durven schrijven ZONDER deze eerste door het verreken-kantoor van de Vijf gezagvoerders te Boston te laten goedkeuren!

Zonder stipte gehoorzaamheid en het volgen van de koers op touw gezet door geïnspireerde Leaders zoals Christus Jezus en Mary Baker Eddy, komt een geestelijke-beweging al spoeding tot stilstand en verliest zij al het vermogen om te groeien. Vandaar een volstreckte noodzaak om gehoorzaamheid aan de *Kerk Handleiding* af te dwingen, welke (indien wel gehoorzamen) aanvoert tot steeds nieuwe, geestelijke ontvouwing en, als plus punt, een bestending van de individuele rechten van de mens.

Betreffende een gesprek die hij met mevrouw Eddy voerde, vermeldt James Gilman:

Mevrouw Eddy stelde mij de vraag: wie zei Jezus zijn degenen die hem waarlijk lief had en dus zijn trouwe discipelen"? Ik gaf als antwoord: 'Ik meen dat hij zei dat het ZIJ (zijn discipelen) waren die zijn geboden gehoorzaamden. Goedkeurend, voegde zij eraan toe: "de leerlingen die mij waarlijk lief hebben zijn degenen die zorgvuldig mijn uitdrukkelijk-omlijnde-voorschriften gehoorzamen. De zulken worden verlost van de verkwikkelingen van het éne kwaad,—the evil one".

HET OOGMERK VAN DIT BOEK

De schrijfster hoopt hiermede de aandacht te vestigen op de waarheid aangaande een schitterend plan van Mary Baker Eddy ten aanzien van haar kerk en tevens om de ontvankelijke-lezer opmerkzaam te maken op de saillante, sterk uitkomende punten (door God ingegeven) in de *Kerk Handleiding* van Mevrouw Eddy, naast haar stipte wettige voorzieningen, neergezet in de dertien Trust-Ak-

ten die zij liet opmaken toen grond gekocht werd om de UITBREIDING van de bestaande kerk te bouwen. De 13 Trust-Akten, waarin stipte gehoorzaamheid aan de Voor-
schriften van de *Kerk Handleiding* gebiedend zijn, zullen later aan de orde komen. De kerkelijkheid heeft elke van deze door God-geïnspireerde voorzorgsmaatregelen voor de continuïteit van de beweging van de Christelijke Wetenschap, zómaar gesaboteerd; doch kan de waarheid hieromtrent niet voor altoos verborgen blijven. Vroeg of laat moet en zal de dwaling, diè hen verborg blootgelegd worden en het glorieijke plan van Mevrouw Eddy alsnog uitgevoerd worden.

Indien een misdadiger in vrede leeft moeten wij toch medelijden met hem hebben; hem niet tot nieuw leven wekken? Of bent u bang zulks te doen voor het geval dat hij daardoor lijdt; dat hij uw parels van gedachten onder de voeten loopt, en zich tegen u keert en u verscheurt? Lafhartigheid is zelf-zuchtigheid. (*Mis. Wr. 211:17*).

“OP EEN GEZETTE TIJD, -DE DAG VAN DE WAARHEID”

Waarom?—vanaf het moment van haar overlijden— heeft het noodlot die de leerstellingen van Jezus te wachten stond, ook haar leerstellingen overvallen? Waarom loopt de ervaring van de Christelijke Wetenschap nauwgezet parallel met die van de prille geschiedenis van het Christendom van toentertijd; nadien een korte periode met een glansrijk genezend element, die het binnenleidde met zulk een macht, om toch vervolgens (en effectieflijk) begraven te worden onder de vele lagen van kerkelijke versieringen?

Mevrouw Eddy voorzag die mogelijkheid en waarschuwde haar leerlingen vooraf:

God eist een Christelijke en een vurige, en een meer volhardende krachtsinspanning om het kwa-

de te weerstaan en om die te overwinnen, anders zal onze goede Zaak alweer door het uitschot van de eeuw bedekt worden. (Early Collectanes).

In de jaren die direkt volgden op het heengaan van Mevrouw Eddy,—evenals in de laatste tijd—zijn er een aantal dappere stemmen opgegaan om de Christelijke Wetenschappers (buiten Boston) wakker te roepen, om hen te waarschuwen tegen “de vijand, die in een hinderlaag ligt”. Maar de kerkelijkheid wist met boeiende woorden de zaak te grendelen en zodoende konden de leden—O zó naïef, blijven geloven in de vertrouwde geluiden vanuit het hoofdkwartier—het oude liedje dat de leden deden overtuigen dat vijf menselijke wezens, in plaats van haar geschriften, Mevrouw Eddy zou opvolgen! De buitenwacht (Buiten Boston) hoorde vaak en luisterde vaak naar het circische (plezierige doch zeer verderfelijke) paaien als ongeveer - “Het Bestuur van de Moeder Kerk is de tedere voorgd van de Christelijke Wetenschappers, die hun voetstappen hemelwaarts in de gaten houden”: óf zoals Peter Henniker-Heston in “*The Christian Science Monitor*” opmerkte:-

De Moeder Kerk wordt bestuurd door de Kerk Handleiding; en het allerhoogste gezag onder God voor het administreren en uitvoering van haar voorzorgsmaatregelen blijft berusten bij Het Bestuur van Christian Science.

In het zich verheffen uit een “moeder”-kerk zoals men zich verheft uit de ouderlijke stereotypen, “moeten wij lagen op lagen van eigenmachtige standpunten en rituele gedragspatronen slopen”.

Het kijken naar een ‘moeder’ kerk werd een vaste gewoonte. Wij ontwikkelden onbenullige gewoonten en reflexen,—gedwongen reflexen, die ons besturen gelijk touwtjes getrokken in een onzichtbare marionettenspel. Lang na het verdwijnen van de reden voor de reflexen zetten de rituelen zich gestadig door”.

Al deze zaken spelen zich af in weers^{we}val van de opdracht van Mevrouw Eddy: “Christian Scientisten, weest uzelf tot wet”. (442:31). In het formuleren van deze opdracht besefte Mevrouw Eddy al te goed dat aangezien Gemoed alles is, het Gemoed geen gezag heeft over iets anders. Elkeen, individueel, is zijn eigen IK BEN en is dat tevens zijn “IK BEN de Weg, de Waarheid, het Leven”. Het is Gemoed, ons ware Gemoed dat zoiets kan zeggen, en “de vuurhaarde-stede van de onbaatzuchtige liefde kan ontsteken” (1902. 16:15). Te dien einde hebben wij de opdracht: “Christelijke Wetenschappers, weest uzelf tot wet”.

Mevrouw Eddy heeft Professor Hermann Hering gezegd dat de *Kerk Handleiding* de Zaak van de Christelijke Wetenschap zou redden.

Waarom? Omdat de Estoppels-clausuels (VERBODS-BEPALINGEN), door God ingegeven, de menselijke, dwalende, kerkelijke controle zou verhinderen en verbieden en aldus de ruimte geven aan elke Christelijke Wetenschapper om “zichzelf tot wet te zijn”.

Maar Mevrouw Eddy was vertrouwd geraakt met de psychologie van de massa-gedachtengang. Zij wist dat een groot aantal mensen niet “zichzelf tot wet” konden zijn. En aangezien het niet aan haar lag om de verkeerde wensen van de massa te dienen met hun geroep om “een koning om over hen te heersen”, wilde zij niet buigen voor deze menselijke verlangens. Integendeel: in haar *Kerk Handleiding*, gelijk de Ontwerpers van de Grondwet van de Verenigde Staten van Noord Amerika, heeft Mevrouw Eddy opzettelijk ‘niet-meerderheids-elementen ingesteld om zekerheid te stellen tegen “de tirannie van de meerderheid”. Zij wist dat de tijd het zal leren dat wat God haar ingegeven had, gehandhaafd zou worden—niet met het opdissen van verhaaltjes”.

**DE VOORSCHRIFTEN VAN DE
KERK HANDLEIDING VERBIEDT
TOEZICHT DOOR HET BESTUUR**

Zelfs terwijl Mevrouw Eddy nog leefde en toezicht hield over haar Kerk-Bestuur, was er al een Voorschrift in de *Kerk Handleiding* die verbood algemeen toezicht over de kerken buiten Boston:

De Christian Science Moeder-Kerk oefent geen algemeen of officieel toezicht over andere kerken noch staat zij zelf onder het toezicht van een andere kerk. (*Handleiding* blz. 70, Sect. 1).

Bij haar heengaan kwam er een einde aan een 5-man Bestuur (Sect. 5, blz. 26); en werd op dat moment de Kerk (automatisch) genaamd: "The First Church of Christ, Scientist" (De Eerste Kerk van Christus, de Wetenschapper). "The First Church of Christ, Scientist" is altijd haar wettige titel geweest. (*Kerk Handleiding* blz. 70:Sect 2). De Estoppels (de Verbodsbepalingen) brachten de 'be-moederende'-functie van de Kerk tot een einde.

De leden begrepen niet hoe de voorzorgsmaatregelen van de *Kerk Handleiding* (bij haar heengaan) een einde maakte aan een 5-man Bestuur. Het ontbinden van het Bestuur werd teweeggebracht omdat dit Bestuur niet eigenmachtig was (zij kon uit zichzelf niet voortduren); zij had de goedkeuring van Mevrouw Eddy nodig om in een vacatuur te kunnen voorzien. Een vacatuur vond wel plaats na het heengaan van Mevrouw Eddy. Het kerkelijke, 5-man (tijdelijk) Bestuur had zich toen en meteen moeten ontbinden; maar in plaats daarvan namen zij het ongelukkige besluit om wel in een vacatuur te voorzien. Dit gebeurde dus met terzijde stelling van de bepaling in de *Kerk Handleiding* die toestemming én goedkeuring van Mevrouw Eddy vereiste alvorens in een vacatuur te voorzien. Juist die bepaling in de *Kerk Handleiding* werd haar door God ingegeven; het was het antwoord op haar gebed om een methode toe te passen waardoor haar kerk bespaard zou worden van het noodlot dat het Christendom dat Jezus ons bracht overkomen was.

Mevrouw Eddy wist:

Nog nooit is er een religie of een filosofie voor de eeuwen verloren gegaan om een andere reden dan dat haar goddelijk Beginsel in de persoonlijkheid verzonken werd. (My. 117:22)

De vervaarlijk, voortstuwende kracht die in haar tijd tot ontwikkeling kwam, voerde de beweging van de Christelijke Wetenschap over tientallen jaren na het overlijden van Mevrouw Eddy steeds voorwaarts. Maar door de ongehoorzaamheid aan de Voorschriften van de Kerk Handleiding kon die groei en voortstuwende kracht niet voor onbepaalde tijd stand houden. Al spoedig begon de groei geleidelijk aan te verminderen, en werd uiteindelijk tot stilstand gebracht door het feit dat “haar goddelijk Beginsel in (de) persoonlijkheid verzonken werd”—in een 5-man hiërarchie met autoritair-gezag over de individuele Christelijke Wetenschapper én over alle ‘dochter-kerken’ buiten Boston.

In haar cursus-onderricht en in haar onderwijs maande Mevrouw Eddy haar leerlingen zich van haar persoonlijkheid af te wenden en zich naar God toe te keren om een antwoord op elk vraagstuk. Ze zei: “U zult mij in mijn geschriften vinden” én “degenen die mij zoeken ... ánders dan in mijn geschriften, verliezen mij in plaats van mij te vinden”. (My. 120:2)

Haar geschriften zijn waarachtig de “onbevleete ontvangenis” die wij in Hebréeërs 7:3 lezen: “Zonder vader, zonder moeder, zonder geslachtsrekening, noch begin der dagen noch einde des levens hebbende ...” De definities die Webster geeft van “onbevleete ontvangenis” is: “het voortbrengen van iets zonder een blijkbare bron of oorzaak” ... “Onbevleete” wordt gedefinieerd als “zuiver, onbesmet, gaaf”. Haar (Mevrouw Eddy) geschriften voeren ons naar het éne Gemoed, en te ontdekken dat dit Gemoed, óns Gemoed is, het enige Gemoed, de Alles-in-Alles.

Natuurlijk is Wetenschap en Gezondheid (het leerboek) voor ons pas deze ‘onbevleete ontvangenis’ voor-

zover onze individuele bewustwording één met Waarheid is—in de mate dat onze gewaarwording (de structuur ervan) één is met de realiteit, de realiteit die Wetenschap en Gezondheid, en de andere geschriften van Mevrouw Eddy aangeven. “Het goddelijke moet het menselijke op ieder gebied overwinnen”. (43:31). De “moet” staat gelijk aan de “moet” dat “2 plus 2” vier is. God dicteerde “Wetenschap en Gezondheid”; en de zending van Mevrouw Eddy - haar oogmerk, is om ons naar de BRON te voeren—dat wil zeggen: ons terugvoeren naar het ene goddelijk Gemoed hetwelk ons ware Gemoed is. Haar oogmerk is om ons te helpen ons te ontdoen van een vleesgeworden-sterfelijk óf menselijk-gemoed, opdat wij voortdurend in gemeenschap met het goddelijk Gemoed zijn hetwelk Zich AFschaduwte als “de mens”—de mens dat de zuivere expressie of weerspiegeling is van dit Gemoed.

Christelijke Wetenschappers maken nooit de fout om Mevrouw Eddy te assimileren met de Wetenschap, die de goddelijke Liefde aan het mensdom gaf, evenmin als men Beethoven met muziek, of Einstein met de mathematika assimileren. Maar aan de andere kant, de echte Christelijke Wetenschapper is zeer gevoelig gewaar van het feit dat “het Koninkrijk der Hemelen” ... “nooit bereikt wordt zolang wij ... een verkeerd oordeel hebben over iemand, die God geroepen heeft om Zijn Woord te verkondigen” (560:14)- Mevrouw Eddy werd goddelijk aangewezen “om Gods Woord te verkondigen”—om “Gods vermeldende-engel” te zijn.

Verder zegt ze “Zonder een zuiver begrip van het hoogste zichtbare idee van het goddelijk Beginsel, kunnen wij dit Beginsel niet begrijpen”. (560:18). Zij wist dat dit juist het punt was waar de vijand zich veel moeite zou getroosten om het mensdom het idee te ontfutselen.

Om die reden toen Rechter Hanna (alvorens voort te trekken om een reeks lezingen te geven) haar om wat goede raadgevingen verzocht, vermaande zij hem:

Ik kan u het beste helpen door de weg te wijzen—het gebeuren achter het gordijn: De verenigde taktiek van de boosdoeners is om de beginneling te suggereren—als hij bezig is een lezing te geven of onderricht te geven of zelfs in zijn schrijven voor onze tijdschriften,—om Mevrouw Eddy, zoals zij IS (wat God van haar afweet, en aan Jezus geopenbaard werd) buiten beschouwing te laten, en haar wel af te beelden, zoals ze NIET is (een oud dametje met wit haar, meer niet) ... voortdurend wordt het bij het publiek voorgesteld. Deze soort houding verduistert de geestelijke zin van de leerling en het misleidt het publiek. Waarom? Omdat het het idee van het goddelijk Beginsel verkeerd voorstelt en dát is waar het om gaat.

De waarheid omtrent haar karakter aan het publiek voor te spiegelen zal de leerlingen ten goede komen, en meer voor de goede zaak doen dan wat dan ook. Het Christendom in haar zuiverheid is verloren gegaan door haar verdedigers te belasten en te doden ... De waarheid omtrent uw Leidsvrouweneest de zieken en verlost de zondaar. De leugen heeft het tegengestelde effect, en de ene boosdoener, die leiding geeft in dit boze gebeuren, weet dat het zo is veel beter dan de Christelijke Wetenschappers in het algemeen. (*DCC* blz. 109).

Hoe nauwkeurig Mevrouw Eddy de strategie van de vijand onderkende kan worden afgeleid uit het groot succes dat de vijand geboekt heeft door haar te denigreren. Zelfs oprechte Christelijke Wetenschappers hebben zich laten inpalmen door de taktiek van de vijand, en 't voorhoofd laten fronsen als haar naam genoemd wordt, óf over haar verworvenheden geprezen wordt; dát noemen ze 'persoonlijke aanbidding'. En dat allemaal in weerwil van haar ernstig pleidooi om het publiek "de waarheid omtrent haar karakter" voor te spiegelen!

In een poging om die stroom die zij zag aankomen tegen te gaan, schreef zij Edward Kimball:

Voor de wereld is het belangrijk dat zij mij in het ware licht en leven ziet plaatsen,—dat zal meer dan wat ook de goede Zaak ten goede komen dan wat dan ook. Dit heb ik geleerd uit het feit dat de vijand zich veel moeite heeft getroost juist deze twee zaken voor de wereld te verbergen, dan succes te boeken op een andere manier. Het leven en karakter van Jezus waren, in het begin, óók zo behandeld. Ik betreur het te merken dat trouwe leerlingen niet wakker worden in hun maatregelen om de taktiek van de vijand het hoofd te kunnen bieden. (DCC blz. III).

Omdat Mevrouw Eddy, God's "scriba-op-bevel" zo onwrikbaar was in het verwijzen van haar leerlingen naar haar geschriften in stede naar haar persoon te wenden, was er geen gevaar-zolang zij hier was-dat de Christelijke Wetenschap "verloren zou gaan door het Beginsel van de Wetenschap door persoonlijkheid te laten verdringen". Zij stond het goddelijk Gemoed toe haar bij elke zet en besluit te leiden, en gaf haar volgelingen de raad om hetzelfde te doen. Maar ook zag zij in dat haar leerlingen (nog niet) dezelfde geestelijke hoogte bereikt hadden als zij zelf.

Omdat zij zo intens gewaar werd van dit gebrek aan geestelijke groei en vooruitgang, in het bijzonder bij degenen in hoge functies, heeft zij via de *Kerk Handleiding* de Estoppels (de verbodsbepalingen) gebruikt om met absolute zekerheid de mogelijkheid te voorkomen dat het goddelijk Beginsel het veld zou moeten ruimen voor persoonlijkheid, alias 'kerkelijk—gezag'.

Ongelukkigerwijze, is dátgene wat zij voorzag en poogde te verijdelen, toch gebeurd en de snelle ondergang van de beweging van de Christelijke Wetenschap in het kielwater achter zich laten verdwijnen.

Maar terwijl deze Voorschriften van de *Kerk Handleiding* op flagrante wijze, zij het slechts tijdelijk, geschonden zijn, heeft de corruptie, veroorzaakt door ongehoorzaamheid, de positie van het 5-mans kerkelijk Bestuur,

dat op frauduleuze wijze macht toeëigende, na het heengaan van Mevrouw Eddy, zo verzwakt, dat de kerkelijkheid en het autoritaire-gezag strompelend naar haar ondergang snelt- en niet langer in staat is de heftige uitdaging van de Christelijke Wetenschappers, die vastbesloten zijn de *Kerk Handleiding* van hun Leidsvrouw te gehoorzamen, te weerstaan.

Dr. George Lamsa, die een interview had met persoonlijkheden in hoge functies op het Boston Hoofdkwartier vertelde aan toehoorders van Christelijke Wetenschappers dat de organisatie (van de Christelijke Wetenschap) een hiërarchisch rijk was gelijkvormig aan de Rooms-Katholieke Kerk. “In plaats van een Paus, hebben jullie een Bestuur van vijf leden; in plaats van Kardinalen hebben jullie leden van een Pers-Comité. De kerk functionarissen hebben het toezicht over alles wat de leden van de kerk lezen en wat zij in lezingen mogen horen zeggen. De practitioners, leerkrachten en Raad van Sprekers en andere actief-leden van de kerk moeten zich richten naar de normen, óf zij worden uit de Journal-registratie gezet óf zelfs in de ban gedaan”.

Alles dat de kerkelijkheid en het autoritair-gezag gedaan heeft na het heengaan van Mevrouw Eddy op 3 december 1910 is verkeerd geweest, maar in het algemeen is het de buitenwacht allemaal ontgaan. Waar, zo nu en dan, de buitenwacht wél van opkeek en een campagne met vraagtekens opstelde, werd meteen in Boston een grote extravagantie op touw gezet om de aandacht af te leiden—zoals bijvoorbeeld het bouwen van een wolkenkrabber,—een Centrum voor de Christelijke Wetenschap, grenzend aan “The First Church of Christ, Scientist, Boston”,- óf een wereldwijde-video-conference.

Elke Christelijke Wetenschapper moest zich afvragen: kon niet de moeite en kosten welke gepaard gingen met de magnifieke wolkenkrabber óf de grootste T.V.extravagantie in waarde vergeleken worden, zelfs in geringe mate, met dezelfde hoeveelheid tijd, geld en energie uitgegeven om alle Leeskamers van de Christelijke Weten-

schap en openbare bibliotheken te voorzien van een volledig stel van alle edities van de geschriften van Mary Baker Eddy?

Zeer zeker zou de keuze van Mevrouw Eddy op dit laatste vallen.

In de bovenvermelde December 1984 T.V. Vertoning werd er verwezen naar “Het Uitgevers’ Huis van de Moeder Kerk”—The Christian Science Publishing SOCIETY. De *Kerk Handleiding* van Mevrouw Eddy beëindigde alle stoffelijke aspecten van “een Moeder Kerk” bij haar overlijden. Zij heeft toentertijd Het Uitgevers’ Huis tot stand gebracht op een wettelijke en zakelijke basis, en beslist bevestigd als een aparte entiteit. De drie Beheerders van dit Uitgevers’ Huis waren niet noodzakelijkerwijze leden van de Kerk—wel moesten zij echter Christelijke Wetenschappers zijn om de eenvoudige reden dat zij (Mevrouw Eddy) het al te goed verwachtte dat Het Uitgevers’ Huis de kerk lang zou overleven. Om die reden is er geen sprake van een “Uitgevers’ Huis van de Moeder Kerk”.

Wanneer de kerkelijkheid, - een autoritair-gezag het over hun “handelingen-onder-het-gezag-van-de-Kerk *Handleiding*” hebben, en op een manier alsof zij de rol van beschermheren van de Waarheid en van de Christelijke Wetenschap zijn, dan doet dat denken aan een artikel dat Mevrouw Eddy schreef over “het besturen” van de “regelaar” van het mensdom en over de domheid om te menen dat stervelingen eerder dan het goddelijk Beginsel verantwoordelijk is voor een stuur-inrichting. (Zie *Mis.* 352:13).

Het schip waarop de kerkelijkheid en het autoritair-gezag zich ingescheept hebben lekt langzamerhand; eigenlijk begint het te zinken en de kerkelijkheid weet niet eens hoe de pompen te bedienen. Het einde van de stoffelijke organisatie is onvermijdelijk.

Naar gelang de winden-der-tijden zich van de spinragen der eeuwen ontdoen, zal de geest der Waarheid nieuwe doelstellingen, nieuwe toegenegenheden aan stervelingen schenken, - hen gewoon dwingen hun vertrouwen in menselijke wijsheid, menselijke gedragslijnen, wegen en mid-

delen gewoon op te geven.

“Meer dan koninklijk is de majesteit van de nederigheid van het Christus-beginsel; en haar macht is het immerstromend getij van waarheid dat het heelal schoonveegt—het opnieuw schept en bestuurt; en hun stralende schuur van kennis zijn de verborgenheden van het onuitputtelijke z i j n. Zoek deze, totdat deze schatten het úwe zijn”. (*My.* 149:8).

HET BESTUUR VAN 5-MAN en 4-MAN NIET HETZELFDE

Om goed te begrijpen waarom het 5-man Bestuur en het 4-man Bestuur niet één en hetzelfde zijn, is het noodzakelijk om de volgende feiten in acht te nemen:

(1) The First Church of Christ, Scientist, in Boston, en de Moeder Kerk, zijn twee afzonderlijke entiteiten. Ze zijn dus niet dezelfde.

(2) De Estoppels (Verbods-bepalingen) vragen om een beëindiging van de Moeder Kerk met al haar kerkelijke toezichts-maatregelen bij het heengaan van Mevrouw Eddy.

(3) De Moeder Kerk en haar vijf Bestuurders zijn geregeld door de Voorschriften die men kan lezen tussen blz. 25 en blz. 105 van de *Kerk Handleiding*. De Voorschriften die de Verbodsbepalingen omhelzen, waken voor altijd over de Christelijke Wetenschapper om hem te beschermen tegen elk spoor van kerkelijke of autoritaire-controle. Aan de andere kant werd The First Church of Christ, Scientist, in Boston gevestigd op een wettelijke bepaling en werd zij onderworpen aan de 1892 Trust-Akte die men kan lezen op blz. 128 van de *Kerk Handleiding*, zo ook onderworpen aan de overige 12 Trust-Akten die straks aan de orde zullen komen. De vierde van deze Trust-Aktes vindt men op blz. 136 van de *Kerk Handleiding*.

(4) The First Church of Christ, Scientist, in Boston is een plaatselijke kerk. Artikel 6, in de Trust-Akte van

1892, *Kerk Handleiding* blz. 132, zegt: “De gemeente, die in deze kerk haar eredienst zal houden, zal de naam dragen: “The First Church of Christ, Scientist”.

Het is daarom belangrijk om te bedenken dat het tijdelijke 5-man Bestuur niet te verwarren is met het zelf-bestendigende 4-man Bestuur, wettelijk gecreeërd door de Trust-Akte van 1892. De plichten van het 4-man Bestuur—ook te lezen in de Trust-Akte van 1892 waren niet meer dan het in stand houden van de Zondags-Diensten in The First Church of Christ, Scientist, in Boston, met het recht deze te laten vervallen. (Zie de *Kerk Handleiding* blz. 133). Toestemming om over individuele Wetenschappers of over dochter-kerken te besturen is hen nooit verleend. Maar dit 4-man Bestuur was wel zelf-bestendigend.

Aan de andere kant en ten opzichte van een tijdelijk 5-man Bestuur geeft de *Kerk Handleiding* te kennen dat in een vacatuur die zich in deze Raad mocht voordoen slechts mocht worden voorzien NADAT Mevrouw Eddy daaraan haar goedkeuring verleend had; en zij bleef op het standpunt dat deze wetsbepaling haar door God werd ingegeven. Daarom kon geen verzoek, hoe dan ook, door het Bestuur om dit bevel te veranderen,- óf dat het een clause zou kunnen opmaken om zijn gezag op het Bestuur te doen overhevelen na het overlijden van Mevrouw Eddy ingewilligd worden.

Aangezien het niet volgens de *Kerk Handleiding* mogelijk is, of was, om in een vacatuur in het 5-man Bestuur te voorzien na haar heengaan; en aangezien het feit dat de veelvoudige Verbods-Bepalingen van de *Kerk Handleiding* een einde maakte aan alle fasen van een stoffelijke “Moeder” kerk, hield de kerk op te bestaan als “Moeder” Kerk in 1910 en aldus vervult zij nú de functie van een plaatselijke Boston kerk alleen.

PLAATSELIJK ANTENNES GEBREKKIG

Toen het onwettige 5-man Bestuur, hetwelk door bovenstaand Voorschrift van de *Kerk Handleiding* op hield

te bestaan en het tegendeel toch aan de pers bekend maakte—(wat er op neer kwam dat zij van plan waren de Voorschriften te negeren en opzij te leggen)—had de buitenwacht direkt moeten gaan inzien dat er een ‘dood-aan-de-vrijheid’ projectiel boven hun hoofd hing en als één man maatregelen moeten treffen om het neer te halen—maar hun plaatselijke antenne was al in handen van hun Pers-Comité. In het algemeen was de buitenwacht volkomen onkundig van het heimelijke gekonkel aan de kant van de kerkelijkheid—de “grote, rode draak” van het Boek van de Openbaring, geschreven door Johannes—om het glansrijke plan van Mevrouw Eddy omver te werpen. Blijkbaar ontbrak bij hen het besef van het grote gevaar dat de individuele Christelijke Wetenschaper, en de hele beweging van de Christelijke Wetenschap confronteerde!

Er zijn zelfs negen en twintig door God-ingegeven-Voorschriften* in de *Kerk Handleiding*, die mits men daaraan gehoor geeft, alle gecentraliseerde controle zouden doen beëindigen. Gehoorzaamd!,- zouden deze Voorschriften de dictatuur, die zo intens verachtelijk is ten aanzien van 's mensen individuele vrijheid, vrijdeld kunnen hebben!

Het is in de geestelijke vrijheid van het individu en in de opbouw van het individuele karakter dat de grote verwachtingen van de maatschappij ligt.

Met de opbouw van een enorm kerkelijke hiërarchie ontstond meteen de gevaarlijkste vorm van bedwelming en dronkenschap—te veel menselijke macht! (Dronken ‘zonder’ wijn—*Jesaja 29:9*) De Boston heersers waren overijverig in hun poging de mythe van onfeilbaarheid te wortelen dat zij tevens de verantwoordelijkheid op zich namen om ook de waarheid te trotseren. Iemand heeft met recht gezegd: ”In een hiërarchie neigt elke employee te stijgen tot een niveau van onbekwaamheid”.

De snelle erosie van de eens zo grote en in volle bloei zijnde beweging van de Christelijke Wetenschap blijft voor menig oprechte en trouwe Christelijke Wetenschap-

per een raadsel, omdat zij niet beseffen dat ongehoorzaamheid aan de Voorschriften van de *Kerk Handleiding* van Mevrouw Eddy een dodelijk aanval op de voorspoed van de beweging inhield.

*Deze Voorschriften behelzen “Estoppel”-clausulen. *ESTOPPEL* is de term van de wet in de betekenis van een HALT-TOEROEPEN; een beletsel; verbieden; stopzetten óf een handeling voorkomen! Deze negen en twintig Kerk Voorschriften bevatten “Estoppels” die het voortzetten van een handeling ná het overlijden van Mevrouw Eddy onmogelijk maakten. Door middel van deze Estoppels heeft Mevrouw Eddy alle gecentraliseerde controle doen beëindigen toen zij kwam te overlijden.

De Estoppel-clausulen zijn opgenomen in de 89ste uitgave van de *Kerk Handleiding*, verkrijgbaar in alle Leeskamers van de Christelijke Wetenschap nog heden ten dage. Een voorbeeld van zo'n Estoppel-clausule kan worden opgeslagen op blz. 26 van deze in omloop zijnde *Kerk Handleiding*, Sect. 5—“Directeuren”, hetwelk vermeldt dat de Directeuren (dit 5-man Bestuur) in een vacatuur niet zonder de goedkeuring van de Emeritus Predikante kunnen voorzien. Dat is een ‘Estoppel’. Het **VERSPERT** of **VERHINDERT** een bepaalde handeling. Specifiek zegt het: dat een vacatuur in het Bestuur slechts kan worden voorzien, **NADAT** Mevrouw Eddy, de Emeritus Predikante, de candidaatstelling **GOEDGEKEURD** heeft.

Dit was een manier waardoor de zekerheid gesteld kon worden dat er geen kerkelijke hiërarchie de controle zou kunnen toeëigenen ná haar overlijden. Voortdurend onderwees zij: “Het ligt meer in overeenstemming met de Christelijke Wetenschap dat jullie op de grondslag van Liefde verenigen en elkaar ontmoeten in de banden van de genegenheid, vanuit onbaatzuchtige beweegredenen om elkaar te bevorderen, en de grote Zaak te eren ... in sterke mate beveel ik slechts deze methode aan - om voort te gaan **ZONDER** organisatie”—(Norman Beasley in zijn “*Cross and Crown*” (Het Kruis en de Kroon). (zie ook

Mis. 141:10-14).

Toen het eerste lid van het 5-man Bestuur kwam te overlijden in 1912, kon het 5-man waarnemende kerk Bestuur, zonder ongehoorzaam te zijn aan dit Voorschrift van de *Kerk Handleiding*, het vijfde lid niet vervangen. Wel gehoorzaam te zijn geweest aan het Voorschrift zou eenvoudig betekenen: zichzelf ontdoen van de mantel van een 5-man Bestuur en de status van een 4-man Bestuur aannemen wiens taak omschreven wordt in de twee Trust-Akten op blz. 128-138 van de *Kerk Handleiding*—hen slechts de controle verlenende over een plaatselijke Boston kerk, n.l. “The First Church of Christ, Scientist, in Boston, Massachusetts”.

Het bovenvermelde Estoppel van de *Kerk Handleiding* weerhield het 5-man Bestuur van hun gewoonte om het controle uitoefenen voort te zetten, zij weigerden dit Voorschrift van de *Kerk Handleiding* te gehoorzamen! Er zijn een aantal andere Estoppels in de *Kerk Handleiding*,—allemaal ontworpen om een gecentraliseerde-controle door een “Moeder” Kerk te verhinderen.

De ‘afhankelijkheids-trekken’ die gesmeden zijn door valse propaganda, afkomstig van het hiërarchische-hoofdkwartier zal verdwijnen wanneer Christelijke Wetenschappers in het algemeen gewaar worden van de volledige vrijheid waarmede de *Kerk Handleiding* van Mevrouw Eddy hen begiftigd heeft. Het is nooit de bedoeling van Mevrouw Eddy geweest dat een “Moeder” Kerk, óf een ander “Hoofdkwartier” de dochter-kerken (plaatselijke kerken) zouden besturen. Zij moesten volkomen zelf-besturend en onafhankelijk zijn.

Wanneer de *Kerk Handleiding* eenmaal gehoorzaamd wordt, zal de doorluchtigheid dat het uitstraalt geheel het mensdom met de warmte van haar harmonie-gepaardgaande vrijheid en welwillendheid vervullen.

**DE ONGEHOORZAAMHEID
VAN DE ZONDIGE-ZIN
MOET ONTBLOOT WORDEN**

Middelerwijl moet de zonde van de ongehoorzaamheid worden blootgelegd alvorens het te vernietigen. In haar *Miscellany* verwijst Mevrouw Eddy naar de gevolgen van het 'op een akkoordje gooien' ten aanzien van een zogenaamde vrede:

Bepaalde individuen hanteren het denkbeeld dat het Gemoed-genezen van de Christelijke Wetenschap moest zijn,—slechts de dwaling 'in het algemeen' te veroordelen,—en niets bijzonders te zeggen omtrent de dwaling die bezig is de mens te verdoemen. Ze zijn voorstanders van een valse, gemakkelijk te verkrijgen vrede ... de ongeziene overtredingen jegens individuen en de maatschappij willen ze niet blootleggen omdat ze te laf zijn, te onwetend of te slecht zijn, en ze verontschuldigen zich door te ontkennen dat die overtredingen bestaan. Deze misplaatste manier om de zonde te laten verschuilen teneinde de harmonie te stutten, heeft het kwade toegestaan, het vuurtje in eerste instantie te laten smeulen, en daarna te laten uitslaan tot een verslindende zee van vlammen. Alles wat de dwaling van ons vergt is: 'om met rust te worden gelaten'. (210:19 van *My.*).

De kerkelijkheid (de stoffelijkheid) zou heden ten dage, zo ook in de tijd van Jezus, alles wat haar gezag en bijgeloof ontkent en trotseert, volkomen willen uitroeien. De macht om dit te realiseren is te danken aan de apatie van sommigen, en door de dienstijver van anderen in hun misleidende bewering dat het uitoefenen van gezag noodzakelijk is. In deze misleidende stelling worden zij bijgestaan door een selectief-inzicht en ketterij—het vermogen om inlichting te kunnen laten uitlekken dat anders hun eigen stand schaden zou.*

*De kerkelijke ongehoorzaamheid aan de voorschriften van de *Kerk Handleiding* was een boosaardige aanval op de vrijheid van alle Christelijke Wetenschappers, en het hield in

zich wereld-wijde schade Mevrouw Eddy zei: "Wij moeten deze kwaadaardige aanvallen van replek dienen ... het is laf om het níet te doen" (*Mis. Documents*, blz. 62).

MEVROUW EDDY'S VOORSPELLING VAN GEDACHTELIJKE MOORD

Eer dat Mevrouw Eddy dit mentale gebied waarin wij ons nu bevinden verliet, heeft zij haar sekretaris, Adam Dickey, en ook andere leden van haar huishouding laten beloven, (dat, indien zij zou komen te overlijden), zij de wereld zouden laten weten dat Mevrouw Eddy gedachtelijk vermoord werd.

Wat heeft zij dan vooruitgezien?

Waarom heeft zij, enkele dagen voor haar heengaan, de verborgen en duistere boodschap gedictieerd en daarna eigenhandig getekend:- "Een samenzwering van zondaren moest snel handelen om mij te schaden". Zie blz. 26.

DE SAMENZWERING DIE HAAR SCHADE TOEBRACHT

Mevrouw Eddy was een ijverige studente van de Bijbel met zijn voorspellingen. Zij was goed bedreven in de verschrikkelijke voorspellingen van de geliefde Johannes. (Zie *de Openbaring*, hoofdstukken dertien tot twintig!) Mevrouw Eddy geeft geen commentaar op deze hoofdstukken in haar 'Wetenschap en Gezondheid' want zij beëindigt hoofdstuk 12 met: "De openbaarder verheft de zuivere en onbesmette godsdienst ten troon en verhoogt alleen hen, die in gehoorzaamheid en lijden hun klederen wit hebben gewassen"! Hoofdstukken 13 tot 20 van *de Openbaring* beschrijven de weg van ONgehoorzaamheid,—de "Schalen van Toorn". Toen Mevrouw Eddy gevraagd werd door een leerling of zij enig idee had hoe deze voorspelling van Johannes in vervulling zou gaan, zei ze dat zij het wel wist, en dat het vreselijk zou zijn!

Heeft zij plotseling gerealiseerd dat door de ongehoorzaamheid van haar leerlingen—haar eigen Kerk Bestuur,

nota bene,—dat deze voorspellingen niet afgewend konden worden?

Het bewijsmateriaal is ruimschoots voorhanden, o. a.:
(blz. 27)

It took a combination of sinners
that was fast
to harm me,
Mary Baker Eddy
Nov, 28 1910.

EEN REPRODUCTIE VAN EEN GETEKENDE VERKLARING GEDICTEERD DOOR MEVROUW EDDY AAN LAURA SARGENT. HET WERD GEREGISTREERD SLECHTS VIJF DAGEN EER DAT MEVROUW EDDY VERDWEEN UIT DE GEZICHTSKRING.

Overgenomen uit "*Essays on Christian Science Ascribed to Mary Baker Eddy*". (Eigendom van de Carpenter Stichting).

- Hun geplande ongehoorzaamheid ten opzichte van bepaalde Voorschriften van de *Kerk Handleiding*, betrekking hebbende op de beëindiging van alle centrale-controle en om aldus elke van de dertien Trust-Akten te willen schenden.
- Hun plan om veranderingen in de *Kerk Handleiding* aan te brengen teneinde haar God-ingegeven-plan inhoudende een volledige vrijheid van het individu onder Gods gezag te niet te doen.
- Hun plan om alleen datgene wat in overeenstemming was met *hún* gedragslijn te “autoriseren”.
- Hun plan om haar portret en handtekening van ‘Wetenschap en Gezondheid’ te verwijderen.
- Hun plan om de wereld te beroven van een ruimere distributie van haar geschriften door wettige onderdrukking via kopierecht controle.
- Hun plan - uiteindelijk: een poging te doen om haar als de openbaarster van de Wetenschap, geheel en al van haar geschriften te distantieren.

De gedachtelijke moord die zij voorzag is teweeg gebracht door de schok nadat zij ging inzien wat het sterfelijk gemoed van plan was uit te voeren. Dit was een klap die zij niet overwinnen kon. Het was de schok van een bewustwording van het ophanden zijnde verraad, teweeggebracht door degenen wie zij met grote verantwoordelijkheid begiftigd had, en op wie zij gerekend had in het administreren van een omvangrijke, groeiende, kerkelijke en wetgevende activiteit van de grote Zaak (van de Christelijke Wetenschap),- incidenteel in het vestigen op een wereldwijze grondslag gedurende haar laatste jaren bij ons.

De laatste driekwart eeuw van de geschiedenis van de Christelijke Wetenschap heeft haar voorspelling gestaafd!

DE AANVAL OP HAAR LEIDERSCHAP

Onmiddellijk na haar heengaan op drie december 1910, begon een aanval op haar zending.

De geestelijke betekenis en vooral de duurzaamheid van het unieke Leiderschap van Mary Baker Eddy werd volkomen verloochend.

Toen werd dat gevolgd door een resolute poging om de buitenwacht te omheinen met de sluier van onwetendheid aangaande de geschiedenis van de Christelijke Wetenschap en de talrijke uiteenzettingen die Mevrouw Eddy had achtergelaten omtrent de ware kerk contra de stoffelijke organisatie, waarin zij de verwachting liet blijken dat de buitenwacht haar voorbeeld zou volgen om de Zaak van de Christelijke Wetenschap voort te zetten, uitsluitend geleest op een geestelijke organisatie.

Na haar heengaan deden de Directeuren een open beroep in de tijdschriften om alle correspondentie, artikelen, of andere aantekeningen die men bezat te willen afstaan aan de Archieven van De Moeder Kerk. Met volle overgave hebben duizenden hun geestelijke schatten ingeleverd, om straks tot de ontdekking te komen dat deze stukken, van onschatbare waarde, ONTOEGANKELIJK bewaard zouden blijven.

Onder het opschrift "Onwettige Bekrachtiging van Lektuur" wordt er meer vermeld over de onbehagelijkheid van het Bestuur ten aanzien van de beschouwingen van Mevrouw Eddy over het onderwerp "stoffelijke organisaties". "Onbehaagelijk ligt het hoofd" dat wederrechtelijk macht tot zich trok!

Zoals reeds vermeld werd t.a.v. het plan van Mevrouw Eddy voor het besturen van de beweging van de Christelijk Wetenschap abortus gepleegd toen het tijdelijk- ingestelde 5-man Bestuur weigerde gehoor te geven aan de Voorschriften van de *Kerk Handleiding* die een einde maakte aan dit Bestuur. De Voorschriften lieten het Bestuur van The First Church of Christ, Scientist, in Boston,

onder de zorg van het wettig-ingestelde, zelf-bestend-
gend 4-man Bestuur dat Mevrouw Eddy in haar 1892
Trust-Akte geregeld had. (Meer hierover verderop in dit
betoog).

Haar plan t.a.v. de dochter-kerken, zo ook t.a.v. het
individu, was geestelijk bestuur; vrijheid van alle gecen-
traliseerde kerkelijk controle. “Christelijke Wetenschap-
pers, weest uzelf tot wet” ... (de 1910 uitgave blz. 442:30).
Vanaf de allereerste uitgave van de *Kerk Handleiding*
werd van de dochter-kerken verwacht dat zij zelf-bestu-
rend zouden zijn! Dit is nooit veranderd, en progressie-
velijk werd dit bekrachtigd met het voorbijgaan der jaren.
Echter, na het heengaan van Mevrouw Eddy heeft het
conform de *Kerk Handleiding* beëindigend 5-man Be-
stuur, zich laten bestendigen en dus is op onwettige wijze
Mevrouw Eddy's ‘door God-geven-plan-voor-de-doch-
ter-kerken’, en voor de individuele Christelijke Weten-
schapper, in de wind geslagen.

“SPREEK DE WAARHEID OMTRENT DE LEUGEN”

Steeds hield Mevrouw Eddy het voor de ogen van haar
leerlingen om “de waarheid omtrent de leugen te spreken”
... dat een leugen indien met rust gelaten niet zo snel ver-
nietigd zal worden als met de hulp van waarheid-verkondi-
gingen”.

Mevrouw Eddy zag het kwade alleen als een dwaling
dat een correctie vereiste! God, zijnde Alles, en Alles-in-
alles, betekent dat het kwade nooit iets anders is dan een
misinterpretatie van God; het kwade is een bepaalde fase
van Gemoed, Geest, Ziel, Beginsel, Leven, Waarheid en
Liefde ... misgeïnterpreteerd, even zeker als een dwaling
in de mathematika een waanvoorstelling,—een mis-bere-
kening is.

In het rijk der Waarheid is het kwade onbekend, mach-
teloos; maar in een menselijke situatie schijnt het even
veel macht te bezitten als het geloof erin toelaat, even als

een dwaling in andere opzichten macht heeft om verkeerde uitkomsten voort te brengen zo lang als die dwaling verborgen en ongecorrigeerd blijft.

Gedurende een driekwart eeuw heeft de ongehoorzaamheid aan de Voorschriften van de *Kerk Handleiding* verkeerde uitkomsten teweeggebracht om de eenvoudige reden dat wij onwillig waren om de dwaling recht in de ogen te kijken, haar bloot te leggen, en haar te corrigeren. Mevrouw Eddy waarschuwde haar leerlingen dat dwaling altijd zal blijven zeggen, "Praat niet over mij, praat over God". (*Collectanea*). Zij zette haar leerlingen aan om hun schroom af te leggen in het behandelen van de dwaling, en echte en gewijde strijders te zijn. (Zie *Mis.* 177:14). "De vrede van de Liefde is bekendgemaakt en het zwaard van Geest is uit haar schede getrokken; noch zal het weder in de schede gedaan worden totdat de Waarheid over geheel de aarde triomfantelijk regeren zal Mijn leerlingen beginnen pas te demonstreren; een lange krijg met de dwaling bij zichzelf én bij anderen is hun beschoren, en in dit stadium moeten zij het zwaard van Geest gebruiken". (*My.* 185:8; en *Mis.* 215:23).

"Tenzij de wanpraktijk door Christelijke Wetenschappers blootgelegd wordt", waarschuwde zij, "zal de wereld weinig baat bij de Christelijke Wetenschap vinden" (*Six Days*, blz. 147). Vele passages in de geschriften van Mevrouw Eddy tonen de absolute noodzaak aan om het kwade onder de ogen te zien, in plaats van hem de rug toe te keren. Nergens wordt dit duidelijker uit de doeken gedaan dan in haar grote werkstuk "*Christ and Christmas*"- De Christus en de Kerst- met hetwelk alle Christelijke Wetenschappers goed bekend zijn, en waarin de boodschap is: de noodzaak om het kwade in de ogen te zien zoals het aangegeven wordt in het eerste beeld.

Met verbazende scherpzinnigheid en een ingeboren geestelijke zin voorzag Mevrouw Eddy, niet enkel ten opzichte van haar eigen beweging doch ook op wereldschaal, de verdraaiing door het kwade van de machtige en Christelijke verkondigingen van de Meester zoals bij-

voorbeeld “ook de andere wang toekeren”. Zij voorzag dat de corrupte neiging van het kwade zou zijn om de Bijbelse “ook de andere wang toekeren” te interpreteren als: dat wij de aanspraak van het kwade niet zouden onderkennen ten einde het te kunnen corrigeren. Zij zag hoe gemakkelijk het gezegde “draag elkanders lasten” de corrupte betekenis van “deel andermans waanvoorstellingen en misvattingen” zou verkrijgen. De werkwijze van Jezus was de ‘nietigmaking’ van de dwaling, en dat deed hij, niet door de dwaling te vermijden, te vergoelijken, haar te verontschuldigen, of de andere kant uit te kijken, maar hij legde haar bloot en verklaarde haar meteen nietig.

In het tijdschrift “*Christian Science Journal*” vermaande Mevrouw Eddy:

Liefde sluit onze ogen niet om het verschil tussen goede en kwade mensen te verbergen, maar het doet ze des te wijder openen; Liefde verblindt de juiste zin van het kwade niet, doch verkwikt haar, en stimuleert een edel verweer van het Recht onder alle omstandigheden, en bij elke gelegenheid.

Nergens in het onderricht van Mevrouw Eddy bemerken wij dat ‘zand erover strooien’ te rechtvaardigen is;— eerder bemerken wij dat zij meer dan consequent was in haar aandringen op de noodzaak om de dwaling bloot te leggen en te corrigeren. Op dit punt kunnen wij niet genoeg de nadruk leggen overeenkomstig het volgende:

“Kenniss van de dwaling en van de werking ervan moet voorafgaan aan dat begrip van Waarheid, waardoor de dwaling wordt vernietigd, totdat tenslotte de gehele sterfelijke, stoffelijke dwaling verdwijnt” (252:11).

Er zijn nog veel andere verwijzingen in de geschriften van Mevrouw Eddy betrekking hebbende op het feit dat het kwade onder de ogen gezien, bloot gelegd en vernietigd moet worden. Zij verafschuwde huichelarij, zelfrechtvaardiging, en het verontschuldigen van de dwaling.

Zij zei dat zij geen onderricht kon geven aan iemand die het kwade verontschuldigde, of zijn ogen sloot voor het kwade. Toen iemand haar dat wel bekende stel van drie kleine apen schonk, nl. “Zie het kwade niet, hoor het kwade niet, en zeg niets kwaads” zei ze met klem: “Dat is de Christelijke Wetenschap niet; het is heidense filosofie. Christelijke Wetenschappers sluiten hun ogen voor het kwade niet, doch doen ze juist wijd open. Zij doen hun ogen open,—“het geestelijk onderscheidingsvermogen”, en zijn gewaarwording van hetgeen het kwade beweert te zijn, en dan beseffen zij de nietsheid daarvan, en haar onmacht om ‘baas te gaan spelen’,- of schade toe te brengen”.

In de laatste cursus die zij gaf, en nadat zij bij het woord “Liefde” even had stilgestaan en gezegd hoe belangrijk het is om Liefde te zijn,- Liefde te beleven en niets anders dan Liefde te beleven, vroeg iemand onder de leerlingen haar of wij toch geen onderscheid moesten maken tussen het goede en het kwade! Als antwoord op die vraag zei ze:

AH!, nu heeft u wat voor mij de moeilijkste zaak is in de Christelijke Wetenschap aangeroord! Ja, wij moeten het kwade gaan inzien voor wat het is,- wat het beweert te zijn, en het aan de kaak stellen. De Bijbel zegt dat Jezus Gods uitverkorene was omdat hij de gerechtigheid lief had, maar de Bijbel blijft niet daarbij. Ze zegt:- “en hij HAATTE de ongerechtigheid”! Zo vaak was het mijn verlangen om enkel Liefde te zien en te kennen—maar dát durfde ik niet. Ik m ó e t de ongerechtigheid blootleggen en haar berispen en dus h a t e n”.

DE “PLAGEN” VAN DE OPENBARING DALEN NEER

Zoals reeds is uiteengezet heeft Mary Baker Eddy op glansrijke wijze voor de toekomst van de beweging van de Christelijke Wetenschap gepland. Conform de Voor-
schriften van haar *Kerk Handleiding*, mits deze gehoor-

zaamd worden, zouden wij nu facultatief kunnen ingrijpen ten aanzien van de rol van het voorgestelde “beest” in het Boek van de Openbaring” hetwelk “uit de zee opgekomen was, hebbende zeven hoofden en tien horens, en op zijn hoofden waren tien koninklijke hoeden (kronen,-symbolen van de grote denkbeeldige macht van de kerkelijkheid en van het autoritaire-gezag), en op zijn hoofden was de naam van godslastering”.

Bij haar overlijden waren het slechts enkelingen- de meest goed van vertrouwen zijnde- in de hoogste echelonen van de macht—en die besloten om de *Kerk Handleiding* te veronachtzamen.

Dit bracht “de plagen” die Jezus voorspelde aan Johannes in hoofdstukken 13 tot 19 in Het Boek van de Openbaring.

Dit zou natuurlijk nooit zijn gebeurd indien het volk, net als in de dagen van Koning Saul, niet “een Koning wilden hebben om over hen te regeren”. Gelukkigerwijs, nu dat wij de dwaasheid van het in vertrouwen stellen in personen in plaats van geheel en al in Beginsel hebben ingezien, is er een grote verandering in het verschiet voor de beweging van de Christelijke Wetenschap.

Heden ten dage verkiezen meer en meer intelligente, verlichte leerlingen zich niet met de kerkelijkheid en het autoritaire-gezag te confronteren, maar zij keren zich ongemerkt naar een gehele geestelijke grondslag, waarin het enige dat in tel is, dat wij hetzelfde Beginsel gehoorzamen en elkander uit het hart liefhebben. De ware kerk heeft niets gemeen met een gebouw dat wij op Zondag of Woensdag binnengaan, maar het heeft alles te maken met de banden van Liefde, genegenheid, en wederzijdse eerbied in het verkrijgen van een gemoed in harmonie met Liefde. Dit betekent onszelf te ontdoen van alles dat haar oorsprong “in de vuile bodem van een ‘zelf’ - (eigen ik)” en van de stof heeft ... de tuinen van de gedachten ... te willen opruimen door het schadelijk onkruid van hartstocht, kwaadaardigheid, afgunst en tweedracht te ontwortelen ... de koude, harde kiezelstenen van zelfzuchtigheid uit te

peuteren en aldus de verborgenheden van de zonde bloot te leggen, opdat het verborgen edelgesteente-van-Liefde opnieuw gepolijst kan worden". (*Mis.* 343:12).

Naar gelang wij dit tot stand brengen zal dat de weg openbreken om het leerboek 'Wetenschap en Gezondheid' te bevrijden uit haar hedendaagse gevangenis door de verdachte kopierecht-wetten.

Heden ten dage zijn wij bewapend met een beter begripen van de voorzieningen vervat in de *Kerk Handleiding* van Mary Baker Eddy en tevens zijn wij bewapend met voldoende liefde voor de mensheid om aanschouwelijk te maken dat alle mensen vrij willen zijn—en zal slechts enkelen, trouw aan het geweten, nodig zijn om alweer het verloop van de geschiedenis te doen veranderen en het getij van de duisternis naar het licht te doen keren. De wereld steunt op individuele krachtsinspanning en demonstraties!

HET STREVEN NAAR ALLEENHEERSCHAPPIJ

In de twintiger jaren schreef de heer Virgel O. Stricker, die in eerste instantie elke handeling van de Raad van Bestuur steunde, maar tenslotte zijn trouw aan hen onttrok en dit grif toegaf als volgt:

“De laatste paar jaren of langer, zijn sommigen onder ons de toenemende overtuiging toegedaan dat een geest van domineren bezit genomen heeft van de Raad van Bestuur en dat zij naar de alleenheerschappij over de beweging van de Christelijke Wetenschap en haar eigendommen streeft dat geheel in strijd is met de uitdrukkelijke wensen van Mevrouw Eddy. Door successievelijke handelingen van het Bestuur is men tot die overtuiging gekomen, zodat er heden ten dage niet de minste twijfel bestaan kan dat het Bestuur op alle mogelijke manieren zoekt om de alleenheerschappij voor zichzelf te verwerven over de beweging van de

Christelijke Wetenschap—dat haast ongelofelijk is—en tenzij het in toom wordt gehouden, zal het zijn plan uitvoeren om alle leden van de kerk het recht om dienstig te zijn in de beweging te ontzeggen als deze niet helemaal gehoorzaam zijn aan de persoonlijke wil aan het Bestuur (En aldus heeft het kwade snel geweten hoe het haar lading van geslachte dieren gekoppeld heeft aan “de goddelijke triomfwagen”)- of gepoogd hebben zoiets te doen—opdat haar verachtelijkheid gedoopt wordt als zuiverheid en haar duisternis troost vindt bij geleende flonkering” (*Un. 17:9*). Voetnoot, blz. 176 in *'Christian Science and Organized Religion'*, door Hugh Studdert Kennedy.)

Mevrouw Eddy heeft deze neiging van het sterfelijk geoemoed voorzien om voor zichzelf de alleenheerschappij over de beweging van de Christelijke Wetenschap te verwerven (bijna onmogelijk om te geloven) en dat, tenzij het in toom wordt gehouden, zal het zijn plan uitvoeren om alle leden van de kerk het recht om dienstig te zijn in de beweging ontzeggen als deze niet helemaal gehoorzaam zijn aan de persoonlijke wil” van het Bestuur. Dat zij dit voorzien had kan worden gedistilleerd uit het feit dat zij de Estoppel-clausules in de *Kerk Handleiding* opnam.

Toen Mevrouw Eddy door haar Estoppel-voorschrift in de *Kerk Handleiding* het 5-man Bestuur ontbond, werd zij door hen—om de inheemse taal te gebruiken—‘vogelvrij verklaard’ ... dus: volksvijand nummer één! Hoewel het Bestuur zich welwillend deed voorkomen tegenover hun Leidsvrouw, begon het direkt aan zijn bedekte sluipmoordende-karakter-aanval op haar in vele subtiële vormen na haar heengaan.

Een voorbeeld van dit vond plaats toen het 5-man Bestuur aanstoot gaf aan iets uit de *Memoirs* van Adam Dickey (de sekretaris van Mevrouw Eddy), uitgegeven postuum door Mevrouw Dickey en verspreid aan alle leer-

lingen van haar echtgenoot. Onmiddellijk werd er een brief verzonden aan een ieder die een copie ontvangen had met het verzoek om het aan het Bestuur te sturen.

De lezer zal zich herinneren, onder het hoofdstuk "*Mevrouw Eddy's voorspelling van gedachtelijke moord*", dat zij de heer Dickey gevraagd had dat als zij hier niet meer zou zijn, dat hij zou schrijven, en het dus wereldkundig maken, dat zij gedachtelijk vermoord werd.

De brief gericht aan de ontvangers van de Dickey-uitgave hield de volgende gesluierde insinuatie in: dat Mevrouw Eddy toentertijd 'non compos mentis' was.

... In een beoordeling van de betekenis (van het verzoek van Mevrouw Eddy aan Adam Dickey) die hij reciteert ... is het noodzakelijk om rekening te houden met het feit dat zij toen gebukt ging onder een acuut lichamelijk geloof ... zie *Mary Baker Eddy's "Church Manual & Church Triumphant"*, blz. 6).

Een verder onbetwist bewijs van de poging om haar karakter af te remmen kunnen wij halen uit het feit dat alle boeken die van haar wáre karakter melding maakten en uitvoerig over haar onderricht waagden, zo goed als in de ban gedaan werden terwijl boeken die haar afkanden zelfs gerecenseerd werden in *The Christian Science Monitor*.

Echter, en zoals Mevrouw Eddy het zelf opgetekend heeft:- "de tijd zal het ware verhaal vertellen".

Haar karakter en haar zending om aan het mensdom "de Tweede Komst van de Christus" te brengen, kan niet voor altoos voor de wereld verborgen blijven. Dit karakter-vermoorden van haar geschiedt om haar geschriften in diskrediet te brengen. "Wie ook de Waarheid het duidelijkst verkondigt, wordt de schietschijf voor de pijlen van de dwalingen" (*Mis. 277:7*).

Niets kan de uitkomsten van haar openbaring uitwissen, waaruit miljoenen wonderbaarlijke genezingen resulteerden; vele van deze zijn vastgelegd in de tijdschriften

(*Christian Science Journal* en *Sentinel en Herouten*) verkrijgbaar in elke Leeskamer van de Christelijke Wetenschap, overal ter wereld. In 1902 werd het hoofdstuk “De Vruchten” toegevoegd aan ‘Wetenschap en Gezondheid’-*Science and Health with Key to the Scriptures*. Dit werd steeds veranderd zodat in de laatste uitgave van 1910 geen enkele getuigenis die in de laatste-kopierecht uitgave van 1906 weer voorkwam,—(werd afgedrukt)- daarin was het grote aantal genezingen.

“De brandstapel en het schavot hebben de boodschappen die van omhoog kwamen, nooit tot zwijgen gebracht. Kan dan de tegenwoordige manier van doen—namelijk door lasterlijke onwaarheden ... de Waarheid tot zwijgen brengen”? (*Mis.* 277:13).

EEN BIJZONDERE AANTEKENING

Zoals reeds gezegd in het Voorwoord is dit boek geen aanklacht tegen personen, zodanig niet, maar het legt het vlees-geworden gemoed in haar poging de Christelijke Wetenschap te vernietigen bloot. Het moet daarom noodzakelijkerwijze aantonen hoe het vlees-geworden gemoed dat wij ‘personen’ noemen gebruikt om haar oogmerk de Christelijke Wetenschap te vernietigen, door de naam en zelfs de nagedachtenis van de boodschapster die deze Wetenschap uit God gebracht had gewoon weg te vagen.

HET VAN DE HAND DOEN VAN ‘PLEASANT VIEW’, - DE WOONSTEDEN VAN MARY EDDY BAKER

Onder de vele aanwijzingen van de anti-Christus activiteit van het gebeurde:-

Kort na haar overlijden werd haar prachtige ‘Pleasant View’, de woonsteden die haar zo dierbaar was, uiteengegukt. Juist hier had ze zestien lange jaren de venijnige aanvallen van het vlees-geworden gemoed met succes van het

lijf gehouden. Hier vierde zij de ene zege na de andere terwijl zij dapper de grote taak op zich nam om 's mensen gedachten te vergeestelijken,—het leidende vanuit de slaverij van allerlei stoffelijke geloofsvormen.

Op het terrein waar de woonstede van Mevrouw Eddy had gestaan bouwde (in circa 1930) het Bestuur een Tehuis voor gepensioneerde practitioners. Doch enkele jaren later, toen het om geld verlegen was om de wolkenkrabber genaamd 'een Centrum voor de Christelijke Wetenschap' te bouwen—gebouwd als lokvogel (om de aandacht te vestigen van de Christelijke Wetenschappers niet hun plan te dwarsbomen om 'Wetenschap en Gezondheid' via ongrondwettelijke kopierecht-wetten gevangen te nemen zoals elders uitgelegd) werd 'Pleasant View' haastig verkocht voor twee miljoen dollars, in weerwil óók van het feit dat een onpartijdige taxatie het op TIEN miljoen dollars gesteld had. Het werd aangekocht om gebruikt te worden als een krankzinnige inrichting.

Aan de Christelijke Wetenschappers (over de hele wereld) werd de gelegenheid om het te kopen ontnomen al hadden zij alle onkosten om 'Pleasant View' in stand te houden na het overlijden van Mevrouw Eddy opgebracht.

HET Vernietigen van de Gedenksteen

Nog een poging om alle nagedachtenis van Mevrouw Mary Baker Eddy uit te wissen was het met dynamiet laten springen van het geschenk van een reusachtige piramidevormige 'gedenk-wijzer' van graniet, opgetrokken op het plekje te Bow waar Mevrouw Eddy haar kinderjaren had doorgebracht (op een boerderij) en dat nu een trekpleister werd voor belangstellende.. Gehoor gevend aan het bevel van degenen 'op de plaats van macht' en 'groot gezag' werd de steen finaal vernietigd.

De twee hierboven vermelde duivelse vernielzuchtige handelingen - welke slechts twee van de velen zijn - in aanmerking genomen, is er nog meer bewijsmateriaal nodig om Christelijke Wetenschappers te overtuigen dat het

vlees-geworden-gemoed, de anti-Christus van de kerkelijkheid en autoritair-gezag, vastberaden is om Mevrouw Eddy, en alle nagedachtenis van haar te bedelven?

Allen Young heeft een zeer aandoenlijk relaas geschreven over de deerniswekkende exodus (uittocht) van de bejaarde practitioners vanuit 'Pleasant View' na de verkoop. Het is verkrijgbaar in Ann Beal's Bookmark.

De heer Young vermeldt in zijn boek dat haar (Mevrouw Eddy) volgelingen en functionarissen zijn begonnen met maatregelen waardoor het geen van haar vijanden ooit zou lukken n.l.: de uitroeiing van haar plaats en nagedachtenis te verwezenlijken! "De meest doeltreffende manier om een boodschap weg te vreten" zegt hij "is de boodschapster uit te roeien".

Zoals Wetenschap en Gezondheid het zo duidelijk uiteengezet heeft: "... zonder een zuiver begrip van de hoogste zichtbare idee van het goddelijk Beginsel, kunnen wij dit Beginsel niet begrijpen"- (560:17-:19). De Christelijke Wetenschap kan (in de wereld) geen succes boeken indien de BOODSCHAPSTER die het bracht beklad en uitgeroeid wordt.

DE MOEDER KERK ALS SYMBOOL

Wat de Moeder Kerk betreft, verklaarde Mevrouw Eddy:-

Ik zal tot u spreken over de Moeder, en van de offerande van uw hart aan haar door wie Gods almacht, al-aanwezigheid, en al-wetenschap aan u geopenbaard is (Mis. 141:3).

De Moeder Kerk is een symbool van de grote liefde die Mevrouw Eddy voor de gehele mensheid had- die wij eveneens moeten nastreven. De geestelijke betekenis van de Moeder Kerk ligt hierin:- dat het vertegenwoordigt de onbaatzuchtige liefde die Mary Baker Eddy in staat stelde de 'doorzichtigheid' te zijn voor De Tweede Komst van de Christus. De Kerk blijft als een geestelijk symbool en

voorbeeld van dátgene, dat wij allen moeten bereiken door het evangeliseren van het menselijke “ik”

Alle trouwe Christelijke Wetenschappers begroeten dit voorgestelde voorbeeld van de universele Liefde met vreugde; echter is dat niet zo met de dwaling, welke de banden en werkwijze van Waarheid haat, en huivert voor de vrijheid, macht en majesteit van Geest,—zelfs voor de vernietigende wet van Liefde. (Mis. 141:10).

Enmaal gereed gekomen zijnde, en de diensten in deze Moeder Kerk konden beginnen, werden de namen van de leden die gedurende de voorafgegane leden-vergaderingen aangenomen door de Eerste Voorlezer op de Zondagdienst voorgelezen. De eerste uitgave van de *Kerk Handleiding* bevatte 112 bladzijden met namen van de nieuwe leden. Klaarblijkelijk oordeelde Mevrouw Eddy dat een vereenzelviging met dit “voorbeeld van de universele Liefde” iets bijzonder kostbaar was.

Dat lidmaatschap van De Moeder Kerk geheel en al een geestelijke zaak was kan worden begrepen bij het lezen van het aanvraag-formulier voor lidmaatschap zoals Mevrouw Eddy het liet aanbrengen in de *Kerk Handleiding*. Uit de eerste Handleiding in 1895 tot de laatste uitgave in 1910, was het éniige vereiste dat de aanvrager onder de verklaring “De Uwe in Waarheid en Liefde” tekende. Dat betekende dat de aanvrager/ster kon zeggen tot geheel het mensdom, “Ik ben het uwe in Waarheid en Liefde”, want hij/zij vroeg immers om lid te mogen zijn van “Het bouwwerk van Waarheid en Liefde” (583:12).

Het heilige doeleinde achter de zending van Mevrouw Eddy was om vrede op aarde te brengen,—de welwillendheid aan de mens—om hem zijn goddelijkheid te tonen.

Welke hogere band van verwantschap kon er zijn?

Drie jaar ná het heengaan van Mevrouw Eddy kregen de aanvraagformulieren voor lidmaatschap een beslist zakelijke betekenis,- de eis dat de aanvrager melding maakte van zijn kerkelijke antecedenten ...!

De gevolgen van de ongehoorzaamheid aan de *Kerk Handleiding* zijn “de plagen” die altijd gepaard gaan met “de vastberadenheid om Geest in de greep van de stof te houden”, want zonder gehoorzaamheid aan die ‘door God gedicteerde Estoppels (Verbods-bepalingen) werd de organisatie al snel een lege dop in plaats van:

“... met een nieuwe aanvang, als uit een tweede geboorte, zal de mens, in het zonnetje van 's werelds nieuwe voorjaar, transparant wandelen,- gelijk iets heiligs”. (Thomas Moore, aangehaald in *Mis.* blz. 51:26).

DE VOORSCHRIFTEN VAN DE KERK HANDLEIDING BEËINDIGING CENTRAAL BESTUUR

De oorspronkelijke *Kerk Handleiding*, uitgegeven in 1895 was allereerst zeer democratisch van opzet. Maar de voornoemde neiging van haar Directeuren opmerkzaam zijnde, n.l. “om Geest in de greep van de stof te houden” door hun poging om via het menselijk gemoed te regelen, werd Mevrouw Eddy gewaar van de volslagen nutteloosheid om verordeningen van heilige inspiratie in de handen van een groep individuen te stellen. Zij wilde dat de beweging de vrijheid kreeg om zich te ontplooiën en uit te breiden,- onbeperkt en onder de leiding van het éne Gemoed zoals het geopenbaard is in ons leerboek. De dochter-kerken moesten vrij zijn van autoritair kerkelijk toezicht. Daarom stelde zij Verbodsbepalingen (Estoppels) in haar *Kerk Handleiding*; gehoorzaamheid aan deze zou een centraal persoonlijk toezicht op een permanente basis (als zij niet langer bij ons zou zijn om een oog in het zeil te houden en om de weg te wijzen) onmogelijk maken.

Deze verbods-bepalingen,- gehoorzaamd,- maakten een einde aan alle stoffelijke aspecten en gecentraliseerd bestuur door een Moeder Kerk. De wettige titel van de ‘Moeder’ Kerk was: “The First Church of Christ, Scientist, in Boston, Massachusetts”, en het werd bestuurd

door een Bestuur (van VIER Directeuren) die slechts de uiterste beperkte macht bezat zijn voorgeschreven taak conform twee Trust-Akten te volgen. (Zie de *Kerk Handleiding* blz. 128 tot 138).

Mevrouw Eddy stichtte The Christian Science Publishing Society (De Uitgevers Genootschap) op een wettige grondslag, het een eeuwigdurende Trust-Akte toekennend. Ook zorgde zij voor een wettige voortdoring van de plaatselijke Boston Kerk, The First Church of Christ, Scientist, via twee Trust-Akten; zie de *Kerk Handleiding* blz. 128-138. Was het haar bedoeling geweest om De Moeder Kerk voort te zetten, dan had zij het wettelijk kunnen regelen in plaats van de achtentwintig Verbods-bepalingen in de *Kerk Handleiding* op te nemen juist om een voortzetting te beletten.

“GOD SCHREEF DE KERK HANDLEIDING”

Om zich te verdedigen (zie Johannes 8:46) daagde Jezus zijn toehoorders uit hem voor één enkele zonde te veroordelen. Indien men kon bewijzen dat er iets in zijn goddelijk onderricht fout was, dan zou de gehele structuur van zijn onderricht ineensstorten. En dat geldt ook voor het onderricht van Mevrouw Eddy. Zij zei dat de *Kerk Handleiding* door God gedicterrd was even zeker als het leerboek door God gedictieerd was. Daarom: als één gedeelte van de *Kerk Handleiding* verkeerd was geweest, dan zou er sprake zijn van een onafscheidelijk verbond tussen goed en fout en datgene wat God had gedictieerd, en deze tegenstrijdigheid zou de ineensstorting van haar gehele onderricht teweegbrengen.

Maar in werkelijkheid rebelleerde het sterfelijk gemoed tegen de Verbods-bepalingen—tegen de r e d e n dat de *Kerk Handleiding* tot stand kwam terwijl het Gods antwoord was op haar vurig gebed ten aanzien van de Christelijke Wetenschap, om n.l. het noodlot van ondergang te voorkomen. Zij wist het en heeft het ook gezegd:- “Nog nooit is er een religie of een filosofie voor de eeuwen

verloren gegaan om geen andere reden dan dat haar goddelijk Beginsel in de persoonlijkheid verzonken werd". (My. 117:22).

Zij wilde dat wij onze "talenten en harten de vrije loop gaven en deze alleen in de j u i s t e richting gebruikten", niet aan een onderwerping aan een kerkelijke, autoritair-gezag dat zij O zo goed kende en wist dat dát de doodsklok voor de groei en verspreiding van het bestuur door de goddelijke Liefde op aarde zou doen luiden.

De overtuiging van Mevrouw Eddy dat de Voorschriften van onze *Kerk Handleiding* een geestelijke herkomst hadden zijn neergelegd in deze woorden uit *Miscellaneous Writings* blz. 148:12—"Zij waren (toentertijd) neergelegd door een macht die niet uit onszelf kon zijn".

DE KERK HANDLEIDING BESCHERMT DE DOCHTER-KERKEN TEGEN EEN CENTRAAL BESTUUR

Niets in de *Kerk Handleiding* weerhield de dochter-kerken zich voort te zetten op het ogenblik van haar overlijven, en de *Kerk Handleiding* was hun bescherming tegen beheersing door een Boston Raad van Directeuren.

Krachtens de Verbods-bepalingen beëindigde Mevrouw Eddy op specifieke wijze, alle Moeder-Kerk controle. Aan de andere kant heeft zij geenerlei restricties op de dochter-kerken gesteld doch hun onafhankelijkheid en volslagen autonomie gehandhaafd.

Onder de rubriek "Geen inmenging" (zie de *Kerk Handleiding* blz. 73, Sect. 10) schreef Mevrouw Eddy: "In de Christelijke Wetenschap wordt iedere dochterkerk uitgesproken democratisch bestuurd en geen enkele kerk mag zich in haar zaken mengen". Zij zegt (*Kerk Handleiding* blz. 104) dat de *Kerk Handleiding* "uitsluitend voor De Moeder Kerk" is ... ze verbiedt volstrekt het uitoefenen van gezag over de Christelijke Wetenschappers individueel, of over dochter-kerken. Ze erkent de grenzeloze aard van het ware bewustzijn (van het individu) en zijn

goddelijk vermogen om “van een onbegrensde grondslag uit al hoger en hoger (te) stijgen” naar gelang de *Kerk Handleiding* gehoorzaamd wordt en de leerling “zichzelve tot wet” is.

De Voorschriften waren bedoeld om de tweedracht en de mededinging te voorkomen die zij alreeds gezien had en die de eerste kerk-organisatie (in Boston) vernietigde—dfe had ze daarom ontbonden in 1889 en toen gezegd:

Ik vermaan na tien jaar droevige ervaring in stoffelijke knechtschap deze kerk om die banden af te werpen en haar net aan de geestelijke zijde van het Christendom te werpen—om alle stoffelijke reglementen, waarin de Christus, de Christelijkheid geregeld worden, te laten vallen en alleen de Gulden Regel te accepteren, waardoor unificatie, vooruitgang en een beter voorbeeld als Moeder Kerk tot stand komt.

[De dochterkerken genoten een voorname plaats in het grondleggingswerk van Mevrouw Eddy en dit moet men niet verwarren met wat gezegd wordt in deze verhandeling omtrent “een stoffelijke organisatie”.]—(*Six Days*, blz. 323).

Desondanks,- een zorgvuldige studie van de *Kerk Handleiding* openbaart de volgende feiten:

De Verbods-bepalingen in de *Kerk Handleiding* van Mevrouw Eddy hebben De Moeder Kerk doen beëindigen. Dit betekent dat ná 1910 er geen leden van De Moeder Kerk meer waren. Artikel 23, Sect. 7, blz. 72 van de *Kerk Handleiding* zegt dat een dochterkerk alleen tot stand kan komen als er nog vier leden van De Moeder Kerk voorhanden zijn om een dochterkerk te begunstigen. Dit loopt beslist uit op een beëindiging van het tot stand komen van dochterkerken op een gegeven ogenblik, willen de dochterkerken in “overeenstemming blijven met de *Handleiding van De Moeder Kerk*”—(blz. 72)—d.w.z. in absolute gehoorzaamheid volgens de exac-

te bewoording van de *Kerk Handleiding* in plaats van toe-
vluchten te nemen tot de uitvluchten van het sterfelijk ge-
moed.

Dit was hoe Mevrouw Eddy voorzag in het verschiet
wanneer de "KERK" van de Christelijke Wetenschap al
haar oude kerkelijke en rituele sjabrak zou verliezen en
de Christelijke Wetenschap erkend zou worden in elke in-
stelling die het mensdom verheft; en de groep die naarvo-
ren trad op de gelukkige expansie van een grenzeloze
grondslag zou de "Christian Science Society" zijn- De Ge-
nootschap van de Christelijke Wetenschap- indien zoiets
(ondertussen) nuttig en noodzakelijk zou zijn. Zou zo'n
Genootschap de wens koesteren om Diensten te houden
van een religieuze aard, dan zou zij vrij zijn dat te doen "in
overeenstemming met de *Kerk Handleiding*". De *Kerk
Handleiding* legt geen beperkingen of restricties, hoe dan
ook, op het vormen van een Genootschap; wel echter
voorziet ze ruimschoots in waardevolle voorbeelden een
juiste benadering met "anderen".

De zorgvuldige lezer onderkent zeer nauwkeurig dat de
Handleiding eist dat De Moeder Kerk en haar "dochters"
ontkomen aan hun beperkende, stoffelijke begrenzungen,
en tevoorschijn komen als een "genootschap" (Society)
waar Liefde de enige band zal zijn.

Notitie:

Op het moment dat Mevrouw Eddy in 'Wetenschap en Ge-
zondheid' schreef: "Mocht u of ik schijnbaar sterven, dan
zouden wij toch niet dood zijn"-(164:19), plaatste zij in de
60ste uitgave van de *Kerk Handleiding* (de laatste in 1906-blz.
72, Sect. 6):-

"Indien de Emeritus Predikante, Mevrouw Eddy,
haar plaats als Hoofd of als Leidsvrouw van De Chris-
tian Science Moeder-Kerk mocht opgeven, behoudt
iedere dochterkerk haar huidige bestuursvorm, over-
eenkomstig (in harmonie met; éénstemmig met) de
Handleiding van De Moeder-Kerk".

“In harmonie met; éénstemmig met” is niet ónder maar volkomen ééndrachtigheid ... n i e t in harmonie met de Raad van Directeuren. Om in harmonie te zijn met,—in overeenstemming met; de ééndrachtigheid—betekent in de *Kerk Handleiding* dat wij de Verbodsbepalingen moeten erkennen als de beëindiging van de kerkelijke 5-man Raad van Directeuren én alle aspecten van een stoffelijke Moeder-Kerk.

Mevrouw Eddy verlangde van haar leerlingen dat zij “in overeenstemming (kwamen) met” dezelfde macht die oorzaak was tot het schrijven van de Wetsbepalingen. **“Elke Wetsbepaling in de Kerk Handleiding is geïnspireerd. Ik heb ze niet geschreven, evenmin als ik ‘Wetenschap en Gezondheid’ schreef”**- (*DCC.* blz. 185). Omdat zij overtuigd was dat de Wetsbepalingen, die de Estoppels inhield,- door God gedicteerd werden, kon geen mate van druk-uitoefening door de Raad van Directeuren haar overhalen om ze te veranderen:

“Het is mijn recht niet, noch verlang ik te veranderen wat God mij voorgeschreven heeft te doen, en het is nu zaak dat de kerk er gehoor aan geeft”.
(Uit: *Early Collectanea*).

MEVROUW EDDY'S WAARSCHUWING T.A.V. HET REORGANISEREN

Op 23 november 1889 schreef Mevrouw Eddy aan haar leerlingen: “deze Moeder Kerk m o e t desorganiseren Nu is het de tijd dit te doen”. Zij raadde hen aan geen nieuwe organisatie te vormen, maar voorwaarts te trekken alleen in een geestelijke organisatie. **“De Christelijke Wetenschap moet WETENSCHAP,- niet een stoffelijke organisatie instellen”** heeft zij verkondigd. Bijna een eeuw geleden heeft zij gezegd: “Het uur is aangebroken waarin er een grote behoefte is voor de geest in plaats van de letter, en ‘Wetenschap en Gezondheid’ past in die behoefte om erin te voorzien”. (*Early Collectanea*). Bij een andere gelegenheid (al eerder in dit betoog vermeld) zei ze:

“Het ligt meer in overeenstemming met de Christelijke Wetenschap dat jullie je verenigen op de grondslag van Liefde, en elkaar ontmoeten in de banden van de genegenheid,—vanuit onbaatzuchtige beweegredenen, om elkaar te verhogen, en de grote Zaak te eren ... in sterke mate beveel ik alleen deze methode aan,—om voort te gaan ZONDER organisatie”. (Norman Beasley in zijn “*Cross and Crown*”).

Mevrouw Eddy wees erop dat “het grondbeginsel voor groei in de Christelijke Wetenschap in de eerste en de laatste instantie, en te allen tijde, geestelijke formatie is, terwijl in de menselijke groei, stoffelijke organisatie de eerste plaats bekleedt”. De echte dochterkerk is een geestelijke organisatie—liefde voor elkander.

In het begin had Mevrouw Eddy haar leerlingen georganiseerd als kerk in de trant van “suffer-it-to-be-so-now”—(Sta het toe nu zó te zijn)- Mattheus 3:15). Het voorzag in de behoefte van degenen die hun vroegere kerk verlaten hadden en een grote behoefte koesterden voor een nieuw Kerk-Tehuis. Het hielp ook IN HET ‘centraliseren’ van het werk, en het beschutte als het ware haar ontdekking.

Maar tegen 1889 was zij er van overtuigd dat het aan “sterfelijke persoonlijkheden” toe vertrouwen van een samenwerking op een harmonieuze grondslag, niet Gods wijze van werken was. Met ongeëvenaarde moed heeft ze (om die reden) beide kerk en haar College ontmanteld. Betreffende deze God-geïnstrueerde meester-zet schrijft ze:

Deze maatregel werd onmiddellijk gevolgd door ene sterke opleving van onderlinge liefde, voorespoed en geestelijke macht. De geschiedenis van deze ure bewaart deze waarachtige getuigenis: stijgend in aantal en invloed leeft deze geestelijk georganiseerde “Church of Christ, Scientist, te Boston” voort. Een nieuw licht was over haar opge-

gaan en meerder in schoonheid werd het geweld van haar, die het goede boodschap,- die de vrede doet horen". (Ret. 44:27).

Maar na drie jaar van alleen geestelijk vormgeving (en ondanks de ongeëvenaarde voorspoed die zij ondergingen) begonnen de leerlingen een campagne te voeren om te organiseren—wéder organiseren op de oude gechoorde grondslag!

“HET REORGANISEREN ZAL DE VOORSPOED VAN DE ‘KERK’ RUÏNEREN”

Zorgvuldig had Mevrouw Eddy aan William B. Johnson, de Sekretaris van de Moeder Kerk, uitgelegd:

Indien u opnieuw gaat organiseren zal dat de voorspoed van onze ‘Kerk’ ruïneren Doe de ogen van de kerk-leden open ten opzichte van deze feiten Zou zij (de kerk) haar voorspoed weer verkopen om een “schotel linzen” (haar geboorterecht) ... dan ligt het niet aan mij. Hun drang om weder te organiseren (zei ze) was niet uit God ... en slechts nadeel kan volgen op een terugkeren naar een situatie die men ontgroeid is”**

** *Genesis 25:28-34.*

Deze en de vele andere gelijksoortige waarschuwingen tegen het reorganiseren, zijn bewaard gebleven door de Carpenter Stichting, en in de Bibliotheek van Alice Orgain.

Aan Agusta Stetson schreef Mevrouw Eddy:

“Oh, hoe heb ik moeten lijden omdat ik anderen wilde helpen de nare ervaringen te vermijden”.

Uiteindelijk zag Mevrouw Eddy het wel in, dat alleen door te lijden zouden ze leren Gods Wil te doen*. Nu dat de eertijdse voorspoed van ‘de Kerk van Christus, de Wetenschapper’, vergaan is, zien wij heden ten dage degelijk

in dat Mevrouw Eddy gelijk had in haar strenge veroordeeling van het reorganiseren van de kerk in 1892. Zij had kunnen zeggen:- “Als alles mislukt, volg dan mijn aanwijzingen”.

Mary Baker Eddy wist dat organisatie kan ontaarden in beproevingen in kruisingen; in autoritair-gezag; kerkelijke heersing; de ontwikkeling van een bevroren aanzetsel van rituelen, regels, voorschriften, en zelfs provoceren—de geest stuiten en alle inspiratie en geestelijke vooruitgang smoren.

*Mevrouw Eddy voorzag dat het best mogelijk was dat de wereld nog moet groeien tot het geestelijk begrijpen van datgene wat God aan haar geopenbaard had. Van haar gedragslijn, na haar ervaring met de eerste verraders, is ze nooit afgeweken. Zij gaf geen uitleg voor haar handelingen, aanvragen, of ‘verborgen’ (voor anderen) opmerkingen. Zij had sommige leerlingen jaren van spuurwerk kunnen besparen door een eenvoudige uitleg, maar zij wist dat indien men zich alle mogelijke moeite gaf om iets te begrijpen, dan zou dát proces zuiverend werken; dan zou de kennis die zij gekregen hadden veilig in hun handen gesteld worden en niet gebruikt kunnen worden om haar óf de Christelijke Wetenschap te schaden zoals het haar overkwam toen haar onbepaalde vrijgevigheid haar parten speelde bij zulke afvalligen als Richard Kennedy.

Anderzijds wist zij dat de Berg Rede, Het Gebed des Heren, en haar eigen ‘Wetenschap van het Zijn’ niet georganiseerd konden worden. Daarom wilde ze dat haar leerlingen gingen inzien:

Dat de tijd er rijp voor was dat deze kerk zich vrij moest maken van de slavernij van door-mensen-ingestelde-wetten, en zich verheffen tot geestelijke afmetingen waar slechts de wet van Liefde de enige band van verbinding is.

Norman Beasley schrijft:

“De achtergrond van het verlangen van Mary Baker Eddy om “geen nieuwe organisatie dan die van Geest” te stichten, was haar tegenwoordige overtuiging dat de afleidings-manoeuvres van stoffelijke organisaties en het ceremonieel, en ook de persoonlijke ambities, het mensdom afhouden van het besef van de eeuwige waarheden Haar gehele opzet was gericht om een kerk te ontwerpen die de mens zou helpen in zijn grote speurtocht—het begrijpen en de dienstbaarheid aan God”. (*Cross and Crown*, blz. 215).

Mevrouw Eddy wist, en zij heeft het vastgelegd: “Wetenschap en Gezondheid”, n í e t de kerken van de Christelijke Wetenschap, zal de Verlosser zijn” (*Early Collectanea*).

Notitie:

Brieven van waarschuwingen van Mevrouw Eddy tegen het reorganiseren waren geschreven tussen 1891 en 1892. Zij hebben betrekking op het verlangen van het menselijk gemoed om te willen organiseren op een stoffelijke, wettelijke grondslag. Betreffende de stichting van een kerk op een níet-stoffelijke, níet-wettige wijze, werd het gebed van Mevrouw Eddy verhoord toen haar juristen een wetsbepaling ontdekten die haar in staat stelde de kerk opnieuw te stichten op een níet-stoffelijke basis.

Op 22 augustus 1892, schreef Mevrouw Eddy aan Alfred Lang, de penningmeester van het Bouwfonds van de Kerk:

“Als titel wordt de naam “The First Church of Christ” ons niet toegestaan door het Bureau voor Vennootschappen.

Ik schenk mijn bouwgrond niet terwille van zondaren die een naam eraan willen geven Alles wat ik gedaan heb of geadviseerd heb in de zaak van een kerk te willen organiseren is geschiedt op de wenken van juristen en zuigelingen in de

Christelijke Wetenschap. Vandaag zal ik mijn bouwgrond door middel van een Trust-Akte schenken, en wel aan zekere mensen van wie ik weet dat zij zowel zoeken als vinden de Kerk van Christus “in hun harten”, en ik laat het hen gebruiken, ten voordele van de Christelijke Wetenschap, om daarop een Kerkgebouw te laten rijzen waarin Christus, Waarheid, gepredikt wordt,- en om liefde jegens elkander te demonstreren.

**Ik zal ervoor zorgen dat het een behoorlijk opge-
maakte Akte wordt, en op deze wijze zal mijn geschonken-bouwland even rechtsgeldig zijn als dat ik het aan een kerk gegeven had die toch georganiseerd zou worden.**

Het was van veel betekenis toen God mij bewoog om de kerk in Boston te ontbinden, en Zijn vreselijke bedoeling zal in vervulling gaan. Met mijn liefde voor u en de overige Beheerders”.

Op dezelfde dag schreef zij aan William B. Johnson, lid van de Raad van Directeuren en Sekretaris van de kerk, een brief die op de richting wees waarin God haar bewoog te handelen:-

“Laat alle verdere activiteiten ten aanzien van het stichten van een kerk in Boston varen! God is niet welgevallig met dit plan, dat met dwang op mij gelegd is.

Laat er een Kerk van De Christus in wezenlijkheid en in eerste instantie komen ... “in het hart van de mens”, álvorens één te willen organiseren”.

Toen de leden van de kerk en het Bestuur van de pas gevormde t w e e d e organisatie Mevrouw Eddy verzocht om hen te voorzien van specifieke regels om hun kerk te besturen, was dát in feite de erkenning van haar allerhoogste gezag en daardoor een ontkoppeling van hun onafhankelijke democratische status. Aldus hebben ze een ‘theokratisch-geestelijk-bestuur’ aangenomen met Mevrouw

Eddy geïnstalleerd als de onbetwiste Leidsvrouw. Opnieuw hebben ze “georganiseerd onder haar toezicht”. (*Kerk Handleiding*, blz. 18:15 van “Historische Schets”).

Hadden zij gehoor gegeven aan de *Kerk Handleiding* en alle centrale-controle ‘ingedamd’ bij het heengaan van Mevrouw Eddy, dan zouden de dochter-kerken voorwaarts kunnen gaan, zoals reeds eerder gezegd is,—vrij van “de slavernij van de wetten door de mens ingesteld”, vrij “om tot geestelijke hoogten te stijgen waar de wet van Liefde de enige band van saamhorigheid” rechtsgeldig is. Dit zou alle mensen tot de deuren van de dochter-kerken en Verenigingen aangetrokken hebben.

De Kerk van 1879-1889 werd gecharterd onder de wetten van het land, gelijk andere georganiseerde kerken. Het grote verschil tussen die Kerk en die van de-1892-opnieuw-gevormde-kerk, was dat deze laatste n í e t gecharterd óf in een corporatie opgenomen werd!

Gelijk Paulus, berispte Mevrouw Eddy haar leerlingen:—“En nu, nu gij God kent, ja veelmeer door God gekend zijt, hoe keert gij u wederom tot de zwakke en arme eerste beginselen, welke gij wederom van voren wilt dienen? Staat dan in de vrijheid met welke ons Christus vrijgemaakt heeft, en wordt niet wederom met het juk der dienstbaarheid bevangen” (*Galatiërs* 4:9; 5:1).

Het is noodzakelijk om een onderscheid te maken tussen haar waarschuwingen ten opzichte van het opnieuw-organiseren van een stoffelijke kerk, en haar daadwerkelijke prestatie van het demonstreren van een kerk, vrij van organische of kerkelijke controle, geheel vrij om voorwaarts te gaan onder de wet van Liefde, welke de enige band van saamhorigheid is.

STUDENTEN STAAN OP REORGANISEREN OP EEN STOFFELIJKE GRONDSLAG

Toen, en na al haar doortastende waarschuwingen, haar leerlingen toch op een reorganisatie aandrongen gaf Mevrouw Eddy met tegenzin toe—het werd haar duide-

lijk dat “een JUDAS (als voorbeeld dienende) noodzakelijk was om het kwade bloot te leggen, (want) het kwade moet nu eenmaal worden blootgelegd teneinde de Waarheid naar voren te laten treden,—of te bewijzen”. (*DCC* blz. 186). Ze zei:

God stelt ons allen op de proef—de proef neemt Hij op onze zwakste punten. Haar Kerk gaf altijd toe aan de inwerking van de mens in plaats van die van God. Laat haar (de Kerk) dan nu doorgaan tot haar laatste ervaring; hoe eerder des te beter. Leren wij het niet graag op een andere manier, dan is dit Gods weg om ons te onderrichten. Zijn roede alleen kan het doen. (*Early Collectanea*). Het is alleen een kwestie van tijd wanneer God zijn roede laat zien en het plan van de veldslag bekend maakt. Aan haar lot overgelaten vermeerderd de dwaling zich. (*Mis. 348:12*). (Gods plan voor ons is geestelijke organisatie).

Mevrouw Eddy werd gewaar van het feit dat al te veel mensen hun geestelijke zaken liever in handen van anderen stellen; al te velen vinden de stimulans van praalvertoning boeiender dan het zoeken naar Waarheid in eenzaamheid. Zij zag ook in dat “een mens die overtuigd is tegen zijn wil in, toch bij zijn opinie blijft zitten”. Slechts de corrigerende roede van God kan de zaak beïnvloeden.

HET BESTUUR IN GEBREKE T. A. V. MARY BAKER EDDY ALS LEIDSVROUWE

Bijna van het begin af heeft het Bestuur blijkbaar geen begrip kunnen opbrengen om Mary Baker Eddy te aanvaarden als hun blijvende Leidsvrouw; zij hebben haar alleen als een persoonlijk leidster erkend die zij te zijner tijd zouden gaan opvolgen.

Hun denkpatroon kwam duidelijk overeen met die van Rechter Clarkson, een eminente Christelijke Wetenschapper, waarover de trouwe sekretaris van Mevrouw

Eddy, Calvin Frye, het volgende optekende in zijn Agenda, op 7 december 1900 (tien jaar voor haar heengaan):

“Rechter Clarkson dineerde bij Mevrouw Eddy vandaag en na het eten probeerde hij haar te overtuigen dat zij zich had vergist en dat de beweging een puinhoop zou worden; dat mannen nodig waren om leiding te geven t.a.v. de Zaak van de Christelijke Wetenschap; ZONDER HAAR DICTAAT zouden zij voor hun rechten moeten opkomen”.*

Ter zake dienend is het ook hier te memoreren, de opmerkingen van Mevrouw Eddy over William G. Nixon, die een hoog ambt in de beweging bekleedde, en wiens houding kenmerkend was voor die tijd. De kunstenaar Gilman stelt vast dat zij met hem sprak over de onwil van de heer Nixon om haar onvoorwaardelijk te gehoorzamen, - dat “hij (de heer Nixon) het beneden zijn waardigheid achtte haar te gehoorzamen omdat zij een vrouw was”. Mevrouw Eddy zei tegen mij: “Hij zou zich bereid bevonden hebben om God te gehoorzamen in wat Hij dan ook van hem zou eisen, maar een vrouw gehoorzamen, bah!”. Toen voegde zij eraan toe:

“Wij begrijpen God en wij zijn bereid Hem te gehoorzamen alleen zo ver als wij Zijn hoogste tegenwoordiger in het sterfelijk leven begrijpen en bereid zijn te gehoorzamen. Onze liefde voor God en de consequente bereidheid Hem gehoorzaam te zijn, is nooit groter dan onze liefde en bereidheid om Zijn hoogste betoogster te gehoorzamen”. (James F. Gilman, in zijn *‘Recollections of Mary Baker Eddy’*, blz. 82).

***Nadruk opleggen.**

Met enkele uitzonderingen onder hen die in de hoogste ambten waren, kreeg de term “Pastoor Emeritus” de betekenis van een 'ere-titel' die Mevrouw Eddy zelf geop-

perd had, in plaats van “Het Christus-bewustzijn van Mary Baker Eddy”—zie *Pul.* 87:11-17;—zodoende meenden zij te kunnen volstaan met de beperkende betekenis tot die tijd dat zij niet meer aanwezig zou zijn. Dertien jaren lang na haar heengaan heeft het Bestuur haar naam op de lijst van Functionarissen in de *Kerk Handleiding* weggelaten.

Voortdurend waarschuwde Mevrouw Eddy dat de gevaarlijkste dwaling voor de leerlingen ligt in hun onvermogen de dwaling te onderkennen,—ongevoelig voor de aanwezigheid van de dwaling—dat de dwaling moet worden opgespoord en vernietigd, anders heeft de Christelijke Wetenschap weinig waarde. Maar ondanks deze akelige voorafgaande waarschuwingen van het gevaar heeft de buitenwacht zo goed als geen protest laten horen bij het heengaan van Mevrouw Eddy; de Raad van Bestuur is te kort geschoten in het uitvoeren van de opzet van hun Leidsvrouw conform de Estoppels (Verbodsbepalingen) in de *Kerk Handleiding* door welke alle centrale controle beëindigd moest worden en het 5-man kerkelijk Bestuur afgeschaft met achterlating van alleen de 4-man wettige Beheerders ter plaatse. (Zie de *Kerk Handleiding* blz. 128-138).

Eén reden waarom een protest door de buitenwacht achterwege bleef was zonder twijfel te wijten aan het feit dat het 5-man Bestuur geleidelijk aan controle verkreeg gedurende een periode van circa acht jaar, d.w.z. ná 1902 toen Archibald MacClellan als 5de lid van het Bestuur benoemd werd. U herinnert zich ook dat reeds IN JUNI 1894, Mevrouw Eddy zei: “Mijn werk voor de Moeder Kerk is voltooid”.

En zo kwam het dat een geestelijk on-verlicht Bestuur in staat was wederrechtelijk de macht en het gezag van de beweging in bezit te nemen,- een directe verkrachting van de instructies van Mevrouw Eddy in de *Kerk Handleiding*. De onjuiste voorstelling en het verbergen van Mevrouw Eddy begon met dit onwettige, geplande en verradelijke

aanmatiging van gezag en macht. Al snel werd haar bestemming voor een zelf-besturende-kerk, waarin de wet van Liefde de enige band van eendrachtigheid is, tot een religieuze oligarchie.

In haar *Divinity-(De Godheid)cursus*, vermaande Mevrouw Eddy:

“De kerken en de leerlingen moeten een tweede plaats innemen ten opzichte van het voorbeeld van Jezus en, zo hij persoonlijk hier aanwezig was, aan zijn verzoek “WAAK MET MIJ” gevolg te geven. Was het maar waar dat zij met hem gewaakt hadden,- één uur of één jaar en hem aldus niet uit het oog verloren hadden, dan kunt u nagaan waar de geschiedenis van het Christendom vandaag zou zijn,- en hoeveel jaren wij nog moeten tellen om die verloren gelegenheid te herwinnen. Demonstratie,- de zieken genezen en uw Leidsvrouw de helpendehand toe te reiken, is meer dan wat ook nodig is, juist nu. Onuitgesproken beïnvloedingen zijn gedachtelijk aan het werk om u en al mijn leerlingen te beletten deze plichten na te komen”. (Bewaard door de Carpenter Stichting).

HET 5-MAN BESTUUR ONTWIJKEN UIT VREES ‘DE BONNS’ TE KRIJGEN

Het 5-man Bestuur oefenden, vanaf 1902, uitgebreide activiteiten, ver boven de speelruimte die de Trust-Akte van 1 september 1892 hen toegewezen had, maar het gebeurde onder de goedkeuring of de toestemming van Mevrouw Eddy. Wij hebben alreeds gezien dat dit 5-man kerkelijk Bestuur zich n i e t eigenmachtig bestendigen kon, en omdat het hen duidelijk werd dat de Voorschriften van de *Kerk Handleiding* (de Estoppels of wel Verbodsbepalingen) alle stoffelijke aspecten van de Moeder Kerk zouden doen beëindigen, hebben zij tal van pogingen gedaan om Mevrouw Eddy over te halen om een overdrachts-

clausule in de *Kerk Handleiding* op te nemen en het Bestuur aan te wijzen als haar rechtmatige opvolgster.

Een relaas door Mevrouw Mabel Brill, de sekretaresse van Bicknell Young, - een leraar en lid van de Raad van Sprekers van de Christelijke Wetenschap, wordt bewaard door de Carpenter Stichting. Het relaas van Mevrouw Brill laat ons weten dat het 5-man Bestuur meer dan gewaar werd van de hachelijke situatie, waarin de voorzorgsmaatregelen van de *Kerk Handleiding* van Mevrouw Eddy hen plaatste wanneer zij niet langer aanwezig kon zijn. Mevrouw Brill meldt dat de Directeuren tal van pogingen ondernamen om Mevrouw Eddy over te halen deze Voorschriften te schrappen, óf om bijkomende Voorschriften uit te schrijven, en haar gezag aan hen over te hevelen als zij kwam te overlijden.

Blijkbaar zijn ze er niet van bewust geworden dat deze bijzondere, door God-gedicteerde Estoppels (Verbodsbepalingen) voorkomen zouden dat het goddelijke Beginsel van de Christelijke Wetenschap ten gronde en verloren zou gaan, — verzwolgen in persoonlijkheid, als zij niet langer hier zou zijn om te leiden, en om de weg aan te geven door haar bereidwilligheid en vermogen om God-toe-testaan, haar te geleiden.

DE DERTIEN TRUST-AKTEN DWINGEN ERKENNING VAN DE VERBODS BEPALINGEN

Laat de lezer dezes het volgende bewijsmateriaal in acht nemen en voor zichzelf uitmaken of er geen flagrante schending van vertrouwen gepleegd is:

Toen, in 1903, besloten werd om de Uitbreiding (Extension) van de Kerk uit te voeren was het voor Mevrouw Eddy noodzakelijk om dertien verschillende kavelingen te kopen om plaats te scheppen voor dit project. In dit verband tekende zij dertien Trust-Akten.

Interessant is het te bedenken dat al had Mevrouw Eddy het voornoemd 5-man Bestuur onder haar toezicht geïnstalleerd vóór 1903, deze Akten bestemd waren voor **HET**

OORSPRONKELIJK-VIERMAN-BESTUUR, hiermede het onbetwistbare bewijsmateriaal leverende dat het 5-man Bestuur slechts tijdelijk van aard kon zijn, en gedienschtig zou zijn zo lang als Mevrouw Eddy het volledige toezicht in handen had.

Elk van deze Trust-Akten bevatte in zich de bepaling dat “dit bezit (stuk grond) overgedragen (wordt) op de verdere voorwaarde, dat door de begunstigden geen nieuwe Grondstelling of geen nieuw Voorschrift mag worden door hen aangenomen en geen Grondstelling of Voorschrift mag worden **GEWIJZIGD** of **TENIETGEDAAN**, (door de begiftigden dus). Zie de *Kerk Handleiding*, Blz. 136-138,- een officieel afschrift van de vierde Akte van een serie van dertien Akten, waarin Mevrouw Eddy het bouwland aan de vier Directeuren overgedragen had.

Betreffende deze Trust-Akten, vermeldt de heer David James Nolan, in een publicatie namens “de Verenigde Christelijke Wetenschappers”, dat toen hij in januari 1983 in Boston was, hij op meerdere dagen een bezoek bracht aan het Dependance van het Gerechtsgebouw op Beacon Hill. Het was ter plaatse dat hij de Dertien eigenhandig geschreven Trust-Akten vond; stuk voor stuk getekend door Mevrouw Eddy terwille van de Dertien Percelen-Bouwgrond die zij gekocht had om naast de bestaande Moeder Kerk, de “Extension” (Uitbreiding) te kunnen bouwen. De heer Nolan vermeldt: “Mevrouw Eddy kocht elk stuk grond over een periode van tijd om ze daarna over te dragen aan de *VIER* Directeuren van The First Church of Christ, Scientist in Boston. In elke van deze Akten stelde Mevrouw Eddy de volgende voorwaarden:-

Behalve de voorwaarden van Mary Baker G. Eddy, vermeld in genoemde Akte, gedateerd 1 September 1892, wordt dit bezit overgedragen op de verdere voorwaarden: dat door de begunstigden geen nieuwe Grondstelling of geen nieuw Voorschrift mag worden aangenomen en geen Grond-

stelling of Voorschrift mag worden gewijzigd of teniet gedaan, tenzij daartoe een schriftelijke toestemming gegeven is door Mary Baker Eddy, de schrijfster van het leerboek "Wetenschap en Gezondheid met Sleutel tot de Heilige Schrift".

In de laatste overdrachts-akte van Mevrouw Eddy waarbij de voltooide verzameling van eigendomsrechten die nodig waren voor de Uitbreiding, lezen wij het volgende:

Niets dat in deze Akte opgenomen is kan ooit worden uitgelegd alsof het een afstand doen van rechten is, of dat het een wijziging inhoudt in enige mate van welke Trust-Akte en voorwaarden dan ook, aangezien het nu wederom tot stand gebracht wordt en bestaat onder en krachtens de Akten omschreven hier bovengenoemd. Verder verklaar ik, dat niets hierin opgenomen, ooit zal worden uitgelegd alsof afstand wordt gedaan van rechten of voorwaarden in enigerlei wijze van de andere Trust-Akten uiteengezet in de Akte van Albert Metcalf aan Ira O. Knapp en andere personen, gedateerd Maart 19, 1903, en geregistreerd in genoemde Suffolk Registratie van Akte-Boeken 2886, blz. 521, waarbij voorzien wordt dat geen nieuw Voorschrift of Grondstelling mag worden aangenomen noch enig Voorschrift of Grondstelling gewijzigd of teniet gedaan worden door de begunstigten, tenzij daartoe een schriftelijke toestemming door Mary Baker G. Eddy, de schrijfster van het leerboek "Wetenschap en Gezondheid met Sleutel tot de Heilige Schrift" verleend wordt Doch zullen alle genoemde Akten en voorwaarden zoals zij thans ingesteld zijn door alle genoemde Akten, worden nagekomen en uitgevoerd zo volledig en doeltreffend mogelijk alsof deze Akte nooit gepasseerd was.

Mijnheer Nolan vermeldt verder:

Hier is het onbetwistbaar en wettelijk bewijs dat Mevrouw Eddy de voorzorgsmaatregelen genomen had om de functie van de VIJF "Moeder Kerk" Directeuren op te heffen en hun rang in handen van de 4-man Directeuren te stellen,- alreeds ingesteld door alle Trust-Akten van Mary Baker Eddy. Voor zover dat deze voorzorgsmaatregelen nooit gehoorzaamd zijn,- zijn de Voorschriften van de *Kerk Handleiding* waarachtig teniet gedaan en bijgevolg is de geestelijke opzet van de Kerk van Christus nooit te voorschijn gekomen. Dit dwarsbomen van een goddelijk decreet ligt aan de wortel van alle problemen die de beweging heden ten dage confronteren: Alle besluiten en handelingen door het 5-man Bestuur hebben plaats gevonden op onwettige wijze en maken inbreuk op de specifieke Trust-Akten en de voorwaarden daarin opgenomen.

En aldus in 1971, kwam de verpletterende klap toen de VIJF Directeuren poogden de integriteit van de Grondwet van de Verenigde Staten van Noord Amerika ondergeschikt te maken, in ruil voor de onheilspellende opzet van de Anti-Christus om eenmaal en voor altijd de ontwikkeling van het goddelijk idee in de menselijke ervaring te smoren.

De heer Nolan, die de zo lang verscholen gebleven 13-Akten van Mevrouw Eddy ontdekte, heeft voor ons de zekerheid van de belofte van Jezus versterkt dat "er niets bedekt is hetwelk niet zal ontdekt worden" (*Mattheus 10:26*).

Het is God's bedoeling dat deze dwaling zowel blootgelegd als gecorrigeerd zal worden. Te dien einde werkt Hij via degenen in wie Hij de minste weerstand ontmoet t.a.v. Zijn groot geestelijk plan voor de uiteindelijk vrijheid van het hele mensdom.

EEN ONWETTIG BESTUUR SCHENDT ALLE DERTIEN TRUST-AKTEN

Het aan het licht brengen van deze dertien Trust-Akten, verborgen in de dependance van Het Gerechtsgebouw op Beacon Hill gedurende bijna een eeuw lang—elke van deze conform de Verbodsbepalingen gehoorzaamheid verlangend; elk dragende in zich een zwijgende getuigenis van de schandalige verbreking van trouwbeloften door de functionarissen van de Kerk van Mary Baker Eddy—is een krachtige rechtvaardiging van haar vertrouwen dat “de tijd zal uitmaken dat het tóch waar is geweest”.

HET OVERLIJDEN VAN STEPHEN A. CHASE IN 1912

Toen het Bestuurs-lid Stephen A. Chase in 1912 kwam te overlijden, konden de vier overgebleven Directeuren niet in de vacatuur voorzien zonder de Voorschriften die de toestemming en goedkeuring van Mevrouw Eddy eisten, “te wijzigen en teniet te doen”. Toen zij, in hun ongehoorzaamheid, in de vacatuur toch voorzien hadden, hebben zij de dertien Trust-Akten stuk voor stuk onder de voeten getreden. Voortaan waren zij een onwettig Bestuur, en was Mevrouw Eddy’s grote plan voor een goddelijk, geestelijk, zelf-besturende-Kerk voor haar volgelingen, ten offer gebracht op het altaar van de lust van het sterfelijk-gemoed om toezicht te willen houden.

Van toen af begon de dynamische, goddelijke drijfkracht, welke zo wonderbaarlijk onze beweging tot een werelwijde erkenning bracht, af te nemen. Heden ten dage zijn onze kerken bijna leeg; velen sluiten hun deuren.

Alleen een ontmaskering en een rectificatie van de ongehoorzaamheid aan de *Kerk Handleiding* zal deze verschrikkelijke tendens doen keren.

DE TWEE-LEDIGE ESTOPPEL

De tiende uitgave van de *Kerk Handleiding* (die van 1899) maakte melding van een dubbel-verbodsbepaling

betreffende het voorzien in een vacatuur in de Raad van Bestuur. Het luidde:-

Directeuren, Sect. 4: De Christelijk wetenschappelijke Raad van Directeuren van deze Kerk mag niet in een vacatuur in dat Bestuur voorzien, tenzij de candidaat geaccepteerd wordt door de Emeritus Predikante én de overige leden van het Bestuur.

Dit Voorschrift kan noch worden gewijzigd noch ongedaan gemaakt worden behalve ná de toestemming van Mevrouw Eddy, de Emeritus Predikante.

Hieruit blijkt dat Mevrouw Eddy haar recht behield op toezicht al was het zo dat zij met het 4-man Bestuur te maken had tot 1902; en dat werd ingesteld op een wettige basis in 1892 en wel als een "altijddurend lichaam". Maar in 1903, in de 28ste uitgave van de *Kerk Handleiding*, hebben wij voor het eerst met een 5-man Bestuur te maken, hetwelk een tijdelijk kerkelijk Bestuur zou zijn en hetwelk slechts in functie kon blijven zolang als Mevrouw Eddy aanwezig was om toezicht over hen te houden.

Dit 5-man Bestuur werd begiftigd met een mate van gezag ver boven dat van het 4-man Bestuur, - het wettige "altijddurende Bestuur". Voor de resterende jaren op aarde steunde Mevrouw Eddy meer dan haar lief was op dit waarnemend 5-man Bestuur in het administreren van de uitgebreide, groeiende, seculaire, kerkelijke en rechtskundige activiteiten van de Zaak incidenteel tot haar arbeid om de Christelijke Wetenschap te vestigen op een wereld-wijde-grondslag.

Het kerkelijke 5-man Bestuur bestond uit dezelfde mannen als het 4-man wettig-ingestelde Bestuur met toevoeging van één lid, n.l. de heer Archibald McLellann. In 1903, in de 28ste uitgave van de *Kerk Handleiding*, werden de Voorschriften betreffende de Directeuren veranderd om de samenstelling van het 5-man kerkelijk Bestuur gestalte te geven (af te spiegelen) zoals de fotokopie het laat zien op de volgende bladzijde:

purpose, by a unanimous vote of the Christian Science Board of Directors and the consent of the Pastor Emeritus given in her own handwriting.

Directors. SECT. 4. The Christian Science Board of Directors shall consist of five members. They shall not fill a vacancy occurring on that Board, except the candidate is approved by the Pastor Emeritus and the remaining members of the Board.

This By-Law can neither be amended nor annulled, except by the written consent of Mrs. Eddy, the Pastor Emeritus.

No Trusteeships nor Syndicates. SECT. 5. No Board of Trustees, nor Syndicates, shall ever be formed by, or between, the members of this Church, or shall exist in the Mother Church, except the Trusteeship be constituted by the Pastor Emeritus.

ARTICLE II.

DUTIES OF CLERK.

Reading Communications. SECTION 1. . When the Pastor Emeritus sends a letter or message to the Clerk of the Mother Church, to be read at a meeting of the First Members, it shall be his imperative duty to read said communication at the place and time specified. If the Clerk fail to perform this important function of his office, a member of this

*Nadat elk van de dertien Trust-Akten die Mevrouw Eddy tussen 1902 en 1903 liet passeren, die gehoorzaamheid aan de *Kerk Handleiding* Voorschriften verplicht maakten,- heeft zij de dubbel-estoppel-clausules, die hierboven op de foto-kopie gezien kunnen worden, verwijderd, en vanaf de 29ste uitgave van de *Kerk Handleiding* werd het zoals het in de omloop zijnde *Kerk Handleiding* het aangeeft opgetekend.

DWALING MOET WORDEN BLOOTGELEGD

Mevrouw Eddy leerde haar studenten: “De dwaling wil met rust worden gelaten, maar wij laten het niet met rust”. De dwaling zegt: “Praat niet over mij, praat over God”. Maar zei ze tegen deze studenten: “Tenzij het dierlijk magnetisme door de Christelijke Wetenschappers blootgelegd wordt, zal de wereld weinig baat bij de Christelijke Wetenschap ondervinden”. En in ons leerboek schrijft ze: “Kenniss van de dwaling en van de werking ervan moet voorafgaan aan dat begrijpen van Waarheid, waardoor de dwaling wordt vernietigd” (252:11).

Later, in *Miscellany* schreef ze:-

De Zaak van de Christelijke Wetenschap groeit hard onder de hedendaagse trend van haar te willen vervolgen. Dit is een doorslaggevend-uur waarin de lafaard en de huichelaar aan de oppervlakte komen om zomaar voorbij te gaan, terwijl de getrouwe van hart en de arbeider in de geest van Waarheid verrijzen tot het hoogtepunt van succes,—de “Wel, gij goede en getrouwe”, waarover de Meester sprak. (224:32).

Mogelijk had Mary Baker Eddy in 1866 nog niet de volle visie om te weten te komen hoe zij haar grote openbaring en ontdekking aan het mensdom bekend kon maken, maar een onuitblusbaar vuur gloeide in haar hart—een on dubbelzinnige liefde voor God en de mens; en God maakte gebruik van die onuitsprekelijke, onuitwisbare liefde als een aanbeeld waarop Hij haar koers kon vormen en opnieuw vormen in de richting die de goddelijke Liefde haar wilde laten volgen.

HET BESTUUR SCHENDT HAAR LAATSTE WILSBESCHIKKING

Mevrouw Eddy's Wilsbeschikking had erin voorzien dat het 4-man Bestuur haar nalatenschap inclusief alle auteurs-(kopie-)rechten zou beheren. Het 5-man Bestuur

echter, - het tijdelijk, kerkelijk Bestuur, na geweigerd te hebben hun macht prijs te geven; en geen gehoor te geven aan de *Kerk Handleiding*-Verbodsbepalingen,—heeft in 1913 een gerechtelijke verificatie van haar Wilsbeschikking opgeëist: dat zij dus gerechtigd waren als Uitvoerders van haar Wilsbeschikking op te treden. Het verzoek werd ingewilligd, niet wetende dat dit 5-man Bestuur een onwettig lichaam was, en dat de Wilsbeschikking van Mevrouw Eddy het beheer van haar nalatenschap aan een andere, n.l. het 4-man Bestuur gegeven was, hetwelk een zeer beperkte macht had, overeenkomstig de twee Trust-Akten. (Zie de *Kerk Handleiding* blz. 128-138).

Aldus werd dit frauduleuze-duurzame-5-man Christian Science Board of Directors ook de vijf gevolmachtigden van haar Wil; dienstdoende gelijktijdig als zijnde benoemd als de gerechtigde Beheerders onder de Wilsbeschikking van Mary Baker Eddy. Het was hetzelfde Bestuur doch dat twee petten droeg!*

*Een kopie van de Wilsbeschikking van Mevrouw Eddy en de twee codicils kan men vinden in een Bijvoegsel in de Uitgave van Helen M. Wright: "*Mary Baker Eddy's Church Manual & Church Triumphant*",—blz. 171.

Nergens wordt er melding gemaakt van een overdracht aan iemand anders; noch is dat ooit aan het licht gekomen na haar overlijden. De Beheerders onder de Wilsbeschikking van Mary Baker Eddy hebben slechts de macht om maatregelen te treffen inzake de overblijvende goederen, volgens haar Wil plus twee codicils. Niets uit haar Wil wijst erop dat haar plaats of ambt aan de Directeuren moet worden overgedragen.

Notitie:

Mevrouw Eddy heeft het Bestuur veertig maal positief 'schaakmat' gezet. Ook gaf zij zichzelf al de macht die nodig was om sommige of *alle* functionarissen van de kerk te kunnen ontslaan. Anders was dat met de Uitgevers' Genootschap, "The Christian Science Publishing SOCIETY". De Trust-Akte die Mevrouw Eddy inwilligde ten gunste van de D R I E Beheerders van de Uitgevers' Ge-

nootschap was een *wettig, altijddurend en onherroepelijke* Akte. De uitvoerige tekst van die Akte van de Uitgevers' Genootschap is in een Bijlage van "Mary Baker Eddy's Church Manual & Church Triumphant" opgenomen. De vereiste goedkeuring van Mevrouw Eddy, óf van wie dan ook, is opvallend afwezig in de Trust-Akte. Enig verband met de Moeder Kerk was er nooit aanwezig; in elk geval, het kwam tot een einde op het moment dat Mevrouw Eddy overleed,- toen de Verbodsbepalingen, de toezichtelijke moeder-functionering van de Kerk beëindigde.

Het ligt voor de hand dat het Mevrouw Eddy's bedoeling is geweest dat de Uitgevers' Genootschap het éne "officieel" onderrichtgevende Instituut (Society) zou zijn als zij er niet meer zou zijn! Via deze Genootschap (Society) koesterde Mevrouw Eddy de hoop en verwachting dat de Christelijke Wetenschap bescherming zou vinden tegen de kerkelijke hiërarchie, én om de zekerheid te verschaffen dat de Christelijke Wetenschap beschikbaar was voor de hele wereld.

Maar de 5-man Raad van Directeuren van de Kerk wisten al te goed dat zij zelf het toezicht op het Genootschap zou moeten zien te krijgen om tevens in staat te zijn de leden van de kerk te kunnen controleren (wat zij wél en níet mogen lezen), en aldus begon hun aanval op de Drie Beheerders van de Uitgevers' Genootschap vrij kort na het heengaan van Mevrouw Eddy. Hun elf-jaar-durende Machiavelliane-strijd eindigde op November 23, 1921 met een wurgende en totale greep op de Uitgeverij,- de Uitgeverij die Mevrouw Eddy op wettige wijze ingesteld had!

TOEVOEGSEL

Velen hebben zich afgevraagd: "Wat bedoelde Mevrouw Eddy toen zij (in de 1892 Trust-Akte) schreef:- "De Gemeente die in genoemde kerk de godsdienstoefening bijwonen zal worden genoemd 'The First Church of Christ, Scientist' "?

Een vriend gaf als uitleg dat even als Jezus zich voorge-

nomen had zijn gemeenschap niet op de persoonlijke Petrus te stichten (zie *Mattheus* 16:16-18) maar “op de Godsmacht, die Petrus had bewogen de ware Messias te belijden” (zie 138:3-4), zo deed Mevrouw Eddy het ook op dezelfde manier.

Toen Mevrouw Eddy zei, “De Gemeente die in genoemde kerk de godsdienstoefening bijwonen, zullen worden genoemd ‘The First Church of Christ, Scientist’”, bedoelde ze niet per se een kerkelijke Tempel, doch de MENSELIJKE GEMEENTE ZELF. Wij-zelf zijn de KERK van de levende God wanneer wij begrijpen én beoefenen de Christelijke Wetenschap. Wanneer wij de Christelijke Wetenschap beoefenen, “berusten wij op en komen voort uit het goddelijk Beginsel”. En aldus zijn wij De Kerk van de Christus, de Wetenschapper. Het is ons begrijpen van de Christus dat Kerk is en de definitie van ‘KERK’ die Mevrouw Eddy ons aangeeft zal “het bewijs van haar nut” leveren wanneer leerlingen dit begrijpen belichamen in hun assimilatie van de Waarheid.

Kerk wil eigenlijk zeggen “weldenkend”. In al haar vroegere edities van ‘Wetenschap en Gezondheid’, heeft zij duidelijk en krachtig onderwezen dat wij Waarheid en Liefde zullen zijn wanneer wij dit begrijpen. Dit is wat ‘Wetenschap en Gezondheid’, zegt wat “KERK” is op blz. 583:14. Het is ons individuele Christus-begrijpen,—dát is wat KERK is. Om die reden “hebben wij de hoogste macht om op de juiste wijze te denken en te handelen”, en kunnen “een wet voor (onzelven) zijn”. (*Pul.* 3:7; *Sc & H* 385:24-25).

Wanneer de individuele Wetenschapper VANUIT God denkt, kan hij met recht zeggen: “Ik ben kerk”; Ik ben “het bouwwerk van Waarheid en Liefde”; en om die reden “zal de GEMEENTE worden genoemd ‘The First Church of Christ, Scientist’”.

DE 1892 TRUST-AKTE VAN MEVROUW EDDY

Dat ‘het vanzelfsprekende’ niet altijd wordt ingezien

totdat iemand het in eenvoudige taal heeft uitgelegd, heeft ook betrekking op de Liefdadigheids-Trust, is dankzij onlangs de uitleg van een toegewijde vriend, een Christelijke Wetenschapper.

Het is nu eenmaal zo dat wanneer een 'Liefdadigheids-Trust' geregistreerd is, dan kan er geen veranderingen aan gebracht worden, tenzij de maker van de Trust zich in de 'oorspronkelijk' gerechtelijke Akte het recht voorbehouden heeft het wel t.z.t. te mogen veranderen. Bedenk hier wel,—“The First Church of Christ, Scientist, in Boston, Massachusetts,” werd gesticht “op de Christus Rots”, hetwelk onveranderlijk is, terwijl ‘De Moeder Kerk’ gebouwd werd als een huldeblijk aan Mevrouw Eddy, als “Moeder” (Journal van Maart 1895, bladzijde 495), en “moeder” moet plaats maken voor de Wetenschap, “het Koninkrijk van God (BEWUSTZIJN)”.

Het vijfde Bestuurslid, toegevoegd in 1902, is stipt honorair! Haar (Mevrouw Eddy) oogmerk in dit geval was om aan te tonen dat de organische structuur van de kerk een vertegenwoordiger moet hebben voor elk van de vijf lichamelijke zinnen waaruit de sterfelijke mens bestaat! Hierdoor wilde Mevrouw Eddy het tot voorbeeld stellen voor het mensdom om een levendig, organisch symbool van organisatie,—niet enkel een entiteit, zoals een kerk, doch de vijf fysieke zinnen waaruit de organische structuur van het fysische, menselijk lichaam samengesteld is. “De laatste vijand” zei ze “is de menselijke geboorte”, en “Van de aanvang tot het einde scheen De Moeder Kerk te zijn: de tÿpe en scháduw van de strijd tussen het vlees en de Geest”. (*Pul.* 20:14).

Mevrouw Eddy was de eerste persoon op aarde die de hogere betekenis kon inzien van hetgeen Jezus aan Johannes openbaarde in Het Boek van de Openbaring,- dat wil dan ronduit zeggen: het ophouden van de sterfelijke voortplanting van de mens. (Zie De Openbaring 14:4, ten opzichte van “de verlosden”, n.l. “Deze zijn het die met vrouwen niet bevlekt zijn”). De Moeder Kerk was het strijd-toneel voor de oplossing van het probleem van het

huwelijk voor het gehele mensdom. (Zie de bevestiging van Jezus in Lukas 20:35: én 23:29).

De Moeder Kerk is het (pseudo) vrouwelijke symbool van de stichting van Mevrouw Eddy, en door haar Verbods-bepalingen-clausules (Estoppels) in de *Kerk Handleiding*, heeft zij De Moeder Kerk,- dit ‘vrouwelijke symbool’ ontbonden; doch heeft zij het mannelijke symbool, n.l. Het ‘Uitgevers’ Genootschap (The Christian Science Publishing SOCIETY) laten staan (met DRIE Beheerders) opdat deze zich voort kon zetten de wereld-gedachten te bevruchten, en het bewustzijn te laten doortrekken van de Openbaring van De Trooster.

Het vijfde Bestuurslid vertegenwoordigde de schoot; en wanneer nu eenmaal dit vijfde Bestuurslid zijn ambt zou moeten prijsgeven, zou dát het feit symboliseren dat het menselijke ras—op den duur— zou moeten leren én demonstreren dat de schoot moet worden gesloten, en de menselijke (stoffelijke) zin van voortplanting moet ophouden wanneer uiteindelijk de ‘gewaarwordende-stof’ van alle bestaansrecht ontzegd wordt.

Op het moment dat Mevrouw Eddy kwam te overlijden werd de ON-persoonlijke Christus het hoofd van de kerk in de *Kerk Handleiding*. De ÓN-persoonlijke Christus is het HOOFD, niet het lichaam van de Kerk. Het hoofd kent slechts vier zinnen (zintuigen) en elke van deze valt ‘in-te-lossen’ door deze om te zetten in de taal van ZIEL. De vijfde zin: de gewaarwordende, de lichamelijke, het gevoel, is de sterfelijke, lichamelijke, “vrouwelijke” zin, die Mevrouw Eddy ontbonden had, omdat haar levenswerk diende om het werk van Christus Jezus te voltooien, namelijk:- om de schoot te sluiten! Mevrouw Eddy was de laatste “Eva”, evenals Jezus de laatste “Adam” was.

Tot 1908 werd de zakelijke aangelegenheden van de Moeder Kerk verricht door de ‘40 leden’ van het dagelijks Bestuur; de vier Directeuren waren ingeschreven om tegemoet te komen aan een Staats-Wetsbepaling t.a.v. de activa van een geïncorporeerde lichaam.

Alleen The First Church off Christ, Scientist, in Boston,

NIET de Moeder Kerk, moest zich onderwerpen aan de bepalingen van de 1892-Trust-Akte. Om die reden kon Mevrouw Eddy een onbeperkt aantal Moeder-Kerk Directeuren aanstellen na het completeren van haar 1892-Trust-Akte. Om er zeker van te zijn dat dát de Wet van het land was, vroeg Mevrouw Eddy haar jurist, de heer Elder, tot twee keer toe of het mogelijk was een vijfde Directeur aan de 1892 en 1903 Trust-Akten toe te voegen? Procureur Elder verzekerde haar dat het n í e t kon, omdat ze haar recht om op een latere datum iets te mogen wijzigen in haar oorspronkelijke Akte van 1892 niet had kenbaar gemaakt; dat recht had ze al verspeeld; zij had het voorbehoud om te wijzigen, veranderen, iets toe te voegen óf uit te schrappen niet in EERSTE INSTANTIE bekend gemaakt. Het was aldus een onherroepelijke en niet te amenderende Liefdadigheids-Trust-Akte.

Zodoende kreeg Mevrouw Eddy een antwoord op haar vurig gebed om een mogelijkheid te ontdekken hoe zij alle gecentraliseerde controle over De Moeder Kerk kon stopzetten als zij niet langer hier was om een oog in het zeil te houden. Het scheppen van een tijdelijk 5-man-Bestuur, dat slechts werkzaam kon zijn onder haar toezicht, gaf haar de goddelijke en wijze oplossing om met zekerheid de ontbinding van het “moeder” aspect van de kerk te bevorderen als het zo ver was.

Dit betekent dat de vijf Heren die zich in 1913 voor Het Hof voorstelden als Directeuren van ‘The First Church of Christ, Scientist’ en het Hof verzochten om HEN te beschouwen als de “Beheerders onder de Wilsbeschikking van Mary Baker Eddy” zich schuldig hebben gemaakt aan m e i n e e d. Het was aldus een frauduleus Bestuur toen al. Zij waren niet het wettig ingestelde 4-man Bestuur, in het leven geroepen toen Mevrouw Eddy de 1892-Trust-Akte samenstelde. Integendeel: het was een Bestuur hetwelk de *Kerk Handleiding's* Verbodsbepalingen (Estoppels) deed eindigen in 1910 toen Mevrouw Eddy kwam te overlijden.

Door deze eerste oneerlijke, verraderlijke handeling is

het grootste godsdienstige verschijnsel in de geschiedenis—hetwelk tegen 1910 over de gehele wereld verspreid werd, én voor de wereld van vitaal belang was—tot stilstand gekomen.

Deze overweldigers van de macht wisten al te goed dat om in het zadel te kunnen blijven zitten, zij de controle over het leerboek van de Christelijke Wetenschap, n.l. 'Wetenschap en Gezondheid met Sleutel tot de Heilige Schrift' zouden moeten zien te krijgen.

Vandaar de grote en urgente noodzakelijkheid van het ure—een noodzaak rustend op alle Christelijke Wetenschappers die trouw zijn aan hun Leidsvrouw en aan hun leerboek—om zich vertrouwd te maken met de feiten—de feiten zoals deze uiteengezet zijn binnen de bladzijden van dit boek.

Er zijn heden ten dage vijf biljoen mensen op aarde aan wie Mevrouw Eddy haar Christus-Boodschap zo graag zou willen doorgeven. Dit is niet mogelijk zolang als 'Wetenschap en Gezondheid' gevangen gezet is via de 'Kopierecht-wetten' van de Regering van de Verenigde Staten van Noord Amerika, want tegenwoordig kan men ons leerboek alleen kopen óf lenen door naar Boston te schrijven, óf soms kopen óf lenen in één van dé stéeds mínder ín áantal wórdende Léeskamers van de Christelijke Wetenschap, waarvan weinig mensen op aarde iets afweten.

De anti-Christus heeft van God ... Zijn Trooster in deze eeuw, zomaar gestolen!

Ons leerboek is gekruisigd en in een graftombe gelegd.

Als trouwe Christelijke Wetenschappers moeten wij in deze noodlottige ure in de geschiedenis van de Christelijke Wetenschap, "de gevangenen van de Christus" worden. (Efez. 3:1)—moeten wij totaal toegewijd zien te worden in het bevrijdingswerk ten gunste van ons leerboek.

DEEL II

EEN ONWETTIG BESTUUR LEGT DE HAND OP EEUWIGDURENDE AUTEURSRECHTEN

Na het verwerven van volledige controle over bijna alles, ging het Bestuur voort om op handige en systematische wijze te werk te gaan met hun uitgestippelde plannen om voor altijd het leerboek 'Wetenschap en Gezondheid' gevangen te zetten door de kopierechten op het boek te verlengen. En dat is hen gelukt door onethische, handige middelen, en alweer door bedriegelijke wets-manoeuvres.

Ten eerste werd het kopierecht op 'Wetenschap en Gezondheid' onwettig verlengd in 1934. En dat, ondanks het feit dat Mevrouw Eddy zelf de noodzakelijke en gewichtige veranderingen die zij tussen 1906 en 1910 in haar boek aangebracht had nooit liet registreren. Na 1906 had zij de auteursrechten niet meer aangevraagd—haar voornemen aanduidende om de laatste uitgave (die van 1910) zó te laten, zonder KOPIERECHT AAN TE VRAGEN.

Ten slotte, in 1971, hebben deze onwettige, zelfbenoemde "Beheerders" onder de Wilsbeschikking van Mary Baker Eddy bij Het Congres van de Verenigde Staten van Noord Amerika een petitie ingediend voor een vérdere verlenging van het auteurs-kopierecht op het boek.

De frauduleuze mededelingen die zij deden aan deze Vertegenwoordigers, de Bibliothecaris van het Congres, en anderen, toont heel duidelijk aan wat zij durven te doen om Mevrouw Eddy te verraden,—hun zogenaamde Leidsvrouw!

Bij voorbeeld werd aan de Commissie van de Rechterlijke macht,—Sub-Commissie No. 3, overgebracht door de juristen en/of vertegenwoordigers van deze Beheerders (alias de Raad van Bestuur van de Christelijke Wetenschap) medegedeeld dat het noodzakelijk was om het kopierecht op de uitgave van 1906 van 'Wetenschap en Gezondheid' te verlengen, omdat Christelijke Wetenschappers afhankelijk waren van zijn nauwkeurige bewoording, bladzijde en regel-nummeringen terwille van de kerkdiensten. Dit is volstrekt onwaar!

De uitgave van 1906 kan men alleen tegenkomen bijvoorbeeld bij een antiquariaat, of bij verzamelaars van oude (zeldzame) edities. Na 1907 is het niet meer verkrijgbaar geweest in de Leeskamers van de Christelijke Wetenschap. Maar weinigen onder de Christelijke Wetenschappers hebben een 1906 editie van 'Wetenschap en Gezondheid' ooit gezien laat staan bezeten. Niemand zou de "Wekelijkse Les-Preek" kunnen markeren, - of om de terminologie van de beginneling te gebruiken: "de Les doen" aan de hand van het lopende Kwartaal-Boekje én de 1906-editie van 'Wetenschap en Gezondheid', omdat de bewoording, bladzijden en het nummeren radikaal verschillen ten opzichte van de laatste uitgave, - die van 1910. Het is de 1910-uitgave welke in universeel gebruik is de laatste 75 jaren;- de niet onder kopierecht gebrachte editie en deze wordt gebruikt in alle kerken van de Christelijke Wetenschap en door studenten 'om de Les te doen'. Het is de 1910-editie -geen ander- dat verkocht werd in de Leeskamers van de Christelijke Wetenschap sedert 1910.

Mevrouw Eddy heeft voor de laatste keer haar 'Wetenschap en Gezondheid' op 19 oktober 1906 onder de kopierecht-wetten ondergebracht. De vele en erg belangrijke veranderingen, toevoegingen, doorhalingen en verduidelijkingen die zij wel in de veertien* uitgaven, die op de kopierechtelijke uitgave van 1906 volgden, ONTBREKEN in de 1906 editie. Deze duizenden veranderingen

*In deze veertien edities uitgebracht ná 1906 heeft Mevrouw Eddy 3.906 toevoegingen, wijzigingen, doorhalingen, verfijningen en veranderingen in het pagineren aangebracht die zij nooit LIET REGISTREREN; noch heeft zij die veranderingen voor bescherming onder de kopierechtwetten aangevraagd. Bijgevolg was de laatst uitgegeven editie van het leerboek overal in gebruik en bij het overlijden van Mevrouw Eddy nooit onder kopierecht gebracht. De goddelijke Liefde, het éne Gemoed, geleidde haar om het veilig te stellen in het publiek domein, voor altijd, en niet in de handen van vijf stervelingen in Boston als hun privé eigendom.

waren nooit aan de Bibliothecaris van het Congres voorgelegd, noch in de vorm van een “registratie van veranderingen” noch voor “verlenging van kopierecht”.

Deze feiten wijzen op een niet mis te verstane manier dat Mevrouw Eddy tussen 1906 en 1910 voorbereidingen trof opdat haar laatste 1910-zonder-kopierecht-editie zijn intrede kon doen tot het publiek domein op het moment van haar overlijden.

Natuurlijk had Het Congres niet de middelen om na te gaan of het om feiten of fictie ging; de realiteit wordt al te vaak door de redekunst overbluft. De woordvoerders van de kerkelijke hiërarchie hebben zich bedwongen om het gebied van de Senatoren niet te zwaar te belasten met feiten. In plaats daarvan werden de leden van de Commissie en de Senatoren gespijzgd met gulle porties van verkeerde inlichtingen en verkeerde data. (Voor een meer uitgebreid relaas over deze 1971 kopierecht-wetgeving, zie *“Mary Baker Eddy’s Church Manual & Church Universal and Triumphant”*).

Dit kopierecht-wetonderwerp “1866”, zoals het genoemd werd, werd aan het Congres ingediend, gesluierd in een volstreekte geheimhouding. De buitenwacht onder de Christelijke Wetenschappers wisten er niets van totdat het een gedwongen feit werd. Het Bestuur had hun voorbereidend werk goed gedaan, op de juiste tijd. Een geval van ‘entre nous’. In 1971 had het Congres een aantal invloedrijke Senatoren en Congresleden onder hen die tevens leden waren van de “Moeder Kerk” in Boston, zo ook nummer één en nummer twee leden van het personeel van Het Witte Huis; allemaal trouwe voorstanders van het standpunt van de Raad van Directeuren. Aldus werd “wet 1866” geplant in vruchtbare grond. Toch waren deze functionarissen van de Regering die deze wet in hun onschuld wilden laten tot stand brengen, weinig bewust van de enormiteit van het kwade dat zij bezig waren te bevorderen!

De raad van Bestuur van de Christelijke Wetenschap,- Clayton Bion Craig; Arthur P. Wuth; Mevrouw Lenore D. Hanks; David E. Sleeper, en DeWitt John (namens

wiens ondersteuning het wetsonderwerp werd ingediend) kregen een 75-jaar kopierecht-verlenging op alle 432 edities van 'Wetenschap en Gezondheid', tartende alle wereld-wijde-kopierecht-overeenkomsten waartoe de Verenigde Staten medeondertekenaar was.

Deze kopierecht-wet verleende de onwettige 5-man Raad van Directeuren (dezelfde individuen als die van de Beheerders onder de Wilsbeschikking) feitelijk eeuwigdurende kopierechten, aangezien tegen het einde van de 75-jaar verlenging zullen zij worden toegestaan om het wederom te verlengen. Volgens de kopierecht-wet, genaamd "Privé-Wet 92-60", houdt dat automatisch in dat elke keer dat een nieuwe editie wordt uitgegeven—in welke taal dan ook—wordt deze voorzien van de notitie: "Door een uitzonderlijke wet van het Congres" ... "een toevoeging van 75-jaar kopierecht" toegestaan!

Aldus was de onwettige Raad van Directeuren (alias de Beheerders door-het-Hof-benoemd ... zogenaamd) in staat om van Mevrouw Eddy de kopierechten op al haar edities van 'Wetenschap en Gezondheid' te ontrukken voor de eeuwigheid. Eeuwigdurende eigendomsrechten werd verleend aan vijf individuen in Boston door een bijzondere bewoording van Privé-Wet 92-60!

De onwettige 5-man Raad van Bestuur is in het bezit gekomen van de rechten van elke kopierecht-eigenaar. In feite heeft het m é e r rechten dan de rechten die toegestaan zijn aan anderen in zo ver dat zij vrij zijn om veranderingen in het leerboek aan te brengen en, van nu af aan, alle edities van het leerboek voor altijd gevangen te zetten, en zelfs (naar de wetgeving in de V.S.) haar verspreiding te versperren.

VERENIGDE CHRISTELIJKE WETENSCHAPPERS BETWISTEN ONGRONDWETTIGE KOPIERECHT-WET

De Commissie van de Verenigde Christelijke Wetenschappers onder voorzitterschap van David James Nolan

heeft de beste Advocaten in Boston in de arm genomen in een poging alle edities van 'Wetenschap en Gezondheid' te bevrijden van de rechterlijke macht—gevangenschap van het leerboek via een ongrondwettelijke kopierecht-wet.

Aanspraak makend op de goddelijke Intelligentie staan deze kloekmoedige procureurs nu aan de borstweering, terwijl de roemrijke strijd om het leerboek van de Christelijke Wetenschap onwrikbaar voortduurt.

Na zich te hebben vergewist van de feiten hebben deze scherpzinnige procureurs gauw ingezien—en dat geldt ook voor de New York Vereniging van Advocaten alsmede enkele Congresleden en Senatoren ... in het bijzonder Senator Jacob Javits*—dat Privé-Wet 92-60 te kort schoot om het kaalste minimum vereiste van Grondwettelijkheid te halen ... beiden Kopierecht Clausule van Artikel I, Sec. 8, én onder het EERSTE AMENDEMENT. Ook zagen ze gauw in dat Privé-Wet 92-60, de Clausules van het EERSTE AMENDEMENT, ten opzichte van de godsdienst, met voeten getreden heeft, aangezien de opzet en gevolgen van Privé-Wet 92-60 van godsdienstige strekking zijn, en aangezien deze wet aan een kerk, een rechtstreekse concessie van 'voorkeur' verleent, door een godsdienstige instelling te ondersteunen en bij te staan—voorkeur verleent aan een partijschap boven die van een ander, dus:- zich bemoeien met de rechten van één groepering in de vrije uitoefening van hun religie.

*Zie bladzijde 135 tot 140 in "*Mary Baker Eddy's Church Manual & Church Universal and Triumphant*".

De procureurs begrepen al dadelijk hoe het met de flagrante schending van de Grondwet van de Verenigde Staten gesteld was en met stavende bewijzen kwamen de volgende feiten naar voren.

- Privé-Wet 92-60 schiet te kort ten aanzien van het kaalste minimum vereiste van de Grondwettelijkheid, omdat:

- (1) Het doet geweld aan de Kopierecht-Clausule van Artikel I, Sect. acht;
 - (a) Privé-Wet 92-60 brengt boeken die allang in het publiek domein thuishoren terug onder de kopierechtwetten. Dit is streng verboden onder de Grondwet.
 - (b) Privé-Wet 92-60 beperkt de duur van het kopierecht n í e t, hetwelk ook ongrondwettelijk is.
 - (c) Privé-Wet 92-60 dient nergens toe om het openbare oogmerk van de Kopierecht-Clausule te rechtvaardigen.

(Het inwilligen van Kopierecht op alle edities voor altijd, ter ondersteuning van Clayton Bion Craig, Arthur P. Wuth, Mevrouw Lenore D. Hanks, David E. Sleeper en DeWitt John, Beheerders onder de Wil van Mary Baker Eddy, was duidelijk een verkrachting van de “beperkte duurzaamheid” vereist door de Grondwet.

Privé-Wet 92-60 is tegengesteld aan het oogmerk van de Kopierecht-Clausule om toegang voor het publiek tot letterkundige-werken, ongedwongen door monopolies. De Vaders (De Stichters van de Verenigde Staten van Noord Amerika) die de Grondwet gestalte gaven, waren nauw vertrouwd met het idee van “toegankelijkheid voor het publiek van alle geschriften op de geschikte tijd, evenredig met de belangen van de auteur”).

- (d) Privé-Wet 92-60 is n í e t van plan zijn, en zelfs beweert n í e t kopierecht aan de “Auteur” toe te kennen, óf om een exclusief recht voor een Auteur te verzekeren.
- (e) Privé-Wet 92-60 bevordert de vooruitgang van de Wetenschap en de nuttige Kunst geenszins.
- (f) Privé-Wet 92-60 is ook ONgrondwettelijk, omdat in weerwil van de uitdrukkelijke voorwaarde van de Kopierecht-Clausule het eeuwigdurende bescherming verleent op ‘Wetenschap en Gezondheid’ aan een kerkelijke groepering.

- (2) Onder het EERSTE AMENDEMENT wordt het aan het Congres verboden om zich te bemoeien in de interne zaken van een religie—het is verboden om een religie te remmen, hoe dan ook, noch in de vrije beoefening van de religie. Privé-Wet 92-60 negeert op schandelijke wijze dit vereiste van de Grondwet.

- **Samengevat: Privé-Wet 92-60 is ongrondwettelijk omdat het geen toekenning van Kopierecht is voor “beperkte Tijden”; het was niet een toekenning van kopierecht aan een “Auteur”. Privé-Wet 92-60 verlengde eeuwigdurend kopierecht-voorrechten op een werk van religieuze aard dat allang in het publiek domein behoort en van een auteur die allang is overleden. Dit was een overduidelijke overtreding van de beperking op de macht van het Congres n.l. “het waarborgen ‘voor beperkt Tijden’ aan auteurs het exclusieve recht op hun geschriften”.**

- **Privé-Wet 92-60, in haar aanval op “de Religieuze Clausules in de Wet van Rechten”, is te kort geschoten in het meest essentiële in ons systeem, waar kerk en Staat gescheiden zijn; aldus was Privé-Wet 92-60 een schreeuwerig binnendringen van de Regering van de Verenigde Staten in de godsdienstige aangelegenheden van de kerk van de Christelijke Wetenschap en die van de Christelijke Wetenschappers.**

- **Privé-Wet 92-60 verleende aan één fractie van de kerk van de Christelijke Wetenschap de absolute controle over ‘Wetenschap en Gezondheid’—aldus verleende de Regering voorkeur aan één religieuze groep boven die van een ander, hetwelk niet toegestaan is in onze Grondwet. Hier kan er geen discussie over zijn dat Privé-Wet 92-60 iets anders zou kunnen zijn dan het laten uitkomen van een begunstiging van één religieuze fractie boven een ander.**

- **Privé-Wet 92-60 is dienstig aan geen seculier oogmerk; niemand trok voordeel uit het tot stand brengen van Privé-Wet 92-60 behalve een bekrompen religieuze fractie,- nadelig en schadelijk voor de algemene vooruitgang**

van het publiek en van alle religieuze groeperingen.

- Privé-Wet 92-60 is daarom tot Wet verheven (1) met een onbehoorlijk oogmerk—het bewijs hieromtrent is overstelpend; (2) het had een onbehoorlijke uitwerking; en (3) het vertegenwoordigde een onbehoorlijke voorkeur voor één religieuze groep boven een ander. Het was daarom om alle drie redenen ongrondwettelijk.

- De bewoording van Privé-Wet 92-60, zo ook de wetgevende geschiedenis van Privé-Wet 92-60, laat onmiskenbaar zien dat deze vordering onder mandaat, het schenken is aan één fractie van een religieuze groep van het kostbare recht van exclusieve controle over het kolosaal levenswerk van Mary Baker Eddy,—nadelig en schadelijk voor andere religieuze groepen.

- Privé-Wet 92-60 brengt onherstelbare schade aan de vrije en onbelemmerde toegankelijkheid tot de werken van Mary Baker Eddy, in het bijzonder tot 'Wetenschap en Gezondheid' hetwelk de kern van de godsdienst van de Christelijke Wetenschap is. Zo een Wet-creëren door Het Congres van de Verenigde Staten betreffende godsdienstige aangelegenheden wordt specifiek verboden door het **E E R S T E A M E N D E M E N T**.

In een vroegere Rechtszaak,- een herziening door het Opperste Gerechtshof waren de Rechters van oordeel dat de kolonisten de overtuiging waren toegedaan (na de geschiedenis van de betrokkenheid van de regering ten aanzien van de godsdienstige aangelegenheden in Engeland en in de Amerikaans koloniale, de revue laten passeren) dat individuele religieuze vrijheid het best kon worden bereikt onder een Regering die ontdaan werd van alle macht om enige of alle godsdiensten te belasten met opheffingen, of om te steunen of anderszins bij te staan of te bemoeien met de geloofsbelijdenissen van enig individu of enig groepering.

In een andere rechtszaak heeft Het Hof opgemerkt dat uit de aanvankelijke aanzet voor de **ETABLISSEMENT-CLAUSULE** de overtuiging was geboren uit bittere ervaring dat een vereniging van Regering en godsdienst de nei-

ging heeft om de Regering te vernietigen en de godsdienst te doen ontaarden.

Op zijn minst betekent de Etablissement-Clausule (naar de mening van Het Hof) dat de Bonds-Regering geen “Wetten kan laten creëren” die de éne religie bijstaat; alle religies bijstaan, óf de ene religie boven een andere prefereren ... óf openlijk, óf in het geheim meedoen in de aangelegenheden van enige godsdienstige organisaties of groep ...”.

- De Grondwet tartende bevestigt Privé-Wet 92-60 de onbetwistbare macht van de Directeuren van de Boston kerk. Deze macht wordt vermeerderd door de macht van de Regering om de Kopierecht-wetten af te dwingen.

- Privé-Wet 92-60 doet geweld aan de mededeling van Mevrouw Eddy, n.l.: haar wens dat ‘Wetenschap en Gezondheid’ voor geheel het mensdom gegeven; de laatste veertien edities van ‘Wetenschap en Gezondheid’ heeft ze niet onder de Kopierecht-wetten gebracht omdat zij had ingezien dat zij een WETENSCHAP had vervolmaakt dat niet onder Kopierechten kan komen te staan evenmin als de wetenschap van de mathematika, of de wetenschap van muziek onder Kopierecht kan worden ondergebracht.

- Privé-Wet 92-60 verhindert Christelijke Wetenschappers het publiceren en het verspreiden van ‘Wetenschap en Gezondheid’ zoals Mevrouw Eddy het liet staan toen zij kwam te overlijden; het verhindert hen het publiceren of het verspreiden van alle edities of uittreksels uit ‘Wetenschap en Gezondheid’ zonder eerst toestemming gekregen te hebben van de Boston kerk*. Zonder toestemming riskeren zij een overtredingsproces, op het tijdstip en onder de omstandigheden en op de plaats die het Boston goed uitkomt:- naar haar enig oordeel. Geen duidelijker bewijs is voorhanden van de ongrondwettelijkheid van Privé-Wet 92-60, aangezien de echte kern voor de bescherming die door de Vrije Beoefening-Clausule bescherming biedt is dat iedere individu zijn religie mag beleven zonder de toestemming van wie dan ook en zeer

zeker zonder het verkrijgen van een lastbrief door een Re-gerings-verordering.

*De hieronder afgedrukte Kopierecht-bladzijde, gere-
produceerd uit de in omloop zijnde uitgave van 'Weten-
schap en Gezondheid', bevestigt deze ongrondwettelijke
vergunning (via Privé-Wet 92-60) van een exclusief Kopie-
recht aan de Raad van Directeuren van de Christelijke
Wetenschap:-

The facsimile of the signature of
Mary Baker Eddy and the design of
the Cross and Crown seal are trademarks
of The Christian Science Board of Directors,
registered in the United States
and other countries.

ISBN 0-87952-000-0

Entered according to Act of Congress, in the year 1875, by
Mary Baker Glover

In the Office of the Librarian of Congress, at Washington

Copyright renewed, 1903, by Mary Baker G. Eddy

Copyright extended, 1917

Copyright, 1890, by Mary Baker G. Eddy

Copyright renewed, 1918

Copyright, 1894, by Mary Baker G. Eddy

Copyright renewed, 1922

Copyright, 1901, by Mary Baker G. Eddy

Copyright renewed, 1929

Copyright, 1906, by Mary Baker G. Eddy

Copyright renewed, 1934

© 1971 The Christian Science Board of Directors

Copyright under Special Act of Congress

All rights reserved in all editions

Printed in the United States of America

De procureurs die een onwettige Raad van Directeuren vertegenwoordigen gronden hun proces op eerder gedane besluiten betrekking hebbende op octrooien en de verkoop van onroerende goederen zoals bijvoorbeeld een Regering om wat onroerend-goed aanbod en een kerk dat wilde kopen; maar omdat de wet betreffende scheiding tussen Kerk en Staat in het geding was moest een bijzondere wet door het Congres tot stand worden gebracht om de Regering toestemming te verlenen het onroerend goed aan de kerk te verkopen.

De doordenkende Christelijke Wetenschapper ziet gauw in dat er een hemelsbreed verschil bestaat tussen het handelen in octrooien of onroerende-goederen, en het verlenen van een eeuwigdurend Kopierecht-concessie aan vijf individuen in Boston op het boek bevattende God's openbaring aan het mensdom—dat is “de Trooster”, door Jezus beloofd, hetwelk zijn werk op aarde deed voltooiën.

De doordenkende Christelijke Wetenschapper beseft dat de gevangenzetting van het leerboek van de Christelijke Wetenschap via Kopierecht-wetten de wreedste en grootste dwaling is die ooit de intelligentie van het mensdom opgelegd is. Het is wreed omdat dit gevangenzetten van ‘Wetenschap en Gezondheid’ verbergt, van een hongrige mensheid, haar ontsnappings-route van de misere van zonde, ziekte en dood. ‘Wetenschap en Gezondheid’ is heden ten dage feitelijk gevangengezet omdat direkt na het verkrijgen van een eeuwigdurend kopierecht de Boston hiërarchie ‘Wetenschap en Gezondheid’ onttrok uit alle winkels van commerciële boekhandelaren overal ter wereld en daardoor is het niet mogelijk om een copie te bemachtigen anders dan naar Boston te schrijven, óf te kopen via één van de steeds minder in aantal wordende Leeskamers van de Christelijke Wetenschap.

ONWETTIG KOPIERECHT PROCES LAAT EEN SCHADELIJKE ERFENIS NA

Het toekennen van eeuwigdurende Kopierechten aan vijf individuen in Boston was een gewetenloze wederrechtelijke inbezitneming van wetgevende macht. Het was een onheilspellende, ongrondwettelijke daad, die de toekomstige vrijheid van godsdienst van Christelijke Wetenschappers—ja, van alle Amerikanen in gevaar brengt.

De 'Stichtings-Vaders' van deze natie hadden wijselijk voorzien in een scheiding tussen Kerk en Staat. Honderden jaren van wrede en bloedige oorlogen tussen religieuze groeperingen in Europa hebben hen er toe gebracht te voorkomen dat de Regering een religie zou stichten en tevens gezorgd voor een bepaling tegen de bemoeiing van de Regering in godsdienstige aangelegenheden.

Dankzij deze wijze handeling van onze 'Stichtings-Vaders' gedijen de religieuze Instellingen van Noord Amerika, zowel wat hun godsdienstige vrijheid betreft meer dan tweehonderd jaar zonder de goedkeuring van de Regering en zonder tussenkomst van de Regering. Dankzij deze godsdienstige vrijheid kon de Christelijke Wetenschap worden ontdekt en gevestigd in deze natie.

Denk even na wat op het spel staat en wat alreeds gebeurd is in het kielwater van de vóórverkoop van macht door de Regering—en door de verkrachting van het fundamentele recht van godsdienstige vrijheid—krachtens het besluit om aan vijf individuen, alias de Raad van Directeuren, een EEUWIGDUREND kopierecht op het leerboek van de Christelijke Wetenschap, 'Wetenschap en Gezondheid met Sleutel tot de Heilige Schrift' toe te kennen.

Wij moeten onze ogen niet sluiten voor het kwade dat ons straks gaat omsluiten.

Mary Baker Eddy, de Ontdekster en Grondlegster van de Christelijke Wetenschap, onderwees o.a. het volgende:

Het denkbeeld dat wij de kwaadaardigheid bedekken door haar nietsheid te beweren is een fout van dweepers die, gelijk Petrus, slapen wanneer de Wachters hen gelasten “te waken”, -en als het uur van de beproeving slaat, snijden zij de oren van de eerste en de beste zomaar af! Zulke mensen zeggen: “Zoudt u mij uit een brandend huis halen, of laat u mij daarin zitten?” Ik zou ervoor zorgen dat u alreeds uit het huis BENT; ook, om goed te onthouden wat de Schrift zegt aangaande degenen die het kwade doen opdat het goede geschiedt, n.l. “wiens verdoemenis billijk is” (Mis. 335:21).

Het was een ongelukkige dag toen zulk een belangrijk stuk Wetgeving, inclusief de zorg voor godsdienstige vrijheid, getorpedeerd werd via kopierecht-wetten door een handvol mensen, die feitelijk instemde met de gevangenzetting van het leerboek van de Christelijke Wetenschap, n.l. ‘Wetenschap en Gezondheid met Sleutel tot de Heilige Schrift’ voor altijd.

Deze (handvol) Wetgevers hebben de spot gedreven met de geest en het oogmerk van onze Grondwet hetwelk de vrijheid van godsdienst garandeert voor al haar burgers. Hun handelwijze om de vrijheid van godsdienst te willen dwarsbomen door een wig te slaan opdat de muur die de Kerk en Staat scheidt doet instorten, moet voorimmer als een klassiek voorbeeld van lafhartigheid en zelfzuchtigheid dienen.

In het kielwater van deze nadelige handeling werden de vloeddeuren ten verderve geopend.

En het eerste slachtoffer is ‘Bestuur-onder-wet’, het essentiële bestanddeel van de Amerikaanse samenleving dat tegengesteld is aan die van Rusland of een Latijn-Amerikaanse dictatuur! Bestuur-onder-Wet is wat ons beschermt tegen de tirannie van éne Regering en ook tegen de onderdrukking van ideëen.

Heden ten dage zien wij een verontrustende, doordringende houding—afkomstig van de hoogste bureaus van

het land,- dat de wet die u en ons verplichtingen oplegt, niet van toepassing is op degenen die hoge functies bekleeden! Deze voortsnellende getij van wetteloosheid moet in toom worden gehouden door de gebeden van Christelijke Wetenschappers en alle vrijheid-liefhebbende burgers. Indien degenen, die hun 'visie' willen opleggen ten koste van onze Grondwet en 'Bill of Rights' (De Wetgeving t.a.v. Rechten en Vrijheden), niet in toom worden gehouden, zullen zij uiteindelijk onze duur-gekochte godsdienstige vrijheden op de vlucht drijven.

Nog heden ten dage—"zijn trekken thuis krijgend",-aanschouwen wij de ontwijding dat het vertrouwen (in de Godheid) voor politieke doelstellingen wordt gebruikt,- tot iets onbeduidends maken van religieuze praktijken door burgerlijke interpretaties en het manipuleren door de macht-makelaars van de Regering.

Christelijke Wetenschappers moesten hun ogen niet sluiten voor het toenemend misbruik, bedreven door individuen en groepen die de bureaus van de Regering gebruiken als instrumenten ter vergelding van hun eigen persoonlijke gebelgdheden. Ja, Amerikanen die voor zichzelf denken,—uit alle rangen van de religie—moeten het verderfelijke denkbeeld dat slechts één merk politiek of godsdienst God's goedkeuring draagt, en dat de overige noodzakelijkerwijze uit den boze zijn, categorisch van de hand wijzen.

Vanaf het moment dat de Regering besloot om in te grijpen ten gunste van de Raad van Directeuren van de kerk van de Christelijke Wetenschap, hebben wij de ontstellende escalatie van een binnendringen van de Regering in godsdienstige aangelegenheden, en van de poging van de Regering om bepaalde geloofsvormen op burgers te leggen die niet genegen zijn hun visie te delen.

Gedurende de laatste jaren,- sedert de totstandkoming van de beruchte kopierecht-wetten ten aanzien van het leerboek van de Christelijke Wetenschap (Wetenschap en Gezondheid) is het dreigement van 's-Regeerings interventie in godsdienstige aangelegenheden venijnig gewor-

den. Heden ten dage hebben zekere woordvoerders van de Regering, met verwaande vroomheid en aanmatigend, een privé pijpleiding naar de Almachtige willen aanleggen.

In het kielwater van het inwilligen van bijzondere gunsten aan vijf individuen, alias de Raad van Directeuren van de Christelijke Wetenschap door de Regering, kunnen wij als nooit tevoren ersatz piëtisten in de hoogste ambten van het land gadeslaan hoe zij erop uit zijn hun eigen religieuze geloofsvormen aan anderen op te leggen.

Onze "Stichtings-Vaders" hadden VRIJHEID VAN GODSDIENST en HET VRIJE WOORD hoog in hun vandel om deze woorden aan het hoofd van "de BILL OF RIGHTS", als heiligdom te bewaren. Het luidt:-

**THE BILL OF RIGHTS,
FIRST AMENDMENT...***

**"HET CONGRES ZAL GEEN WET MAKEN
TEN AANZIEN VAN DE GODSDIENST, OF
HET VRIJE BEOEFENEN DAARVAN; OF
HET BEPERKEN VAN HET VRIJE WOORD,
NOCH VAN DE PERS; NOCH HET RECHT
VAN HET VOLK OM OP VREEDZAME WIJZE
SAMEN TE KOMEN; EN DE REGERING
TE SMEKEN VOOR EEN HERSTELLEN VAN
GRIEVEN".**

Het tolgeld voor het fanatisme kan heel hoog komen te staan. De geschiedenis kent veel te veel voorbeelden van argwaan en haat, verwekt door degenen die hun "zekerheden" op anderen willen opleggen. De tegenstanders van godsdienstige vrijheid nemen, heden ten dage, hun toevlucht tot verdorven, bedreigend, onkundig aanvallen op de wetgevende Instellingen en op onze ordelievende burgers.

* De Wet van Rechten,
Eerste Amendement.

Omdat wij in het algemeen een pragmatische natie zijn, is onze vorm van Bestuur bestendigend geworden. Waakzame burgers kijken, heden ten dage, met verschrikking op het fanatisme dat van het zelotisme een test zou willen maken voor politieke betrouwbaarheid, d.w.z. dat zou eisen 'geloofwaardigheid in een bepaalde religieuze leer' noodzakelijk is voor het verkrijgen van een justitiele benoeming. Het was zeer wijs van de samenstellers van onze grootse Grondwet dat zij in Artikel VI geschreven hebben:

“GEEN TEST OP DE GODSDIENSTIGE GESCHIKTHEID WORDT OOIT VEREIST OM DE GESCHIKTHEID TE BEPALEN VOOR ENIG AMBT OF VOOR HET BEHEER VAN EEN PUBLIEKE-TRUST IN DE VERENIGDE STATEN”.

Als natie moeten wij alert zijn ten aanzien van het gevaar, voortkomend uit degenen die de godsdienst pogen te gebruiken om de onkreukbaarheid en karakter, van wie dan ook, die oneens met hen zijn, aan te vallen.

“De mensheid zal door God bestuurd worden naar gelang God's Bestuur aan het licht treedt,—“de Gulden Regel“ benut wordt, en de rechten van de mens, en de vrijheid van het geweten als heilig aan het licht treden. Onder tusschen zullen degenen, die de naam van De Christelijke Wetenschap beamen, helpen de misdaad in toom te houden; zullen meehelpen om de dwaling uit te werpen; zullen wet en orde handhaven, en blijmoedig het einde afwachten—rechtvaardigheid en oordeel” (*My. 222:25*).

Mevrouw Eddy heeft ingezien dat de 'Eerste Amendement-Vrijheden, aan het hart van onze natie lag. In haar "People's Idea of God" spreekt Mevrouw Eddy met veel lof over de noodzaak om onze grondwettelijke WET-VAN-RECHTEN, edelaardig te steunen; en in haar Boodschap aan de Moeder Kerk voor 1901 zegt ze dat Christelijke Wetenschappers alleen vragen dat hun "de

rechten van het geweten en de bescherming van de Grondwettelijke wetten van hun land” toegestaan worden.

Heden worden de hoogste ambten, bijgestaan door televisie sjacheraars vermomd als Gods persoonlijke koeiers, gebruikt als preekstoelen om een enkel, gewrongen, godsdienstig standpunt te bevorderen en aldus gepoogd een bekrompen religieuze dogma tot een officieel publiek Staatsbeleid aan de man te brengen.

Meer dan ooit in deze woelige tijden is er een behoefte aan de geestelijke Dimensie. Allen hebben behoefte aan liefde, welwillendheid, warmte, vertrouwen, hoop, zekerheid, en het gerief van, ‘je hoort erbij’. Voor de meeste van ons zijn deze waarden gericht in een vertrouwen op God,—doch geen vijandschap of vijandige gezindheid jegens degenen die het met ons oneens zijn.

Erkende dat de godsdienstige-vrijheid nog nooit zo rechtstreeks aangevallen wordt als heden ten dage, laten wij in deze onrustige tijden doen wat wij kunnen om onze beminde grondwettelijke idealen te verdedigen,—de idealen welke de godsdienstelijke vrijheid bevorderen. Laat ons meehelpen om een positieve visie te hanteren teneinde een maatschappij-van-verscheidenheid vooruit te helpen;—een maatschappij die de waarde én de kwaliteit van het leven voor een ieder kan verwekken. Dit kan het best bereikt worden door te weigeren geïntimideerd te worden en post te vatten om onze grondwettelijke rechten te bewaren en de meest kostbare daarvan is de godsdienstige vrijheid en de absolute scheiding tussen Kerk en Staat.

Wij keren ons van een overgevoeligheid af naar een moraliteit waardoor zoals onze Leidsvrouw leert:- wij herkennen dergelijke boosaardigheden die 's mensen vrijheid bedreigen. Wij moeten heden opstaan om de rechten van de mens te verdedigen. De vrijheid van het geweten moet als heilig worden gewaardeerd. Dit kan het best bereikt worden door het verkrijgen van de zin van de werkelijkheid, waardoor wij de Wil van het éne Gemoed, het wáre en het werkelijke Gemoed van allen, onderscheiden als aanwezig te zijn.

Het was de misvatting omtrent het ‘houten-paard’ en de vastberadenheid van de Grieken dat de val van Troje toentertijd veroorzaakte. Het was de misvattingen omtrent de menselijke realiteit en de Wil van God, dat de valse profeten de Godsdienst in bezit namen toen zij met trompetgeschal aankondigden: “Vrede, Vrede” toen er geen vrede was.

En toch: de enige macht die ons kan verslaan is onszelf—wij verslaan onszelf, indien wij toestaan dat wij door het dierlijk magnetisme worden verblind; met zijn vastberadenheid ons de onwerkelijkheid voor de Werkelijkheid te doen zien.

De “Stichtings-Vaders” van Amerika wisten al te goed dat de prijs dat moet worden betaald als wij anderen dwingen onze geloofsvormen aan te nemen is: dat op een goede dag ánderen ONS zullen dwingen HUN geloof aan te nemen. Waarborg voor eigen vrijheid is:— de andere hetzelfde toe te kennen! Het strekt tot voldoening dat een groot deel van deze natie begrijpt, al is dat slechts instinctieflijk, dat het denkbeeld dat God gunstig gezind is jegens het vestigen van een Staatskerk, zowel verkeerd als gevaarlijk is. De meerderheid van de burgers is niet gelukkig bij het aanzien hoe de godsdienst op goedkope wijze vernederd wordt in politieke-wegwerp-vlugschriften waarmee de natie heden ten dage overspoeld wordt.

Heden, als nooit tevoren, ervaren wij een dreiging voor onze privacy—een privacy dat, zoals een rechter van de Opperste Gerechtshof eens uitsprak, ... “het meest omvattende van voorrechten is, en het meest gewaardeerde door beschaafde mensen” ... dat is de PRIVACY.

De geschiedenis van Amerika is vol van ontelbare episodes van religieuze discriminatie, vervolging en vóóroordelen jegens niet populaire religies. En toch heeft de traditie van religieuze vrijheid in Amerika de afgunst van de wereld afgedwongen. Echter: onze vrijheid is heden ten dage bedreigd zelfs meer dan in welke periode dan ook gedurende de laatste tweehonderd jaar.

Niet sedert 1791, het jaar dat de “Bill of Rights”* door de

kolonisten bekrachtigd werd, is het beginsel van religieuze-vrijheid zo in gevaar gebracht binnen onze maatschappij, en haar gezag als wet zo in opspraak gekomen binnen onze Regering.

Geen duidelijker voorbeeld van die neiging is voorhanden dan in het tot stand brengen van Privé-Wet 92-60.

Toen de Raad van Directeuren van de Christelijke Wetenschap's kerk in Boston zegevierden in hun streven om eeuwigdurende kopierecht-eigendomsrechten te verkrijgen op alle edities van 'Wetenschap en Gezondheid', werden de vloeddeuren van het kwade wagenwijd geopend. In het kielwater van die handeling volgde een ernstige erosie van verplichtingen door de Regering ten opzichte van de scheiding Kerk-Staat. Een doodslag ten opzichte van het Eerste Amendement werd toegebracht—aan de toezegging van het Eerste Amendement dat het Congres geen Wet tot stand mag laten brengen dat gevaar oplevert voor de religieuze vrijheid van Amerikanen.

Doch er is in de Christelijke Wetenschap een hogere Wet aan het werk welke ons laat inzien dat, uiteindelijk, het kwade sneuvelt, - dóórstoken door eigen zwaard. "Het Beginsel van alle macht is God, en God is Liefde. Al wat een element dat tegengesteld aan Liefde is in de menselijke gedachte of handeling, is nooit nodig, nooit een vereiste, en wordt nooit door de wet van Liefde goedgekeurd, - de Wet van God ... hadden alle mensen één Gemoed, dan zou vrede heersen" (*My 278:29*).

Op dit kritieke ogenblik in de geschiedenis zouden de Christelijke Wetenschappers goed doen zich de goede raad te herinneren die Mevrouw Eddy gaf toen ze zei dat Christelijke Wetenschappers hun ogen niet sluiten voor het kwaad. Ook moeten zij bemoediging vinden in haar grootschrift—570:19—kennelijk geschreven om haar volgelingen te troosten en te bemoedigen na haar heengaan:-

“En als de oude draak nu eens opnieuw een vloed zou uitstorten om de Christus-idee te verzwelgen? Hij kan met zijn gebrul uw woord niet overstemmen en evenmin de wereld wederom doen verzinken in de diepe wateren van de chaos en de oude nacht. In deze tijd zal de aarde de vrouw te hulp komen; de geestelijke idee zal worden begrepen”.

Wat is die “oude draak” dat zou proberen een vloed uit te storten om de Christus-idee te verzwelgen? Laat ons even nagaan:-

Soms wordt Mevrouw Eddy voor een profetes gezien. Maar zeer nadrukkelijk zegt ze:-

“De Christelijke Wetenschap is meer dan een profeet of een profetes; het stelt niet alleen woorden, maar ook daden voor—het dagelijks demonstreren van Waarheid en Liefde”. (Mis. 373:30).

Mevrouw Eddy, zoals wij haar in haar geschriften kennen, is Gods grote Wetenschapster. Zij laat het mensdom de Wetenschap van hun tegenwoordige goddelijkheid inzien. Zij was geen profetes van een ‘toekomstige’ hemel, bereikbaar door te lijden, of door de een of andere menselijke werkwijze. Van God bracht ze niet een voorspelling van een iets om ons in de toekomst te baten, maar zij bracht een Wetenschap die ons in staat stelde gemeenschap te hebben met het goddelijke Gemoed, en wel NU, - om goddelijk geïnspireerd te zijn, ook NU, - “Ja, zelfs het gebied van het ongeketende Gemoed te kunnen bereiken (NU)”. (84:21). Het is NU, niet in de toekomst, dat de Wetenschap welke Mevrouw Eddy ontdekte en openbaar maakte, zegevierend stijgt ver boven “de misten van de zinnen en onstuimige hartstochten uit”. De stoffelijkheid, de “grote rode draak” ... een overblijfsel van de Oude theologie, zou ons voortdurend laten zwoegen voor een toekomstige verlossing!

Het verschijnsel van “de draak”—voorspelt door Jezus in Het Boek der Openbaring in de Christelijke Bijbel—

kwam feitelijk aan het licht door 'Wetenschap en Gezondheid', n.l. "het boekje". (zie de Openbaring, hoofdstuk 10).

Waarom?

Omdat de *Waarheid* in dit "Boekje" was—'Wetenschap en Gezondheid'—dat voor het eerst in de menselijke geschiedenis de oude theologie ontmaskerde, - deze "draak" van de Openbaring, voor wat het in werkelijkheid was en nog steeds is. De oude theologie, de draak, vereist een moeilijk te bereiken verlossing, terwijl aan de andere kant de Wetenschap ons laat delen in een tegenwoordige verlossing. Om die reden brengt de goddelijke Wetenschap deze draak aan de oppervlakte, teneinde hem bloot te leggen en zijn volkomen nietsheid te bewijzen.

Bijbel kenners weten dat de "grote, rode draak" en zijn twee afgezanten (symbolen van 'wellust' en 'huichelarij') verschenen in de hemel, de schijn van deugdelijke beweegredenen te bezitten. De draak wierp uit zijn mond w a t e r, d.w.z. zijn WAPEN was "water", - de suggestie doen voorkomen dat er wel degelijk een behoefte was aan 'reiniging', in plaats van aan te nemen dat de mens reeds innerlijk rein is, - het standpunt van de Wetenschap. In de Wetenschap wordt de mens gezien als het beeld en gelijkenis van het éne volmaakt Gemoed.

Met de komst van Jezus is "Het Woord vlees geworden, en heeft onder ons gewoond". Maar met de komst van Mary Baker Eddy is "Het Woord geest geworden" en heeft onder ons gewoond als goddelijk inspiratie,—de geleerde stelsels van wijsbegeerte en religie oplossen. Het is in staat dit te doen omdat "Liefde" de Heils-belofte onsluierde en de macht van een aanwezige, geestelijke inspiratie. Het (is) het evangelie der genezing op haar, door God verordende, menselijke zending" (*Ret.* 31:29). Daarom verliezen degenen die Mary Baker Eddy élders dán in haar geschriften zoeken—waarin ook de Verbods-Bepalingen in haar *Kerk Handleiding* te vinden zijn.

DE BEZORGDHEID VAN MEVROUW EDDY I.Z. DE KOPIERECHTEN

Alreeds hebben wij opgemerkt dat Mevrouw Eddy belangrijke veranderingen aan 'Wetenschap en Gezondheid' aangebracht had ná 1906, maar op de 1910 editie had ze geen kopierecht aangevraagd omdat zij duidelijk ingezien had dat het leerboek "zijn hoogtepunt van wetenschappelijke bewoording" bereikt had en dat het nu aan de wereld toebehoorde. In werkelijkheid heeft de 1910 editie, juist om die reden, áltijd in het publiek domein toebehoord,—zoals zij het in 1910 als laatste uitgave liet staan.

De laatste datum van het nummeren van de edities vond plaats ook in 1906.

Toen (in juni 1907) las Mevrouw Eddy het leerboek "achtereen door, teneinde haar idealisme te verduidelijken". Dientengevolge bracht de vierde editie, in 1907, de verandering, van het allerhoogste belang, haar definities van het woord 'God'. Deze definities van het woord God, door Mary Baker Eddy gegeven, is ontegenzeggelijk de meest belangrijke informatie die ooit op het mensdom neergedaald is; voor het eerst werd God het oneindig goed, wetenschappelijk uitgelegd; en het was juist deze (met duizenden andere veranderingen—velen van hen van het allerhoogste belang voor ons) die nooit onder kopierecht-wetten werden gebracht.

Mevrouw Eddy luisterde naar God wat te doen inzake de kopierecht-wetten. In 1890 bestond er een kans dat, door even te wachten totdat de geplande Internationale-Wet op de auteurs'-rechten tot stand werd gebracht men een geldelijke meevaller in de wacht kon slepen. Met één oogopslag erkende Mevrouw Eddy dat het wachten mogelijk de juiste gedragslijn was, doch op achttien december 1890 schreef zij aan de heer Nixon (haar uitgever):

"...Nu heb ik andere instructies ontvangen—van een Bron, aan gene zijde van menselijke opvattingen. Het was zelfzuchtig van mij om gehoor te ge-

ven aan de menselijke zin van het gewin. Zet nu vaart achter het uitgeven van het boek. De een of ander Christen in Engeland (die rijk van geest en arm in de letterkunde was) kan het uitgeven tot heil strekkend van ons ras,- óf het vertalen, met meer faciliteiten dan wij hier in de nieuwe wereld kunnen; laten zij het doen. Het is Gods Boek en Hij zegt:- geef het meteen aan het volk...”.

Alweer, in een brief gedateerd Januari 1, 1891 schreef zij de heer Nixon:

“Een grote zonde wordt begaan door de uitgifte van mijn boek ‘Wetenschap en Gezondheid’ te vertragen, of láten vertragen—vertragen uit geldelijke overwegingen (onderzoek ingesteld toentertijd op kopierecht voordelen). Indien die gang van zaken gevolgd wordt, zal de ongekende voorspoed van dit Boek die ik altijd op de tegenovergestelde basis heb gevoerd, in de handen van louter geldhandelaren terecht komen. Dat weet ik.

God’s Wet is: “geef mijn schapen te eten”,- geef ‘Wetenschap en Gezondheid’ aan hen die ernaar hunkeren; deze Wet moet worden gehoorzaamd, en dat weegt zwaarder dan een internationale-wet op de kopierechten.

Met al uw bekwaamheid, geef gehoor hieraan, haast u ermee,- met dit werk dat de vijand tegenhouden wil. (*Six Days*, blz. 360).

MEVROUW EDDY WILDE DE BREEDST MOGELIJKE VERSPREIDING

Mevrouw Eddy richtte haar geschriften tot de wereld,- niet tot een bepaalde s e k t e óf gemeenschap. Reikhalzend zag ze uit dat haar ontdekking de mensheid zou bereiken. Gedurende haar laatste jaren bij ons waren haar belangrijkste mededelingen allemaal gericht tot de wereld

via 's werelds eigen media: dagbladen, tijdschriften en andere media. Van die neiging om het de kerk achter te houden maar wel aan de wereldpers door te geven, commentariseerde Mevrouw Orgain:-

“Het wonder van visie en samenhang in de openbaring en stichtings-werk van Mevrouw Eddy is, achteraf gezien, ontzagwekkend-inspirerend. Nooit stond zij toe dat de openbaring (de Vrouwelijkheid) gescheiden werd van haar stichtings-werk (de Mannelijkheid); en aldus wist zij zich te volharderen tot de laatste stap in institutioneel-grondvesten”

DE GEVANGENZETTING VAN DE GESCHRIFTEN VAN MARY BAKER EDDY

Mevrouw Eddy sprak tot de wereld, en de wereld hoorde haar. Dat zij opzettelijk geen kopierecht-bescherming aangevraagd had voor de belangrijke veranderingen in de laatste VEERTIEN edities (ná die van 1906) waarin het hoogtepunt van haar ontdekking als WETENSCHAP bereikt werd,- daaraan is geen twijfel mogelijk, want “een Wetenschap” zei ze, “heeft geen behoefte aan kopierecht”. Tegen 1910 wist ze dat haar leerboek geen behoefte aan kopierecht had.

In 1906 had haar leerboek haar hoogtepunt *niet* bereikt. Dit echter heeft de Raad van Directeuren, alias de Beheerders z.g. onder de Wil van Mary Baker Eddy niet weerhouden via hun getuigen onder ede te verklaren:-

“De laatste editie van het leerboek van de Christelijke Wetenschap werd gepubliceerd in 1906!”

In de veertien edities gepubliceerd ná 1906 heeft Mevrouw Eddy duizenden veranderingen aangebracht,- sommigen van uiterst belang, zoals de verandering van haar definities van het woord GOD, die het gehele leerboek samenvoegde als een Wetenschap “zonder naad of scheur” (242:26-28).

Ondanks haar duidelijk-gestelde verlangen dat ‘Wetenschap en Gezondheid’ de ruimst mogelijke distributie zou krijgen, heeft het Bestuur de tegenstelde gedragslijn nagestreefd. Direct na het verkrijgen van de eeuwigdurende eigendomsrechten heeft het Bestuur van de kerk ‘Wetenschap en Gezondheid’ uit alle commerciële boek- én handelszaken, overal ter wereld, onttrokken en sindsdien is het alleen te koop in de Leeskamers van de Christelijke Wetenschap die steeds minder in getal worden. Vermeld wordt dat sedert het leerboek uit alle boekwinkels onttrokken is, bijna achthonderd Leeskamers zijn gesloten. Vandaar is de moeilijkheid ontstaan om een kopie van dit gewijd boekdeel te bemachtigen.

De gevangenzetting van ‘Wetenschap en Gezondheid’ is een verkrachting van de dierbaarste verwachting van onze Leidsvrouw, uitgedrukt in deze woorden:-

“Ik verlang niets beters van mijn leerlingen dan dat zij alle mogelijke middelen zullen treffen om Wetenschap en Gezondheid voor de gehele wereld beschikbaar te maken.” (Six Days, blz. 321).

Zij wist en verkondigde:- “Wetenschap en Gezondheid, n í e t de kerken van de Christelijke Wetenschap, ZAL DE VERLOSSER ZIJN” (Early *Collectanea*). Was zij hier vandaag, dan zou zij het volkomen eens zijn met het standpunt van de scherpzinnige procureurs van de “United Christian Scientists” (De Verenigde Christelijke Wetenschappers) n.l. dat **“het Congres in 1971 niet vrijer was in haar besluit om een verlenging van het kopierecht op ‘Wetenschap en Gezondheid’ te verlenen, dan het heden ten dage vrij zou zijn om een kopierecht van de Koning Jacobus’ versie van de Bijbel aan de Aartsbisschop van Canterbury te verlenen.**

DE UITSTOTING VAN DE SCHRIJFSTER

Sedert het creëren van de bijzondere wet van het Congres is aan Mevrouw Eddy nog een reusachtig en wreed

onrecht aangedaan in de poging haar van haar openbaring te scheiden. Dat wordt geconstateerd door de volgende kennisgeving:-

De veelvoudige ongehoorzaamheids-taktiek jegens het Leiderschap van Mevrouw Eddy heeft heden ten dage een leerboek voortgebracht welks titelblad verkondigd:-

“Uitgegeven door The First Church of Christ, Scientist, in Boston, Massachusetts;”—en op de keerzijde,- een lijst van kopierechten data, eindigend met:-

© 1971. The Christian Science Board of Directors (De Raad van Directeuren van de Christelijke Wetenschap).

Kopierecht krachtens een Bijzondere Wet van Het Congres”.

In de Bibliotheek van het Congres, in Washington, D.C. onder de Registraties van alle vertalingen van de werken van Mevrouw Eddy, wordt vermeld:

“Auteur/Eigenaar: The Christian Science Board of Directors.

De naam van Mary Baker Eddy ALS AUTEUR wordt niet vermeld. Het noemt De Raad van Directeuren als de auteur. Dit is een positief bewijs van de poging, in toenevende mate, van het Bestuur om scheiding te scheppen tussen de openbaarster en haar openbaring,—om Mary Baker Eddy niet te erkennen, door juist de entiteit (‘Wetenschap en Gezondheid’), te verdoezelen,- hetwelk God haar toeriep om voort te brengen opdat hetgeen zij geopenbaard had voortdurend verspreid kon worden.

HAAR PORTRET WORDT VERWIJDERD

Wat Mevrouw Eddy ontdekte is zo intens revolutionair dat het niet bezielde (verlichte) menselijk gemoed in de regel er aanstoot aan geeft, en als haar naam incidenteel genoemd wordt, of haar prestaties geprezen wordt dan zal

zelfs sommige van haar eigen leerlingen roepen: ‘persoonlijkheid’! Degenen die te kort schieten in een juiste beoordeling van haar menselijke geschiedenis als een door God aangezette “heilige geschiedenis” (evenals de menselijke geschiedenis van Jezus)-beschouwen al te vaak elke melding van haar naam als zijnde “persoonlijke aanbedding” en dus afkeurenswaardig. In het verleden werd dit groep van “persoonlijke aanbedding” gebruikt om verstrekkende misdaden tegen Mevrouw Eddy en heel het mensdom te verdoezelen* en is een van de daden die verantwoordelijk is geweest dat de grote beweging van de Christelijke Wetenschap in verpandering is geraakt. Een opvallend voorbeeld was het verwijderen van het portret van Mevrouw Eddy als titel-plaat van het leerboek van de Christelijke Wetenschap, direkt na haar heengaan, onder het voorwendsel dat een te veel aandacht schenken aan haar “persoonlijkheid” schadelijk zou kunnen zijn.

* Deze verborgen methode om misdaad te plegen ... zal weldra worden opgegraven en terecht bestraft worden. De poging van trouweloze studenten mij zwart af te schilderen en mijn geschriften van publieke erkenning verborgen te houden ... is al te vaak gebeurd dat ik er nu nog bang voor ben ... (maar) Ik roep de hulp in van anderen (in het blootleggen van dit onrecht)-want ... ‘een leugen met rust gelaten’ wordt niet zo snel vernietigd als met de hulp van waarheid-verkondigingen (*My.* 130:5).

DE BETEKENIS VAN HAAR PORTRET EN HANDTEKENING

Waarom heeft Mevrouw Eddy haar portret en handtekening in het leerboek gezet? Waarom heeft zij vanaf 1907 tot haar overlijden in 1910 geadverteerd in de tijdschriften van de *Christelijke Wetenschap* dat de nieuwe edities ‘worden voorzien’ van haar portret en handtekening?

Het portret op het titelblad is een oefening van ons vermogen om naar een persoon “te kijken” en N I E T ‘een persoon’ te zien maar G O D. Dit is het kenmerk van de

Christelijke Wetenschapper. De geestelijk idee moet gepaard gaan met haar 'zichtbare' expressie, zijn "incarnatie", anders is de Christelijke Wetenschap slechts een abstractie,- een afgetrokken denkbeeld. Het titelblad is een oefening in 'het zien' op de juiste wijze. Indien, wanneer wij het aanschouwen, wij alleen 'een persoon' zien, dan zijn wij niet zo geweldig gevorderd in de Christelijke Wetenschap. Indien wij echter 'door' een persoon kunnen kijken en de uitstralende uitdrukking van GOD zien, dan hebben wij de opzet van het portret begrepen. Het is in werkelijkheid een oefening hoe wij een ieder en alles moeten bekijken, om het daarna terug te vertalen (vertolken) in Gemoed,- als de Realiteit Zelf. Wanneer u de persoonlijk "IK" oplost, (door het om te zetten) dan ziet u de ware Mary Baker Eddy (én anderen)—U ziet het Gemoed, dat God is, in-expressie,- degene die in staat was de Tweede Komst van de Christus aan de mensheid te brengen.

Een metafysicus leert:- om níet UIT, of MET de stof te beoordelen, en niet NAAR maar door een persoon te kunnen aanschouwen. Toen Jezus zei, "wie Mij gezien heeft, die heeft den Vader gezien" (Johannes 14) kon hij nauwelijks hebben bedoeld dat zijn 'korpus' een afbeelding van God was maar eerder:- dat de Realiteit werd gezien in de geestelijkheid, de macht en de liefde dat door zijn leven en zijn karakter uitstraalde. In het aanschouwen van een menselijk wezen moeten wij in staat zijn níet een-stoffelijke-persoon maar GOD te zien en dat betekent dat juist dáar waar de persoonlijke zin slechts een 'ander' persoon ziet, onderscheidt de geestelijke-zin, GOD-IN-UITDRUKKING. En aldus is onze reactie tot het portret een t e s t van de Ziele-zin!

Mevrouw Eddy stond er altijd op dat, tenzij de leerlingen haar in het ware licht konden zien—als de doorzichtigheid van de Bron (de Godheid)—zij de Christelijke Wetenschap nooit echt zouden kunnen

begrijpen. (John Morgan in zijn “*Mary Baker Eddy’s Andere Geschriften*”, blz. 81 en 82. Zie ook blz. 113).

Toen haar portret voor het eerst in de eerder uitgegeven edities van het leerboek verscheen, wist zij klaarblijkelijk dat zij de Wetenschap en het systeem dat gevlochten moest worden in de tekst van ‘Wetenschap en Gezondheid’ nog niet voltooid had en daarom heeft zij het portret voor een korte tijd verwijderd. Het verscheen pas permanent nadat zij “dit boek achtereen (had) doorgelezen ten einde haar iidealisme te verduidelijken” ... dat was in juni 1907. (X11:22-24).

En toen, in de vierde editie, die van “de 1907 Wetenschap en Gezondheid”, verscheen haar portret gelijktijdig met haar nieuwe definities van het woord GOD, hetwelk voor het eerst, zeven in plaats van ACHT synoniemen bevatte. Het achtste synoniem, “Het Zijn” (Wezen) liet ze vallen uit de eerste Vraag en Antwoord (blz. 465) en ingevoegd in Vraag en Antwoord nummer DRIE. Zij laat ons inzien wat “Wezen” is, namelijk: - *W e z e n* is wat wij z i j n wanneer wij onszelf zien als de uitdrukking van Gemoed, Geest, Ziel, Beginsel, Leven, Waarheid en Liefde, hetwelk ook het standpunt van de EERSTE editie van ‘Wetenschap en Gezondheid’ is. Deze verandering was van kolossaal gewicht in “het stelsel, dat wij de Christelijke Wetenschap (Christian Science) heeft genoemd”.

BRIEVEN UIT HET ARCHIEF

Aan bezoekers die de Archieven van The First Church of Christ, Scientist in Boston willen raadplegen wordt het ‘bewijs’ geleverd en tevens de indruk gewekt , dat Mevrouw Eddy verantwoordelijk was voor het aanbrengen van de woorden “én de dochter-kerken”—zie de *Kerk Handleiding* blz. 120.

Ook mogen zij de brieven gedateerd “Oktober 26, 1910 per Frye” en “November 11, 1910, per Dickey” zien om de indruk te wekken dat Mevrouw Eddy zélf het verwijderen

van haar portret en handtekening bekrachtigd had. De 1910 December Journal aangaande 'Wetenschap en Gezondheid' ZONDER haar portret en handtekening wordt ook aan onderzoekers getoond. Men mag echter niet vergeten dat het Bestuur en hun vertegenwoordigers loerden op de lichamelijke toestand van Mevrouw Eddy. Velen in hoge posities hadden het gevoel dat het einde voor haar nabij was. Dit weten wij omdat zij hen herhaaldelijk aangezet had haar metafysisch te steunen ... niet steeds en voortdurend "mij te zien als spartelende net om het rand". (Uit het Archief van de Carpenter Stichting).

Bovendien wist het Bestuur dat Mevrouw Eddy niet altijd las in de tijdschriften en dat een verzuim van hun kant haar niet direkt zou opvallen al was het zo dat zij de tijdschriften van de eigen Uitgeverij wél las. Hoe dan ook, het verzuim kon spoedig worden verholpen als zij hen er attent op zou maken.

Het is alom bekend dat de gevolmachtigden van het Bestuur hen op de hoogte hadden gehouden hoe de Verbodsbepalingen in de *Kerk Handleiding* ontdoken konden worden. Hun procureurs kenden, zeer zeker, het belang van het portret en handtekening van Mevrouw Eddy in haar boek 'Wetenschap en Gezondheid' en ook hoe raadzaam het zou zijn om het te doen voorkomen dat Mevrouw Eddy zelf de schrapping van deze verordend had.

Het verwijderen van het portret en handtekening van Mevrouw Eddy kort na haar heengaan heeft gedurende een tijdsbestek van meer dan zeventig jaren zo veel vraagtekens, twijfel en protest opgeroepen aan de kant van de buitenwacht onder de Christelijke Wetenschappers dat de Archivarissen van de Moeder Kerk al te blij zijn om deze 1910-December-Journal en deze brieven te tonen ... gedicteerd, zoals voorgegeven werd, door Mevrouw Eddy zélf.

Slechts in Gods tijd zal de gehele waarheid aan het licht treden. Zoals Mevrouw Eddy haar naaste medewerkers in haar eigen Home vaak voorhield: "De tijd zal het ware verhaal bekend maken".

Terwijl de Boston hiërarchie er op voorbereid was hun 'bewijs' te tonen dat Mevrouw Eddy zelf het verwijderen van haar portret en handtekening verordend had, werden de volgende feiten voorgelegd om het tegenovergestelde te ondersteunen:

- Mevrouw Eddy wist al te goed wat ze deed toen ze haar portret en handtekening in 'Wetenschap en Gezondheid' liet aanbrengen—zij wist dat het een handeling was van onberekenbare gewichtigheid. Zij handelde met intelligentie en een vooruitziende blik.

- Zij wist wat ze deed toen zij over een periode van drie jaar (1907 tot 1910) 'Wetenschap en Gezondheid' in de Tijdschriften van de Christelijke Wetenschap, bevattende "fotogravure portret van Mevrouw Eddy tegelijk met een fascimile van haar handtekening" adverteerde.

**Deze advertenties verdwenen uit de Journal en Sentinel slechts enkele dagen voor het overlijden van Mevrouw Eddy. Niet langer kon zij toezicht houden op de handelingen van het Bestuur. Er wordt beweerd dat de procureurs het 5-man Bestuur hebben aangeraden geduld te hebben: "Wacht tot 'de oude dame' sterft, zij kan niet vanuit het graf het bewind voeren". (Carpenter Stichting, én uit het archief van Alice Orgain).

p. 258

November 26, 1910

SCIENCE • SENTINEL

[Vol. XIII., No. 13.]

SPECIAL ANNOUNCEMENTS.

FROM THE PUBLISHER OF MRS. EDDY'S WORKS.

THE CHRISTIAN SCIENCE TEXT-BOOK, "SCIENCE AND HEALTH WITH KEY TO THE SCRIPTURES."—This work contains important changes and additions by the author, also a photogravure portrait of Mrs. Eddy, together with a facsimile of her signature.

Deze advertentie was al verschenen in alle voorgaande Sentinels (en Journals) sinds 7 september 1907.

Deze "Aankondigingen" b.v. in de Sentinel uit de Jaargang X111, Nr. 13, gedateerd 26 november 1910, laat ons zien dat de advertentie nog lopende was één week voor het heengaan van Mevrouw Eddy op 3 december 1910.

Kan het niet zo zijn dat Mevrouw Eddy perse wilde dat deze Sentinel en Journal advertenties als bewijs moesten blijven bestaan (voor het geval dat haar portret en handtekening verwijderd zouden worden bij haar heengaan) opdat toekomstige eeuwen gewaar zouden worden dat zij hen geplaatst had als titelplaat in het leerboek om haar verlangen aan te tonen dat 'Wetenschap en Gezondheid' aan het hele mensdom gegeven moest worden met haar zuiverheid wel beschermd (door haar gemakkelijk herkenbaar 'Kruis en Kroon' handelsmerk, portret en handtekening) maar niet gevangengezet zou worden door Kopierecht-wetten,- wettig of onwettig.

- Zij wist wat ze deed toen zij de hierboven vermelde voorzorgsmaatregel trof om gedurende meer dan drie jaar in de Tijdschriften van haar Uitgevers'-Genootschap te adverteren omdat het gevaar, ontstaan door de wanhopige pogingen van het Bestuur haar te bewegen de Verbodsbepalingen te verwijderen (uit de *Kerk Handleiding*), haar té bekend was; zij wist hoe het Bestuur de geslepen procureurs in de arm genomen had betreffende deze Verbodsbepalingen. Mevrouw Eddy was tot het einde van haar verblijf op aarde bijzonder alert (op haar hoede) en bovendien uitermate bekwaam. Dit echter kon niet verhouden dat pogingen werden ondernomen om haar na haar overlijden af te schilderen als 'non compos mentis'. De stelling dat indien de Verbodsbepalingen in de *Kerk Handleiding* toch niet gehoorzaamd zouden worden, het niet onredelijk is om aan te nemen dat pogingen ook moeten worden ondernomen om de SCRIBENT van die bepalingen te degraderen!

- Zij wist wat ze deed toen zij al eerder een grondige studie van de kopierecht-rechtspleging met Dr. Eddy (haar echtgenoot) ondernam; en deze studie, benevens

die van haar eigen procureurs, heeft haar gewaar gemaakt van de kolossale betekenis van het plaatsen van haar portret en handtekening tezamen met het Kruis en de Kroon insignes, of wel: als “handelsmerk” op het kaft.

Haar richtlijnen hief geheel en al een gecentraliseerd toezicht op en dit stelde elke Christelijke Wetenschapper vrij om uitsluitend in haar geschriften 's mensen goddelijkheid te ontdekken, zonder toezicht of richting te zoeken bij een Boston hiërarchie die zichzelf als “het hoogste kerkelijke hof in het land” bekend maakte.

Terugkomende op de twee eerder vermelde brieven in de Archieven, getekend “per Frye” en “per Dickey”. Gedurende een Rechtsgeding, in 1907, genaamd “The Next Friends” (de naaste vrienden) vroeg een van de rechters haar of zij álle brieven zelf tekende. Haar antwoord was:— “Ja, indien ik van ze afweet”. En dat antwoord gaf pertinent te kennen dat zij niet áltijd op de hoogte gebracht werd van uitgaande brieven, wel geschreven op haar briefpapier en ... alsof de brief in kwestie door haar gedictieerd werd.

Degenen die een grondig onderzoek van alles wat Mevrouw Eddy achtergelaten heeft, ingesteld hebben (door de wet gestaafd bij haar overlijden) kwamen tot hun stomme verbazing tot de ontdekking hoe leugen op leugen, en bedrog op bedrog opgestapeld lagen in een poging de richtlijnen en vereisten van de *Kerk Handleiding* ter beëindiging van de tijdelijke 5-man Raad van Directeuren te verdoezelen én elk spoor van een toezicht-houdende Moederkerk te omzeilen. Het is daarom niet moeilijk voor een eerlijk, peuterig-preciese-navorser om na te gaan hoe gemakkelijk het was om brieven te bemachtigen en deze richting archieven te laten dirigeren onder het voorwendsel dat ze door Mevrouw Eddy geschreven waren en dat zij het was die het verwijderen van haar portret en handtekening beval.

Terwijl zij nog woonde te Pleasant View, in Concord, New Hampshire, waar zij vijftien jaar gewoond had, zei Mevrouw Eddy eens tot Henriette Chanfrau,—

“Henriette, als ik ooit hier vandaan naar een ander huis ga, wordt Pleasant View afgestaan aan mijn vijanden”. (*Fragments* 204). En toch, op 26 januari 1908, om “*The Christian Science Monitor*” te lanceren, zag zij de pijnlijke scheiding dat het verlaten van de vertrouwde, zeer geliefde omgeving van ‘Pleasant View’, haar zou bezorgen onder het oog, om van wal te steken naar het onbekende,— om te moeten verhuizen “naar een ander huis”,— naar Chestnut Hill.

Hoe nauwkeurig haar voorafgaande waarschuwing dat zij “aan haar vijanden overgeleverd” werd, en haar pas later volgende “gedachtelijk moord” bewaarheid werd kan worden afgelezen uit de fotokopie van haar getekende verklaring op blz. 26, die de gehele droevige geschiedenis vermeldt, namelijk: “Een samenzwering van zondaren moest snel handelen om mij te schaden”; met andere woorden, “om mijn gedachtelijke moord teweeg te brengen”. (De gedachtelijke moord speelde zich af toen Mevrouw Eddy de grote schok van het gaan inzien dat zij verraden werd door degenen waarop zij zo vol vertrouwen gerekend had, niet van zich kon afschudden).

Dat Mevrouw Eddy gewaar werd van dit wrede verraad kan ook worden afgeleid uit haar klagend gemurmel toen zij voor het laatst een gedenkwaardige rit met Laura Sargent in haar rijtuig maakte: “Indien mijn leerlingen mij gehoorzaamd hadden, had ik mogelijk de goede Zaak erdoor kunnen krijgen.

Het is een alombekend feit dat al waren Calvin Frye en Adam Dickey (beide sekretaris van Mevrouw Eddy) intens trouw aan haar, zij soms onder grote druk kwamen te staan door het Bestuur en daardoor handelden zij op schadelijke wijze tegenover Mevrouw Eddy, en dus ook schadelijk voor de Zaak van de Christelijke Wetenschap. Dat deze twee bezig waren onopzettelijk een kroon van doornen op het hoofd van hun Leidsvrouw te zetten, drong niet tot hen door; anders hadden ze in een flits van berouw, gelijk een zekere Judas, zich vast opgehangen. Het was toch hun stoffelijke gezindheid dat hun inzicht

omtrent de 'zending' van Mary Baker Eddy om de werken van Christus Jezus op aarde te voltooiën versperde,—een inzicht dat slechts verkregen kon worden door een begripen van 'KERK' als "het bouwwerk van Waarheid en Liefde; al wat berust op en voorkomt uit het goddelijk Beginsel" (583:14-15).

Mevrouw Eddy heeft nooit gearzeld het Bestuur of haar uitgever te schrijven, zelfs betreffende z.g. onbeduidende zaken. Was het bij haar opgekomen van de omvang van het verandering als het verwijderen van haar portret en handtekening, dan had ze het zeer zeker zelf geschreven aan Allison V. Stewart, haar uitgever, óf aan wie er mee betrokken zou zijn.

DE MEMOIRES VAN DE HEER DICKEY

In feite vermeldt Dickey het zelf in zijn *Memoires* (een boek dat verboden wordt door Boston) dat Mevrouw Eddy bijzonder voorzichtig was aangaande elke verandering in haar geschriften. "Veranderingen (gelijk aan wat ook maar) welke voortspruiten uit haar pen, werden zeer zorgvuldig behandeld, en men gaf zich veel moeite om te zorgen dat het precies zoals zij het neerschreef uitgevoerd werd".

Hij zegt dat Mevrouw Eddy de veranderingen in haar boek met potlood aanbracht. Daarna maakte zij zelf een brief gereed voor Mijnheer Stewart, haar uitgever, waarin vermeldt werd welke verandering of veranderingen moesten worden uitgevoerd.

Mijnheer Dickey vermeldt: "Deze brief werd getekend door Mevrouw Eddy".

Het werd niet getekend "per Frye" of "per Dickey" zoals de brieven in de archieven (getoond aan bezoekers of navorsers) alsof zij door Mevrouw Eddy werden gedictteerd. Brieven die een verandering inhield, hoe gering dan ook, waren steeds getekend door Mevrouw Eddy zelf.

Deze kennelijke openbaring dat Mevrouw Eddy de brieven aan haar uitgever betreffende elke verandering

die gemaakt werd in 'Wetenschap en Gezondheid' altijd zelf tekende, moet de twee brieven getekend "per Frye" en "per Dickey" als ongeldig verklaren; en aldus is de bewering dat het Mevrouw Eddy zelf was, die erin toestemde in het verwijderen van haar portret en handtekening onwaar. Dat zal natuurlijk een van de vele redenen zijn geweest waarom het Bestuur zo intens geschrokken was van de *Memoires* van Adam Dickey en ogenblikkelijk beval tot retourneren en vernietigen van alle kopies die in het bezit waren van de leerlingen van Adam Dickey.

In verband hiermee moge ook het antwoord worden gememoreerd van Mevrouw Eddy aan de rechters van Het Hof in het proces "De Naaste Vrienden" toen gevraagd werd of zij altijd haar eigen brieven ondertekende, zij te kennen gaf, "Ja, *indien ik van ze afweet*".

Om zich te kunnen handhaven was het nodig dat het Bestuur het kopierecht op 'Wetenschap en Gezondheid' in eigen hand kon houden. De procureurs waren het ermee eens dat haar portret en handtekening eigenlijk alles was wat Mevrouw Eddy nodig had om de zuiverheid van de tekst van haar boek altijd te garanderen; het Bestuur echter was vastberaden om het kopierecht te verlengen, om de controle over de beweging te kunnen handhaven. Vandaar de noodzaak om haar portret en handtekening te verwijderen.

De heer Dickey heeft vast en zeker gezegd dat onder geen beding de heer Stewart een verandering in de boeken van Mevrouw Eddy zou hebben aangebracht, tenzij op bevel direkt van Mevrouw Eddy afkomstig. (Natuurlijk had mijnheer Stewart niets met de Tijdschriften van de Christelijke Wetenschap te maken. Hij had niets met de schrapping van de woorden in de Journal en Sentinel advertenties te maken waarin vermeld werd dat 'Wetenschap en Gezondheid' het portret en de handtekening van Mevrouw Eddy bevatten).

Een punt om goed te onthouden hier is dit:- dat hoewel de Journals en Sentinels weken voor de vermelde datum gereed gemaakt waren alvorens te posten, een kleine ver-

andering zoals b.v. het verwijderen van een regel in een advertentie kon plaats vinden in de laatste stadia van het afdrucken, en dat zelfs in het geheim. In het hoofdstuk (van het leerboek) “Het Dierlijke Magnetisme Ontmaskerd”, legt Mevrouw Eddy deze “in het geheim” bloot,—luidende:

Zo heimelijk zijn de huidige methoden van het dierlijk magnetisme, dat zij onze eeuw in traagheid verstrikken en juist die onverschilligheid omtrent dit onderwerp teweegbrengen, die de misdadiger begeert. (102:23).

Wanneer men bedenkt hoe leugens en bedrog opgevolgd worden door meer leugens en bedrog die “weven van uur tot uur ingewikkelder en verfijndere” vormen daarvan, dan is er weinig fantasie voor nodig—de heersende apathie in aanmerking genomen—om in te zien hoe gemakkelijk het was om anderen te doen geloven dat Mevrouw Eddy zelf de veranderingen beval.

De ondergeschikten, werkzaam in de drukkerij van de Uitgevers' Genootschap (The Christian Science Publishing SOCIETY) konden niet weten dat een bevel om een deel van de advertentie te verwijderen NIET van Mevrouw Eddy afkomstig was. Zie op blz. 26, haar aanklacht op 27 november 1910: *“Een samenzwering van zondaren moest snel handelen om mij te schaden”*.

Na het overlijden van Mevrouw Eddy op drie December 1910, zou de veranderingen op bevelen van de Bestuursleden door Mijnheer Stuart worden uitgevoerd, aangezien zij zichzelf vrijpostig aangekondigd hadden als de opvolgers van Mary Baker Eddy. De Heer Stewart zou geen weet hebben van deze “verborgen krachten”... de kanttekening op blz. 102 van ‘Wetenschap en Gezondheid’ waar Mevrouw Eddy schrijft over “de weefgetouwen van de misdaad, die in de duistere schuilhoeken van de sterfelijke gedachten verborgen” zijn, (102:10) en verder waarschuwt dat “de gematigde vormen van het dierlijk magnetisme aan het verdwijnen zijn en het agressief ka-

rakter ervan meer op de voorgrond treedt”.

De heer Dickey schrijft verder in zijn memoires (blz. 114) over “de haat van het menselijke” en dat Mevrouw Eddy geheel andere ideeën aangaande kerk-bestuur koesterde dan die van het mensdom in het algemeen. Hij zegt dat zij al te goed wist dat haar Kerk, gevestigd onder goddelijke leiding, de haat en tegenwerking van elke bekende vorm van religie tot ontwikkeling gekomen op de hals zou halen naar de wijsheid van de mens. Om die reden, en om vordering te kunnen maken, moet haar Kerk de goddelijke leiding in acht nemen in plaats van een product te zijn van wetenschappelijke verordeningen en een wereld-wijs bestuur.

Daarom heeft zij zichzelf aan het hoofd van haar Kerk gezet omdat zij wist dat het leiden van een kerk niet aan het sterfelijk gemoed toevertrouwd is. Dit is de reden, zegt Dickey, dat zij de Eerste-leden, en later de UITVOERENDE-leden royeren moest. Zij wist dat het plaatsen van wetten, decreten, bevelschriften, of verordeningen van heilige inspiratie en wijsheid in handen van groepen van mensen, de waarschijnlijkheid dat het goddelijke idee begraven zou worden onder de kerkelijkheid zou verwezenlijken, en aldus zou alles verloren gaan. Tegen de heer Dickey zei ze dat indien zij één individu op aarde, die voldoende geestelijk toegerust was kon vinden, dan zou ze die persoon ogenblikkelijk aan het hoofd van haar kerkbestuur plaatsen. Maar er was niemand!

Verder zegt de heer Dickey:

Zij vroeg mij een potlood ter hand te nemen en langzaam dicteerde zij het volgende:—Ik bad God dag en nacht mij duidelijk te maken hoe ik ‘vorm’ kon geven aan mijn kerk en hoe te werk te gaan. Ik heb begrepen dat Hij dit mij liet zien. Elders maakte hij het duidelijk dat Gods antwoord op dit vurige gebed was dat zij de Verbodsbepalingen (Estoppels) in de *Kerk Handleiding* zou zetten om de 5-man Bestuur van Directeuren en elk overblijfsel

van een centrale controle door een zogenaamde “Moeder”-kerk (als ze niet meer hier zou zijn) te doen beëindigen. Zoals ik het heb begrepen liet Hij mij de Christelijke Wetenschap zien, en geen menselijk wezen heeft mij ooit de Christelijke Wetenschap laten zien. Dan is het niet mijn recht of wens om hetgeen God mij bevolen heeft te doen, ooit te veranderen, en het is nu zaak voor de kerk dát te gehoorzamen.

(Mevrouw Eddy zag het grote gevaar voor het mensdom van een kerkelijke hiërarchie, die de beweging zou overnemen als zij niet langer hier was om toezicht te houden op, en krachtens haar vermogen te luisteren naar Gods leiding, en haar bereidwilligheid die leiding te volgen ten koste van alles).

Wij weten dat de heer Dickey de ernstige en nuchtere waarschuwing niet heeft opgevolgd toen hij benoemd werd als Bestuurslid. Er is bewijs ten overvloede dat hij de diepe, geestelijke betekenis van het onderricht van Mevrouw Eddy niet begrepen heeft. Hij schijnt geen verband te hebben getrokken tussen hetgeen zij zo ernstig had gedictreed en zijn eigen ongehoorzaamheid jegens de Verbodsbepalingen van de *Kerk Handleiding*. En aldus zien wij alweer hoe gauw hij een slachtoffer werd van het meer “agressieve karakter” van het dierlijk magnetisme. Mevrouw Eddy zag het verschrikkelijke gevaar en zij stelde zich op tussen de mensheid en het gevaar.

Het was juist die eigenschap die van Mevrouw Eddy de Leidsvrouw bij uitstek maakte. Zelfs in het rijk der dieren (indien wij het gadeslaan) kunnen wij gemakkelijk de leider bespeuren. Een ophanden zijnd gevaar wordt door de dieren dadelijk waargenomen en de leider van de kudde zal, zonder weifeling, zich naar het gevaar keren. De leider plaatst zich instinctmatig tussen de kudde en het gevaar.

Dit beschermende instinct, dit overhellen naar het ge-

vaar is ook kenmerkend van een leider van het volk. Het is het beslissende criterium. Mevrouw Eddy heeft altijd, instinctief, zonder de minste weifeling, zich geplaatst tussen de mensheid en het gevaar. Toen de storm haar hoogtepunt bereikte—omdat haar denkbeelden ten aanzien van het kerk-Bestuur radikaal verschilden met die van anders denkenden,- haar denkbeelden van een geestelijke kerk in haar totaliteit,- wekte dit de haat en tegenwerking op,- niet alleen van de othodoxe religies maar ook van aanhangers van haar eigen kerk—resoluut helde zij naar de storm over en bleef onbewogen staan. Dit was het kenmerk van haar leiderschap en van haar grote liefde voor het mensdom.

Nog even terugkomende op Mevrouw Eddy en haar auteursrechten: Op haar laatste veertien edities heeft ze geen kopierechten geregistreerd omdat, zoals kopierecht procureurs alreeds gezegd hadden, haar portret en handtekeningen tezamen met het Kruis- en-Kroon-Embleem op het kaft alle bescherming inhield die zij nodig had om de absolute zuiverheid van de tekst te garanderen. Nadat het portret en de handtekening permanent in het Boek opgenomen werden was het niet langer nodig voor haar een kopierecht op 'Wetenschap en Gezondheid' aan te vragen. Het aanbrengen van haar portret en handtekening met het Kruis en Kroon Embleem garandeerde voor altijd (voor de komende eeuwen) dat de openbaarster onmiskenbaar gedentificeerd zou worden tezamen met de Boodschap van de Openbaring. Procureurs hebben ook gezegd dat het verwijderen van haar portret en handtekening het onbetwistbare bewijs leverde dat er met haar auteursrechten geknoeid is meteen nadat zij dit aardse tafereel verlaten had. Het verwijderen van haar portret en handtekeningen beroofde Mevrouw Eddy van de wettige eigendomsrechten van haar geschriften.

DE UITGAVE VAN 1910 NOOIT ONDER KOPIERECHT GEWEEST

Pestolozzi, de grote Zwitserse opvoedkundige-hervormer zei: "Om je bewering te staven, herhaal het honderd maal".

Dienovereenkomstig wordt in het volgende een herhaling van een punt van uiterst belang gegeven:

Zoals wij het uit vele bronnen te weten zijn gekomen, en zoals Adam Dickey het in zijn Memoires schrijft (alreeds vermeld) was Mevrouw Eddy nauwkeurig en intens exact in zaken handelende over de veranderingen in 'Wetenschap en Gezondheid'. Deze grote aandacht voor details was in het bijzonder geprononceerd in Wet-aangelegenheden zoals de kopierechten. Inderdaad, — en het was zo dat kort na haar huwelijk met Dr. Eddy in 1877, zij en Dr. Eddy op reis gingen naar Washington, D.C. waar zij een grondige studie maakte van de Kopierechten-Wetten. Mevrouw Eddy was bijzonder geïnteresseerd in hoe de vele veranderingen die zij aanbrenge zou in toekomstige edities van 'Wetenschap en Gezondheid' te beschermen. Zij kwam erachter dat deze veranderingen konden worden beschermd door deze eenvoudig "te registreren" bij het Bureau voor de auteursrechten zonder telkens een nieuw kopierecht aan te vragen.

Tot 1906 heeft Mevrouw Eddy peuterig-precies alle veranderingen die zij gemaakt had in de honderden opeenvolgende edities (allemaal volgend op de eerste editie, in 1875) doen registreren. Haar laatste kopierecht is dat van 1906. Tussen 1906 en 1910 gaf Mevrouw Eddy veertien nieuwe edities van 'Wetenschap en Gezondheid' uit, met 3906 veranderingen, plus een volledige verandering in het Hoofdstuk "De Vruchten". Het Bureau voor de Kopierechten werd nooit verzocht deze te beschermen met de gebruikelijke "Registratie van Veranderingen"!

Waarom werden zo plotseling deze belangrijke wijzigingen niet aan het Bureau voor de Kopierechten doorgegeven voor "registratie"?

Overdenk bijvoorbeeld: dat in de vierde editie - die van 1907 - de definitie van het woord GOD werd veranderd. Dit was de gewichtigste verandering die zij ooit aangebracht had. Feit is dat haar definitie van het woord GOD, zoals die vervolmaakt is in deze vierde editie, de gewichtigste en ontzagwekkende mededeling is die ooit het mensdom deelachtig is geworden, zoals elders uitgelegd is. En toch heeft zij deze verandering niet laten "registreren" noch enig ander van de zeer belangrijke (bijna 4000) veranderingen die zij in het leerboek aanbracht.

Gezien het feit dat zij voorheen de uiterste zorg in acht genomen had om alle veranderingen in 'Wetenschap en Gezondheid' te doen "registreren" bij het Bureau, is dit opzettelijk optreden van haar om deze duizenden veranderingen aan te brengen (zonder registratie) het onbetwistbare bewijs dat zij beslist gehoor gaf aan een God-gerichte-mandaat om haar laatste (1910) editie niet onder Kopierecht te brengen;- en zelfs ook de bijna 4000 veranderingen die zij in het leerboek aanbracht niet te laten "registreren".

Dit opzettelijk genomen besluit om het niet onder het kopierecht onder te brengen,- dit opzettelijk vermijden van het "registreren van veranderingen" op deze onmiskenbare wijzigingen—vormt voor ons het onbetwistbare bewijsmateriaal dat het haar bedoeling is geweest dat de laatste, 1910 editie, in het publiek domein thuis hoorde, om het mensdom te zegenen,- ontboeid, onbelemmerd en losgemaakt van kopierechtwetten.

Het een en ander onthult alweer de reden,—haar intelligentie en vooruitziende blik—waarom zij haar portret en handtekening als titelplaat in 'Wetenschap en Gezondheid' zette en het adverteren van dit feit, drie jaar lang, in de Tijdschriften van de Christelijke Wetenschap zoals reeds uitgelegd is. (Zie blz 98-106).

Toen Mevrouw Eddy kwam te overlijden, berustte de controle over de beweging van de Christelijke Wetenschap op de bekwaamheid van het-geestelijk-kleed-be-roofde-5man-Bestuur om het kopierecht op 'Wetenschap

en Gezondheid' in handen te krijgen en ook om controles over dochter-kerken en individuele Christelijke Wetenschappers uit te oefenen, wiens absolute vrijheid vanaf het begin door Mevrouw Eddy onwrikbaar werd verdedigd en beklemtoond in de woorden "weest uzelf tot wet" (442:31) een richtlijn dat ook in de eerste editie van 'Wetenschap en Gezondheid' voorkomt. Wij hebben alreeds gemerkt dat controle over de dochter-kerken en hun leden werd bereikt door een toevoeging van de woorden "én DOCHTER KERKEN" op blz. 120 van de nieuwe, 89ste uitgave, van de *Kerk Handleiding*, hetwelk op slinkse wijze aangebracht werd direkt ná het overlijden van Mevrouw Eddy.

De hiërarchische overheersing van leerkrachten, practitioners en individuele Christelijke Wetenschappers werd voltooid toen de Raad van Directeuren de Uitgevers' Genootschap ontrukte uit handen van de door de Wet aangeestelde drie Beheerders van deze Uitgeverij, in eerste instantie gevestigd door een Trust-Akte van Mevrouw Eddy. Dit stelde de kerkelijkheid en het autoritairisme in staat de leden van de kerken ongemerkt te kunnen indocineren, en zelfs degenen die niet in de pas wilden lopen te tuchtigen, óf in het uiterste geval: "in de ban te doen", - gewoon deze te excommuniceren. Alleen degenen die niet in de draaideur van de kerkelijke gedragslijn blijven steken kunnen de hoogste ambten in de kerk bekleden.

Het gevolg van de ongehoorzaamheid van het Bestuur is de enorme achteruitgang in de groei en voorspoed van de beweging van de Christelijke Wetenschap—het falen in het overwinnen van allerlei soort wanklanken—zonde, ziekte en de dood—zoals het van haar verwacht werd, en nog bestemd was dat te bewerkstelligen naar gelang de dwaling blootgelegd en gecorrigeerd wordt.

In plaats van dat de kerken en verenigingen voorspoedig zijn, - in overeenstemming met de richtlijnen van de *Kerk Handleiding*, en overvol raken met degenen die Waarheid zoeken, gaat de ene kerk na het andere heden

ten dage pot dicht; en het is ook zo dat leden van de Pers-Comité graag de plaatselijke kerk-Besturen instrueren hoe zij hun kostbare bezittingen kunnen verkopen en hoe zij de opbrengst naar het Boston-Hoofdkwartier kunnen overboeken! Bedroevend is dat wel want het verspreiden van de geschriften van Mary Baker Eddy wordt hierdoor niet bevorderd; maar de opbrengst wordt gebruikt om hoge gebouwen in Boston te construeren en hogere bezoldigingen, enz. te dekken, en,- men vergete vooral niet: om de enorme juridische honoraria te vergoeden ten einde alle edities van 'Wetenschap en Gezondheid' gevangen te zetten via kopierecht-wetten, opdat het leerboek van de Christelijke Wetenschap steeds moeilijker voor het publiek toegankelijk zal zijn door alleen toe te staan dat het in de Leeskamers van de Christelijke Wetenschap te koop of ter leen zal zijn ... Leeskamers die snel in aantal aan het verminderen zijn wegens het sluiten van de plaatselijke kerken. Bovendien: deze Leeskamers zijn te weinig bekend.

De wenselijkheid om het kopierecht op 'Wetenschap en Gezondheid' conform de afspraken zoals Mevrouw Eddy het ingericht had zo te laten staan, moet voor denkende Christelijke Wetenschappers, wel duidelijk zijn,—dat wil zeggen:- indien 'Wetenschap en Gezondheid' in het publiek domein gebleven was toen Mevrouw Eddy kwam te overlijden, met slechts "het Kruis en de Kroon" insignes (het handelsmerk), tezamen met haar portret en handtekening, om de zuiverheid van haar Christus-boodschap aan de wereld te identificeren, dan was er geen vuiltje aan de lucht geweest.

Deze wenselijkheid kan worden erkend indien wij het volgende in acht nemen:-

In 1910 omsingelde de Christelijke Wetenschap de gehele wereld ... in meer dan dertig verschillende landen.

In 1910 waren de namen 'Mary Baker Eddy' en 'Christian Science (De Christelijke Wetenschap)' kopie voor miljoenen lezers, en de geschriften vertolkt in vele talen.

In 1910 kwam zelfs haar verbitterste vijand, Mark

Twain, die de snel-groeiende populariteit van de Christelijke Wetenschap niet ontgaan was, tot het inzicht dat deze vrouw, “niet onwaarschijnlijk over een eeuw of zo de meest indrukwekkende persoonlijkheid zal zijn, sinds de inhuldiging van onze jaartelling die haar spoor dwars over de aardbol naliet. (Mark Twain in zijn “*Christian Science*”, blz. 112). Er is geen twijfel aan dat dit gerealiseerd zou worden indien haar plan doorgevoerd werd!

1910! te bedenken hoe gefacineerd het publiek Mevrouw Eddy in haar werkzaamheden volgde; men kan zich voorstellen dat 's werelds grootste Uitgeverijen de kans zouden verwelkomen om haar ‘Wetenschap en Gezondheid’ te mógen drukken en úitgeven, én te bévorderen met de gebruikelijke advertenties, - een hele pagina beslaand, - ware het niet dat een onwettige 5-man Bestuur in Boston aanspraak maakte op de auteursrechten van Mary Baker Eddy.

De rampzalige gevolgen in het kielwater van deze onverstandige daden vindt men terug in de snelle achteruitgang van de eens zo machtig, zich uitspreidende beweging van de Christelijke Wetenschap toen de geduchte, voortstuwende kracht, opgebouwd gedurende het geestelijk bestuur van Mevrouw Eddy begon te tanen.

Zou het, in 1910, toegestaan zijn dat ‘Wetenschap en Gezondheid’ in het publiek domein terecht kwam, dan lijdt het geen twijfel dat het heel snel een best-seller geworden zou zijn. Wij weten dat al in de tijd van Mevrouw Eddy de lijst van boeken die het meest geleend werden uit de openbare bibliotheken van Amerika aangevoerd werd door ‘Wetenschap en Gezondheid’. En gedurende haar laatste jaren gaf Mevrouw Eddy haar mededelingen uit via 's werelds eigen communicatie media, maar niet langer via de Tijdschriften van de Christelijke Wetenschap als voorheen.

Het bewijs is overstelpend dat de Boston hiërarchie geen enkele zet van Mevrouw Eddy hebben kunnen volgen, nóch haar geestelijke en goddelijke beredenering kunnen vatten. Zij hebben nooit begrepen dat de uitein-

delijke opzet van de gehele leer van de Christelijke Wetenschap is:— 's mensen bewustwording van het goddelijk Gemoed, als zijn éنية Gemoed terug te geven. Ongetwijfeld waren zij oprecht er van verzekerd dat Mevrouw Eddy zich vergist had in haar besluit om zowel de Moeder Kerk als het 5-man Bestuur te doen beëindigen, want voor hen was de opbouw van de stof,—van een stoffelijke organisatie, van de allerhoogste betekenis.

Voor de buitenwacht onder de Christelijke Wetenschappers kwam de verzwakkende resultaten van deze verheffing van de stof te laat ter ore. Wel hebben zij kunnen gadeslaan hoe de beweging van de Christelijke Wetenschap op de knieën moest vallen. Zij hebben kunnen gadeslaan hoe dit verheffen van de stof de Christelijke Wetenschappers teruggevoerd heeft tot het nadir,— om door de pers te worden genoemd als “louter een CULTUS”.

In 1892 heeft Mevrouw Eddy het plan van haar leerlingen om opnieuw een kerk te organiseren bestreden. Uiteindelijk zei ze tegen hen: “de zwakste plek van de kerk—de stoffelijk gezinde studenten—is “altijd de invloed van de mens en niet van God als zijn meerdere te erkennen”. “Laat haar (de kerk) er mee door gaan naar haar laatste ervaring, hoe eerder hoe beter. Leren wij niet op een andere manier, dan is dit Gods werkwijze onze leer bij te brengen. Zijn ‘stok’ (roede) alleen zal het doen”. Gods plan is geestelijke organisatie. “Het is slechts een kwestie van tijd (totdat God Zijn stok (roede) zal onthullen en het plan voor de strijd bekend maken”. Het is Zijn stok (roede) geweest, dat de stoffelijke organisatie op de knieën liet vallen om tot het kaal besef te geraken dat heden ten dage de Christelijke Wetenschap door de pers wordt beschouwd als louter een andere “cultus”.

IN 1934 WERD EEN KOPIERECHT TEN ONRECHTE VERLENGD

Toen de buitenwacht voldoende wakker werd geschud om een campagne van vragen te voeren, werd (in Boston) een kolossale extravaganza bliksemsnel gelanceerd om de aandacht van de kerkleden volkomen af te leiden. Zo'n gebeurtenis vond plaats in 1934 toen de 1906-kopierechttermijn op 'Wetenschap en Gezondheid' verstreken was. Mevrouw Eddy had geen voorzorgsmaatregel genomen om een verlenging aangezien het haar wens was dat 'Wetenschap en Gezondheid',—De Trooster door Jezus beloofd, overgeheveld zou worden naar het publiek domein zodra het "zijn hoogtepunt van wetenschappelijke bevoording en bewijs bereikt had", hetgeen pas in 1910 gebeurde. Om die reden had ze geen kopierecht aangevraagd noch een "Registratie" van de meer dan 3900 veranderingen in 'Wetenschap en Gezondheid', óf om bescherming te zoeken voor de twaalf nieuwe getuigenissen die zij (in de 1906 editie) toegevoegd had, en de zeventig getuigenissen die zij vervangen had in de 1910 editie (hoofdstuk "De Vruchten"). Geen enkele van de zeventig getuigenissen in de 1906 editie kan men in de 1910 editie terugvinden. Alles werd vernieuwd.

Vandaar het feit dat de 1910 editie nooit onder kopierecht werd gebracht. Maar het lukte degenen die "zetelden op de plaats van het gezag" dit feit voor de buitenwacht te verbergen. In 1934, toen de handige woordvoerders van de Moeder-Kerk hun weg-heen en terug-naar de Washington, D.C. Kopierechten-Bureau met succes aflegden, om een onwettige verlenging van het 1906 kopierecht op 'Wetenschap en Gezondheid' te krijgen, werd een grootste en heel dure uitgeverij voor de Christelijke Wetenschap opgericht, en alle aandacht werd van die list afgewend en zijn blik gericht op de nieuwe aanwinst. Nota bene:- dit gebeurde in de donkere dagen van een grote financiële malaise.

Interessant is het ook te memoreren hoe de ongunstige beïnvloeding van het dierlijk magnetisme haar uitwerking had op de leden van het Bestuur,- hen over te halen om Mary Baker Eddy te verraden,- hun voorgewende Leids-vrouwe voor wie juist zij, en dat in het openbaar, beweerden grote liefde te koesteren.

In 1934 stond de kopierecht-wet van de Verenigde Staten de auteur van een boek toe zijn of haar auteursrecht op dit boek te verlengen; óf, indien de auteur overleden was, aan de executeur van de nalatenschap ... óf aan een zoon óf aan een dochter. In 1934 waren de zoon van Mevrouw Eddy, George, én haar wettig aangenomen zoon, Ebenezer Foster Eddy beiden overleden. En de heer Fernald was niet langer de executeur aangezien hij al twintig jaar eerder de administratie van de nalatenschap van Mevrouw Eddy afgerond had. (Het Bestuur heeft alle kopierechten kunnen verlengen via de geadopteerde-verraderlijke zoon, Ebenezer Foster Eddy, zolang als hij leefde).

In 1934 moesten de Directeuren zich op frauduleuze, onwettige wegen begeven om het kopierecht op de 1906 editie van 'Wetenschap en Gezondheid' te verlengen aangezien een executeur een kopierecht niet kon verlengen nadat hij zijn plichten als administrateur van de nalatenschap voltooid en dus AFGEROND had. De heer Fernald had zijn administratie van de nalatenschap van Mevrouw Eddy beëindigd in maart 1914. Desondanks, in 1934, heeft hij voor de Directeuren een onwettige verlenging van het kopierecht kunnen bemachtigen door zich valselijk voor te geven dat hij de "executeur" van de nalatenschap van Mevrouw Eddy was.

Onthoudt u goed wat Mevrouw Eddy opgetekend had:-
"Een samenzwering van zondaren moest snel handelen om mij te schaden".

Jaren later,- het jaar 1971: het kopierecht op 'Wetenschap en Gezondheid' kwam weer te vervallen en de krijgslist werd herhaald. Terwijl de woordvoerders van de "Moeder Kerk" enkele welwillende leden van het Congres aanspoorden om "een bijzondere Wetgeving" te la-

ten tot stand brengen om het kopierecht op 'Wetenschap en Gezondheid' weder te verlengen, is het waarschijnlijk geen samenloop van omstandigheden geweest dat de aandacht van de buitenwacht onder de Christelijke Wetenschappers nog eens gericht werd, - zelfs geheel en al opgeslorpt werd op het verheffen van de stof; ditmaal door het bouwen van een wolkenkrabber genaamd 'The Christian Science Center' - Het Centrum van de Christelijke Wetenschap!

Alweer, en alvast in 1984 óf 1985*, geconfronteerd met de mogelijkheid dat zij (het Bestuur) hun kopierechten zouden kunnen verliezen* werden Christelijke Wetenschappers uitgenodigd om een fijn uitgewerkte en verkwistend (per satelliet) wereld-wijd-video-conferentie bij te wonen in hun respectievelijke land en stand ... voor velen van hen kwam dit over als een soort "Madison Avenue" poging om het aanzien van de Raad van Directeuren, en andere leidende ambtenaren, op te vijzelen ... om de gelovigen te vertellen "wat een aardige kerels die Directeuren zijn". "Echt lief!"

Mensen die bedankt hebben voor het lidmaatschap en op een later datum met "problemen" werden geconfronteerd, krijgen zich tegenwoordig van de hiërarchie te horen dat als zij terugkeren en opnieuw met de kerken verenigen, dat hun "problemen" dan allemaal zullen verdwijnen! En dát is de Christelijke Wetenschap net niet! Wel zijn dergelijke brieven gedrenkt in het aroma van voodooïsme en haar verzoeningsritus om de mensen in geestvervoering te brengen als middel om met hun animistische goden te kunnen communiceren.

De vastberadenheid van de kerkelijkheid om Geest in de greep van de stof te houden, en te heersen door sterfelijke wils-kracht in een totale ongehoorzaamheid aan de Verbodsbepalingen van de *Kerk Handleiding*, toont haar

*Thans loopt er een proces in Washington met de Vereniging van Christelijke Wetenschappers als 'Eiser' tegen de Regering van de V.S.

schraalheid, haar naaktheid, haar volkomen wanbegrip van de Wetenschap van het zijn aan.

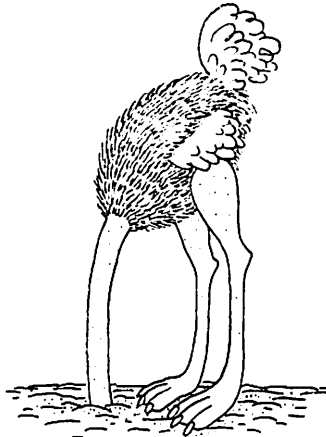
Mevrouw Eddy waarschuwde tegen deze middelen en de manier waarop de kerk van de Christus gevestigd zou worden ... door stoffelijke organisaties. Voor haar was dat 'bouwen op zand'.

Alles wat Mevrouw Eddy onderwees is het volslagen omgekeerde van de godsdienstigheid van de Boston hiërarchie die zich verplicht acht iets aan te moeten vullen. Dientengevolge: wanneer zij bemerken dat een kerk of een vereniging stipt gehoorzaam is aan de *Kerk Handleiding*, - een houding die hun gezag bedreigt, - dan wordt dat geïnterpreteerd als een bosbrand die snel geblust moet worden, aangezien niet de *Kerk Handleiding* en de richtlijnen van Mevrouw Eddy, maar "wij, het Bestuur, de tedere voogden zijn van de voetstappen die de kerkleden ten hemel voeren".

DE KEIZER

In het verhaal van 'De Keizer heeft geen kleren' lezen wij dat hij overtuigd is dat hij bekleed is in zijn koninklijke opschik, en dat deze hem het recht verleent op zijn Ambt van luister en praal. Terwijl hij door de stad rijdt is hij meer dan overtuigd dat hij zijn kroon en hermelijn met grote waardigheid draagt. Maar al geloofd hij dat hij koninklijk gekleed is, in werkelijkheid is hij even naakt als een kikker. Hij bezit geen van de stukken die hem de koninklijke status verleent en die hij meende wel te bezitten. Hij is even naakt als een ieder die de mening zijn toegedaan dat ze stervelingen zijn, - uit de stof geboren! De sterveling bezit geen van die hoedanigheden welk de enige macht is door het begrijpen verkregen. Veelbetekenend is, dat niet de mens in het algemeen, maar "een kindeken" de stoffelijke droom van de Keizer doorzag en riep: "Kijk, de Keizer heeft geen kleren aan". Het kind zag dat hij ontdaan en blind was voor de dingen (hoedanigheden) die de waarachtige macht verlenen aan de mens.

De Boston hiërarchie is overtuigd dat zij uitgedost is met alle macht, doch de enige macht dat iemand werkelijk bezit is de macht om gehoorzaam te zijn aan de geestelijke Wet. Indien de hiërarchie niet gehoorzaam aan de geestelijke Wet is—niet gehoorzaam is aan de Verbodsbepalingen in de *Kerk Handleiding*, dan heeft het geen kleren om te dragen; het is en blijft gewoon naakt. Haar “vastberadenheid om Geest in de greep van de stof te houden” door sterfelijke wils-kracht, in volkomen ongehoorzaamheid aan de Estoppels (Verbodsbepalingen) van de *Kerk Handleiding*, toont haar schraalheid, haar volkomen wanbegrip van de Wetenschap van het zijn aan; vroeg of laat komt de doop der berouw tot een ieder van ons. Dit is de aangewezen weg; al heeft u een hekel aan dwaling, nooit veroordeelt u personen, die onder de invloed van het dierlijk magnetisme komen te stan. U gaat voort de dwaling aan te wijzen,- haar bloot te leggen, en aldus de dwalenden te helpen het licht te zien. **MAAR NOOIT STEKEN WIJ ONZE HOOFDEN IN HET ZAND, NOCH WEIGEREN WIJ DE DWALING GOED AAN TE KIJKEN!**

Al eerder had Mevrouw Eddy geschreven over de “domme struisvogel” in verband met het denkbeeld dat men de ongerechtigheid verbergt door haar nietsheid te ‘beweren’.

HET KRUIS EN DE KROON

Het cachet, Het Kruis en De kroon binnen een cirkel met de vier bevelen van het evangelie, aangebracht op de kaft van de boeken van Mevrouw Eddy, was haar eigen wettig handelsmerk. Handelsmerken kennen geen vervaldatum; ze duren voort ad infinitum. Toen deze zaak betreffende de kopierecht-aangelegenheid door het Congres-sub-comité in behandeling was, in 1971, was het goed op de hoogte van wat een wettig Handelsmerk voor een leerboek betekende. Reden ook waarom een lid van het senaat de vraag stelde:

“Waarom verlangt u naar een verlenging van de bescherming als uw handelsmerk garandeert dat de koper van het boek de rechtmatige lezing en tekst in ontvangst neemt?”

De geestelijken, die namens het Bestuur getuigden, gaven te kennen dat zij deze bescherming nodig hadden om de leerstellingen in het leerboek zuiver te houden. Het sub-comité van het Congres wees hierop dat het leerboek geen behoefte had om een “Kruis en Kroon” insigne op de kaft te dragen als het boek niet de exacte tekst van Mevrouw Eddy inhield.

Het sub-comité kon gewoon niet begrijpen waarom de Raad van Directeuren zich zoveel moeite getroost had,—clandestien* en nogal een kostbare handeling—terwijl het Kruis en De Kroon Embleem op de kaft toch een geregistreerd handelsmerk was. Zij waren van mening dat dit alles inhield wat de kerk nodig had om de authenticiteit van haar geschriften te waarborgen. De procureurs wezen er ook op dat het aanbregen van haar portret en handtekening de kopierechten een nog extra Kopierecht-bescherming zou verschaffen.

*Alreeds is er op gewezen dat deze Wet S. 1866, werd voorbereid onder de hoogste geheimhouding. Het werd niet geadverteerd in The Christian Science Monitor óf in één van de Tijdschriften van de Christelijke Wetenschap. Dit was een

punt waarover de Senatoren, de vertegenwoordigers van de Raad van Directeuren interpelleerden; enkele van hen vond dat moeilijk te vatten. (De wereldwijde opschudding, te- weeggebracht door de onwettige verlenging van kopierecht op 'Wetenschap en Gezondheid' was klaarblijkelijk voor de Directeuren een waarschuwing geweest voor het gevaar dat de buitenwacht iets van hun plannen voor een blijvende controle op het leerboek van de Christelijke Wetenschap te weten zou komen.)

Er is bewijsmateriaal voorhanden dat gedurende tientallen jaren voorafgaande aan het inwilligen van kopierecht, - teneinde een stevige fundering te leggen voor het tot stand brengen van deze kopierecht-wet. Vertegenwoordigers van de Moeder Kerk hebben vaak ontmoetingen gehad met die Congeslieden van de Verenigde Staten, die ook getrouw aan de Christelijke Wetenschap waren, - en tevens met deze handeling sympathiseerden.

Vele alerte Christelijke Wetenschappers gaven uiting aan hun overtuiging dat de enorm kostbare Christian Science Centrum gelanceerd werd in 1966 om leden van de kerk weg te lokken van dit tienjaarlang onwettig manoeuvreren om eeuwigdurende kopierecht controle op 'Wetenschap en Gezondheid' te bemachtigen.

DE OPZET: CONTROLE BEHOUDEN

De alreeds vermelde feiten en de gevolgtrekkingen van het sub-comité hebben ertoe geleid dat zelfstandig-denkende Christelijke Wetenschappers tot de conclusie zijn gekomen dat niet de voorrechten en voordelen van kopierecht-wetten, maar de controle uitoefening over de gehele beweging van de Christelijke Wetenschap het oogmerk en doel was van de Directeuren. Kopierecht-eigendomsrechten zou hen een voorwendsel verschaffen om toekomstige auteurs te verplichten te erkennen dat zij hun manuscripten slechts mogen worden uitgegeven na voorafgaande toestemming van de Directeuren met de kans op een

gerechtelijke vervolging bij niet nakoming van deze verplichting. Dit is een verwaande veronderstelling van hun superioriteit boven die van de Wetgeving zelf. Niet het kopierecht zoals het nu staat maar de vooropgestelde macht te mogen beoordelen én straffen,- de macht om te mogen vaststellen wat mag en niet mag worden uitgegeven ten aanzien van “de b e t e k e n i s” van de leer van Mary Baker Eddy.

Mevrouw Eddy schreef: “Laat Het Woord de vrije loop hebben en verheerlijkt worden ... een leerling kan, zonder overtreden, omvangrijke werken over de Wetenschap schrijven, indien hij dit eerlijk doet,- en oneerlijk kan hij geen *Christian Science* (de Christelijke Wetenschap) schrijven” (*Neen en Ja* blz. 45; en *Terug en Inblik* 76:5). Maar de verheerlijking en de vrije loop van Het Woord wordt genuilkorfd en gekluisterd zolang als de werken van Mevrouw Eddy gevangengezet worden door wettige(?) kopierechten, met straf sancties tot gevolg als in de opinie van de Raad van Directeuren van de Christelijke Wetenschap hun eigendomsrechten geschonden worden.

Het bewijs dat deze belemmering onmetelijke schade teweeggebracht heeft ligt in de omkering van de geweldige voorspoed welke vroeger zo kenmerkend voor onze beweging was.

Een zwaard hangt aan een zijden draad boven het hoofd van degenen die zich alle mogelijke moeite getroost hebben om zo'n oneindig onderwerp als de Christus-Wetenschap “op te sieren en uitvoerig uit te werken”,—het hangt boven het hoofd van degenen wiens uitlatingen noodzakelijk zijn voor het verspreiden van de waarheid die de geschriften van Mevrouw Eddy inhouden. (Zie 1901,- 30:15).

De dode-hand van de censuur, gekoppeld aan het dreigement van geldboetes en zelfs gevangenstraf, hetgeen een schending van gewettigde kopierechten inhouden, is één manier om degenen die “achtereenvolgende uitspraken van Hervormers” noodzakelijk achten voor het verspreiden van Waarheid af te schrikken.

De verschrikking van godsdienstige vervolging is niet langer de kerker, de pijnbank en de brandstapel, maar **HET BEWIND VAN DE VREES! Het bewind van de dwaling verblijft bij ons in de mate dat Kerk en Staat elkander om de een of andere duistere reden kunnen vinden, én, via kopierecht-wetten en door de sterke arm van de Regering geldboetes en/of gevangenzetting kunnen worden opgelegd als straf omdat men gehoor heeft gegeven aan de hoogste ingevingen van het geweten.***

“Maar Waarheid aan de aarde platgedrukt zal weder opstaan. Het kan niet worden gestereotypeerd; het ontvouwt eeuwigdurend” (*Neen en Ja* blz. 45).

Het is overduidelijk uitgesproken dat het oogmerk van het verlengen van kopierecht, de zekerheid van trouwe reproducties, niet de ware reden was om een verlenging te verkrijgen. Een nauwgezette reproductie was gemakkelijk verzekerd, zoals het sub-comité erop gewezen had, door ‘Wetenschap en Gezondheid’ te blijven uitgeven, in de toestand die Mevrouw Eddy voorzien had bij haar overlijden, voor toekomstige tijden en ogenblikkelijk herkenbaar door haar portret, handtekening, en Het Kruis en De Kroom Embleem.

*Alweer schijnt het actueel te zijn om te memoreren dat honderden jaren van godsdienstige vervolging en oorlogvoering geleid heeft tot het wijselijk decreet van de Stichters van Noord Amerika om scheiding te maken tussen Kerk en Staat en het verbod om één godsdienst door de Regering te stichten. De godsdienstige Instellingen van Noord Amerika en de godsdienstige vrijheid van haar burgers hebben ruim 200 jaar gedijd zonder de goedkeuring van de Regering, óf de verdediging van het standpunt van de Regering.

Neen: *controle* in haar totaliteit was wat het 5-man kerkelijk-Bestuur wilden,- en hun wensen gingen in vervulling. Wat alreeds en allang tot het publiek domein behoorde, hebben zij teruggedraaid door een kopierecht-wet, en Mevrouw Eddy aldus alle auteursrechten-erkenning afgestroopt.

RECHTSVORDERING ÉÉNZIJDIG

Een ander interessant punt in deze kopierecht-uitvaardiging is dat alle getuigenis is ingediend bij het sub-comité van de Senaat, niet namens en ten gunste van de Beheerders onder de Wilsbeschikking van Mary Baker Eddy gedaan is. Evenmin werd het sub-comité te kennen gegeven dat de 5-man Raad van Directeuren (dezelfde individuen als die onder de Wils-beschikking van Mary Baker Eddy) hun taak alreeds beëindigden in Juni 1912 krachtens de Verbodsbepalingen in de *Kerk Handleiding* van *The First Church of Christ, Scientist, in Boston*.

De *Kerk Handleiding* maakt de dienst uit in de beweging van de Christelijke Wetenschap! Alle getuigenis-afllegging door de woordvoerders van de kerk werd dus namens "The First Church of Christ, Scientist, in Boston" gedaan; zij getuigden ook namens de Commissie die de Les-preek voorbereidt. Ook lag het accent op andere kerk-aangelegenheden. Het was allemaal een getuigenis van religieuze aard,- betrekking hebbende op "het functioneren" van een godsdienst. Overduidelijk was het een religieus betoog van A tot en met Z, waarbij de Grondwet van de Verenigde Staten van Noord Amerika het Congres verbiedt wetten te maken die vrijheid van spreken en vrijheid van het geweten beletten—vrijheid om de 'stille, zachte stem van onze geweten' te gehoorzamen.

HET BEGRIJPEN MOET "BEVRIJDEND" NIET "MULKORVEND" WERKEN

Omdat Mevrouw Eddy wist dat "Het Woord de vrije loop moet hebben en verheerlijkt worden", en omdat zij wist dat de opvoedkunde van de toekomst "onderricht in de geestelijke Wetenschap" inhoud zou hebben (*Mis.* 61:4) schreef ze ook:-

"De Christelijke Wetenschap wordt niet beschermd door auteursrecht ... een leerling kan, zonder overtreden, omvangrijke werken over de

Wetenschap schrijven, indien hij dit eerlijk doet ...” (Terug en Inblik 76:2).

Maar Mevrouw Eddy wist ook dat kerkelijke tirannie naar middelen streeft om alle groei en vooruitgang te blokkeren bij het overlijden van een groot Leider om zichzelf te kunnen bestendigen. Om die reden moet van degenen die Gods lof lispelen de mond worden genuilkorfd en “de grondige bewerking, opsiering en meer in-bijzonderheden-treden-behandeling” van de Boodschap die God het mensdom brengt door een meer verlicht bewustzijn van deze trouwe Wetenschappers de mond snoeren. (Zie *Neen en Ja* 44:16).

In het Voorwoord van het leerboek ‘Wetenschap en Gezondheid’ heeft zij uitdrukkelijk uiteengezet dat zij:-

“... onomwonden en eerlijk het woord van Waarheid gegeven heeft (doch) niet getracht heeft een zo oneindig onderwerp op te sieren, ten volle uit te werken of tot in alle bijzonderheden te behandelen ... DE KOMENDE EEUWEN zullen verkondigen, wat de pionier tot stand heeft gebracht”. (X:12 én vii:27-28).

Boeken die uitleg geven aan de grote vaardigheid van Mevrouw Eddy, en tevens uitleg geven van de Wetenschap welke God door haar geopenbaart heeft—geschreven door vele auteurs na haar overlijden in 1910, maken deel uit van de “opsiering”, “grondige bewerking” en “meer-in-bijzonderheden-treden-behandeling” en wat Mevrouw Eddy pertinent wist zouden moeten volgen op de ontwikkeling van de oneindige thema van de Christus-Wetenschap door haar ontdekt en gevestigd in het menselijk bewustzijn. Om zekerheid te krijgen dat dit punt begrepen werd, legde ze verder uit:

Wij dwalen als wij van mening zijn dat het oogmerk van een levende Christelijkheid slechts het legateren van zichzelf is aan de komende eeuwen. De achtereenvolgende uitlatingen van Hervormers

zijn noodzakelijk voor haar uitbreiding. De grootheid van haar betekenis verbiedt onbesuisde haast (d.w.z. het zou de eigenzinnigheid van de kerkelijke instanties zijn om boeken die “opsieren” en “met zorg” de oneindige thema van de Christus-Wetenschap “bewerken” te verbieden) zolang het bewustzijn dat het meest vervuld is met Waarheid worstelt om te articuleren,—worstelt om de oneindige ontvouwing, de ongestereotypeerde Waarheid op te sieren en “met zorg bewerken”. (1901:3:4).

Het is voor de vooruitgang noodzakelijk dat wij deze “achtereenvolgende uitlatingen” hebben, zonder autoritaire, kerkelijke belemmeringen en het boycotten van de immer-ontvouwende Waarheid, en ook zonder het “in de ban doen” van boeken die een hulp zijn,—boeken die de genezende balsem van Waarheid en Liefde uitstorten op de wonden van de mensheid,—de vordering hemelwaarts bezielend aansporen. Vooruitgang wordt gedwarsboomd wanneer het recht van het geweten afgeschaft wordt en de vaargeulen van God afgesloten worden.

ONTWETTIGE BEKRACHTIGING VAN DE UITGEGEVEN LEKTUUR

Sedert 1916 zijn er vele boeken uitgegeven die de diepere betekenis van De Tweede Komst van de Christus, die de werken van Mevrouw Eddy brachten, uiteengezet hebben. Vele uitgaven van ervaren schrijvers helpen de lezer een juiste voorstelling te vormen van het leven van onze Leidsvrouw en van het Christus-bestanddeel in haar karakter dat haar in staat stelde haar God-verordende zending waar te maken. Maar deze kostbare uitgaven mochten geen brede lezers-kring genieten.

Waarom?

Omdat afgezien van de overige pogingen van de Raad van Directeuren in Boston om de beweging van de Christelijke Wetenschap onder autoritaire controle en

binnen de perken te houden, de ongeoorloofde en dodelijke oplegging van het etiket: “Geautoriseerde Literatuur” op alle werken van Mevrouw Eddy erbij kwam. Dit vond plaats in 1916, zes jaar na het overlijden van Mary Baker Eddy.

Het etiket “Geautoriseerde Literatuur” luidde de doodslok voor iedere vooruitgang in de beweging van de Christelijke Wetenschap. Het bracht een scherpe splitsing van fundamentele belangen teweeg, - een scheiding schep- pen tussen ‘kerk-wetenschappers’ en ‘onafhankelijke- Wetenschappers’ onder elkaar. Deze splitsing heeft de ‘kerk-wetenschappers’ in ernstige mate beroofd, —ze zijn misleid door het geloof dat het “trouweloos” is om iets te lezen dat niet door de Raad van Directeuren in Boston ‘geautoriseerd’ is. Zodoende raakten zij bekneld in het stadium van groei waar de buitenwacht in 1916 bleef ste- ken; het verbod heeft hen afgescheiden van het diepere en hogere geestelijk begripen van de werken van Mevrouw Eddy welke vooruitstrevende Wetenschappers uit haar leerboek en Prose Works ontdekt hadden en doorgaven in de publicaties van deze onafhankelijke, vooruitstrevende Christelijke Wetenschappers!

MEVROUW EDDY'S VERFOEIJING VAN DWANGMAATREGELEN

In 1891 hebben enige misleide leerlingen geprobeerd een Vereniging op te richten ten doel hebbende het distri- bueren van uitgezochte lektuur op het gebied van de Christelijke Wetenschap hetwelk neerkwam op het instel- len van de censuur! Mevrouw Eddy heeft de poging om de lektuur te ‘autoriseren’ krachtig verpletterd door er ogen- blikkelijk een eind aan te maken. Zij noemde de poging “boosaardig”, “beledigend”, “een vloek”, “tiranniek” en “aanstotelijk” hetgeen onmiskenbaar duidelijk blijkt uit haar brief d.d. 24 juni 1891 aan de heer G. Nixon, haar uitgever, waarin zij uitdrukkelijk vaststelde dat God haar het kwade in zijn totaliteit in zulke voornemens liet zien. Daarom heeft zij het gekastijd met de voormelde termen.

Ik zal al mijn zakelijke relaties lostornen en deze in eigen hand nemen eerder dan toestaan dat deze boosaardige, voorschrijvende, onbarmhartige maatregel uitgevoerd wordt. De mei uitgave van de Journal heb ik niet gelezen en pas nu wist ik van dit vloekprogramma ... dit aanstotelijk programma zal door Zijn gediensstiger, Mary Baker Eddy, worden stopgezet, - door haar die Gods Woord aan de wereld gaf, —niet aan een bevoorrechte monopolie om over andere schrijvers te tiranniseren. (*Six Days*, blz. 373-374).

Dat Mevrouw Eddy oordeelde dat deze Vereniging, gewapend met het recht om te mogen 'autoriseren', een monsterachtig, schandelijk plan had, —een wandaad gelijk, tegen het fatsoen en de waardigheid; tegen de journalistiek en de maatschappij, —wordt aangegeven door deze streng aan de kaak te stellen.

Zij gaf uiting aan deze kritische aanmerking en veroordeelde deze poging om lektuur te 'autoriseren' al kwam dat op een tijdstip dat opruiende studenten bezig waren concurerende publicaties uit te geven met onjuiste voorstellingen van haar onderricht. Mevrouw Eddy zag het totaal beeld en tevens het grote gevaar voor de toekomst van de Christelijke Wetenschap.*

In deze zet bespeurde zij het begin van een scheidsrechtelijk uitmaken wat een student lezen mag.

* Nadat het Bestuur het nieuwe voortdurend-kopierecht op alle edities van 'Wetenschap en Gezondheid' verkregen had in 1971, werd het etiket "Geautoriseerde Literatuur" vervangen door kopierechten-data, teneinde de kerkelijkheid een groter wordende greep op de vrijheid van Christelijke Wetenschappers te geven. Maar God zal dit plan arresteren; de goddelijke rechtvaardigheid zal het in de boeien slaan. De kerkelijkheid, de machthebbenden, poogt "de burgerlijke, sociale, en godsdienstige ritus en wetten van naties en volkeren te ondermijnen, —een slag aan de vrijheid toe te delen, —de

menselijke rechten en het zelfbestuur te ontnemen, en dat allemaal in de naam van God, de rechtvaardigheid en het mensdom” (1900, 10:11).

“Succes in de zonde boeken is domweg een nederlaag. De haat bijt nog steeds aan de hiel van de liefde die het op zijn kop trapt. Alles wat werkzaam is ten goede is de een of andere manifestatie van God die Zich het goede doet gelden en laat ontwikkelen. Het kwade is een illusie, hetwelk na een confrontatie met het goede wegsterft bij de geboorte van het laatste. Conflict en vervolging zijn de duidelijkste tekens welke gegeven kunnen worden van de grootheid van een zaak of van een individu, mits deze strijd eerlijk is en een wereld opgelegde strijd is. Nooit komt er een einde aan z'n conflict totdat het onoverwinnelijke recht opnieuw is begonnen, en nieuwe enthousiasme de uiteindelijke overwinnig behaald heeft” (1900 blz. 10).

Behalve een vertrouwelijke brief aan de heer Nixon schreef ze ook een openbare vermaning en waarschuwing (zeer gematigd) hetwelk in de vorm van een ‘inleg-blad’ (A Card, in het Engels) tegenover bladzijde 135 in de *Christian Science Journal* van juli 1891. Het feit dat haar berisping en tevens haar goede advies de Journal -in de vorm van een ‘inleg-blad’- bereikte (dus ontvangen werd nádat de Journal naar de drukkerij verzonden was en te laat om op de gewone wijze in te lijven) vergemakkelijkte de zaak voor de kerkelijkheid om het te verwijderen ná haar overlijden. Bovendien is een ‘inleg-blad’ n í e t genummerd.

Mevrouw Eddy voorzag dat het autoriseren van lektuur de kerkelijkheid in de gelegenheid stelde om alles wat niet in hun kraam te pas kwam, vogelvrij te verklaren, ondanks de correctheid van de lektuur ten opzichte van de Christelijke Wetenschap en zijn Leidsvrouw.

HET VERWIJDEREN VAN "EEN WAARSCHUWING"

In het begin van de jaren 1920-30, kort na "Het Grote Rechtsgeding" inzake het uitgeven van de Literatuur, werd dit 'inleg blad' met de wijze en tijdige waarschuwing (zo beslissend voor het succes van de beweging van de Christelijke Wetenschap) verwijderd van alle kopies van de Journal in de Leeskamers van de Christelijke Wetenschap overal ter wereld, én uit de Journals verkrijgbaar bij het Hoofdkwartier in Boston. Om zich te kunnen handhaven moet een kerkelijke hiërarchie alles wat de kerk-leden lezen kunnen controleren.

Een foto-kopie van dit 'inleg blad' werd ons verstrekt door de Bibliotheek van Het Congres; dat treft u aan op de volgende bladzijde (135). Neem wel goede nota van de tegenstelling tussen de gematigde, officiële publieke bevoording, vergeleken bij de verontwaardiging die tot uiting kwam in haar vertrouwelijke brief aan haar uitgever, de heer Nixon (zie blz. 132).

CARD.

SINCE my attention has been called to the article in the May JOURNAL, I think it would have been wiser not to have organized the GENERAL ASSOCIATION FOR DISPENSING CHRISTIAN SCIENCE LITERATURE.

1. Because I disbelieve in the utility of so wide spread an organization. It tends to promote monopolies, class legislation and unchristian motives for Christian work.

2. I consider my students as capable, individually, of selecting their own reading matter and circulating it, as a committee would be which is chosen for this purpose.

I shall have nothing further to say on this subject, but hope my students' conclusion will be wisely drawn, and tend to promote the welfare of those outside, as well as inside this organization.

MARY B. G. EDDY.

NOTICE.

HAVING awakened to the fact that material means and methods cannot be incorporated in the practical demonstration and work of Divine Science and especially in the circulation of Christian Science literature I hereby recall the request made in the May JOURNAL, namely—"that Scientists organize for the systematic distribution of Christian Science literature," and hereby declare the General Association for Dispensing Christian Science Literature disorganized from date.

CAROL NORTON,
General Secretary.

New York, June 26, 1891.

The Library of Congress, Washington, D. C.

I hereby certify that there is now in the collections of the Library of Congress a copy of the publication which is identified by the page reproduced above; and that the present and following pages are true photostat copies of

~~Cover page and page following inside cover page~~
of said copy. In testimony whereof I hereunto subscribe my name and cause the seal of the Library of Congress to be affixed hereon this

31st day of October, 1958

Donald Holme
Chief, Photoduplication Service

The second item in Mrs. Eddy's card (shown on previous page), published in *The Christian Science Journal*, stated: "I consider my students as capable, individually, of selecting their own reading matter and circulating it, as a committee would be which is chosen for this purpose." And in her letter to Mr. Nixon (see page 107) concerning the authorizing of literature she called such a practice "obnoxious" and a "curse."

The following "From the Directors" — in which their references to the *Manual* infer that anything not authorized by five mortals in Boston is "incorrect" — shows how flagrantly Mrs. Eddy's instructions have been disobeyed since her personal departure, and the lengths to which the 5-member illegal Board has felt it necessary to go in order to control the flock : (blz. 138-139)

Zoals reeds gezegd is zag Mevrouw Eddy met goddelijke wijsheid en een vooruitziende blik het grote gevaar in de toekomst als de lektuur “geautoriseerd” werd, en zij vaardigde haar waarschuwing uit, zelfs toen concurrerende publicaties juist bezig waren haar leerstellingen verkeerd en verdraaid voor te stellen. Onder hen die de Openbaring wilden laten verloten,—om natuurlijke het ‘kleed’ van de Openbaring te kunnen delen, waren de mededingers zoals Emma Hopkins en haar “Theologische Seminar” van de Christelijke Wetenschap in Chicago; de “Chicago Christelijke Wetenschap”; “de Chicago Waarheids-Arenlezer (Nalezer)”; “de Boston Christelijke Wetenschapper”; “de Kerk van de Goddelijke Eénheid-Wetenschapper” ... tot 1891.

Mevrouw Eddy wist al te goed dat wat niet uit God was, oneindig goed, niet in stand kon blijven. Wetende dat Christus het G e m o e d is van de Christus, kon zij de weg van Jezus goed vatten” ... “Ik ben gekomen om een zwaard te brengen” ... tot een later tijdstip, aan het einde van zijn aardse loopbaan toen hij zei: “Doe uw zwaard wederkeren op zijn plaats”. Zij kon zijn voetstappen geheel en al overzien en beseftte dat het de enige weg is in de Christelijke Wetenschap.

Aan een leerling schreef zij:-

“Zelfs als de golven donker en rumoerig zijn in deze ten hemel voerende gang, als wij de bevallige haven ‘Home’ benaderen, zullen ze kalm worden, en ... het is eindelijk Home-at-last, en daar zal geen nacht zijn, en geen zee meer.”

Overtuigd zijnde dat door stipt gehoorzaam te zijn aan het goddelijke Beginsel dit resulteert in de overwinning,-rukte Mevrouw Eddy moedig aan ... haar openbaring en haar ontdekking van de Wetenschap welke ... “geen acht slaat op de gevelde bajonet”.

CHRISTIAN SCIENCE SENTINEL

Founded 1893 by Mary Baker Eddy

"What I say unto you I say unto all, WATCH." Jesus

VOLUME XLIV

APRIL 4, 1942

NUMBER 14

From the Directors

Experience has shown that the text of talks and addresses delivered by Christian Scientists at membership meetings, committee meetings, or at any other meetings held in the interest of dedication or other church activities, should not be made available otherwise than by their oral delivery to the audiences invited to listen to them, unless they are published and circulated through the regular and authorized channels for the dissemination of Christian Science literature. While these talks which are prepared for oral delivery on specific occasions are undoubtedly helpful to those who hear them, to make and distribute copies is inadvisable and objectionable. Therefore, no attempt should be made to take shorthand or other voluminous notes of addresses, talks, or Christian Science lectures, and unauthorized copies of them or parts of them should not be made and passed around.

Considering all that has been published in these columns relative

to the passing about of papers alleged or purported to be copies of letters, articles, addresses, and talks by Christian Scientists, or excerpts from them, it seems strange that the objectionable practice should still persist. *Even Christian Scientists who are otherwise loyal and alert need to beware of subtle arguments which would lead them to disregard the warnings repeatedly given on this subject.* Care needs to be taken to preserve the purity of the teachings of Christian Science and the integrity of the literature which disseminates these teachings. It is essential, therefore, that Christian Scientists carefully avoid encouraging the circulation of unauthorized copies of statements on Christian Science. The Manual of The Mother Church (Art. I, Sect. 7, Art. VIII, Sect. 11, Art. XXI, Sect. 3) gives definite instruction in this connection.

Many of the copies being passed about are circulated in violation of the legal rights of the authors, and some copies contain errors or omissions which so change the original statements as to misrepresent their authors and pervert the meaning and purpose of the statements when made. Sometimes copies or notes that have been written for personal use inadvertently fall into other hands and get into circulation. The copies have usually been made and given out without the consent of and contrary to the wishes of the author or of the one who made the notes, and in violation of the rights of the author or compiler, and this harmful practice ought not to continue. The reading of unauthorized copies has a tendency to take the time and attention of students from the study of the writings of our Leader, Mary Baker Eddy, and from the reading of the Christian Science periodicals, which she established.

HET LEERBOEK IS NIET ONDERGESCHIKT AAN DE KERK

Het opplakken van het etiket “Geautoriseerde Literatuur van The First Church of Christ, Scientist, in Boston, Massachusetts” op alle gepubliceerde werken van Mevrouw Eddy, kort na haar heengaan, was nog een indicatie van de onbehagelijkheid van het Bestuur ten opzichte van hun wederrechtelijk bezit nemen van de macht. Deze onverwachte toevoeging aan haar boeken zou de indruk bij sommige Wetenschappers kunnen opwekken dat de kerk deze boeken heeft aangenomen als hun religieuze lektuur (en mogelijk, in de toekomst, over zou gaan om ook ándere geschriften te adopteren in plaats van deze “geautoriseerde”).

Neen, de ware verwantschap tussen het leerboek en de kerk was natuurlijk juist anders om. Er is nauwelijks melding gemaakt van de kerk van de Christelijke Wetenschap in het leerboek, ‘Wetenschap en Gezondheid’. De WETENSCHAP van Gemoed-genezing, zoals Mevrouw Eddy die onderwees, persoonlijk en door haar geschriften, stelde haar leerlingen in staat genezingen te verrichten en dát resulteerde in het vormen van kerken.

Maar voor de Raad van Directeuren deed een ander voordeel zich voor n.l. om het etiket “Geautoriseerde Literatuur” voor te stellen—in het begin, als een associatie met het vanzelfsprekende gezag, n.l. de geschriften van Mevrouw Eddy zelf. Wat kon meer gezag hebben ten aanzien van de lektuur op het gebied van de Christelijke Wetenschap?

AUTORISEREN ALS DEKMANTEL

Met de komst van de uitdrukking “Geautoriseerde Literatuur”, werd er echter spoedig opgemerkt én ongemerkt in de gedachtegang van de Christelijke Wetenschapper, overal ter wereld, dat hun e i g e n geestelijke zin en beoordeling van wat dan ook over de Christelijke Wetenschap geschreven werd n i e t te vertrouwen was, zelfs wanneer

alleen ‘Wetenschap en Gezondheid’ en de andere werken van Mevrouw Eddy, samen met de Bijbel, hun enige leerboeken waren zelf-onderricht in de Christelijke Wetenschap en voor het onderwijzen en uitoefenen van de metafysische genezing” (zoals Art. IV, Sect. 1 van de *Kerk Handleiding* VEREIST voor het lidmaatschap in de Moeder Kerk).

Door bepaalde artikelen, b.v. die in de Sentinel van vier april 1942, getiteld “Van de Directeuren” (blz. 138-139), worden Christelijke Wetenschappers het denkbeeld ingeprent dat, om aan de veilige kant te staan, Christelijke Wetenschappers niets op het gebied van de Christelijke Wetenschap moeten lezen tenzij het “geautoriseerd” is door de vijf “Directeuren” in Boston, waaruit dus de conclusie is te trekken dat alleen de “Directeuren” zijn bevestigd met intelligentie, of wel de geestelijke zin. Besef goed: het is juist door ruimer te mogen lezen en vooral door “beproeft de geesten*” dat de leerling zijn eigen geestelijke zin veredelt.

Deze smadelijke veronderstelling van alwetendheid en onderdrukking van vrijheid bereikte een geweldig hoogtepunt én onbeschaamdheid, toen de oktober 1951 Journaal een “Boodschap van de Directeuren” bracht, getiteld “Het verspreiden van NIET geautoriseerde Literatuur” die insinueerde dat de *Kerk Handleiding* Wetsbepaling inzake “Geen Onjuiste Literatuur”- (blz. 43:22)- eigenlijk “geen ON-geautoriseerde Literatuur” betekende! Dus alsof alles wat niet door vijf stervelingen in Boston ‘geautoriseerd is’, n i e t “korrekt” is. Werd het water getest om na te gaan of de buitenwacht zo iets zou dulden?

Er zijn vele gevallen te melden dat door de kerkelijkheid ervaren en geïnspireerde schrijvers en bekwame leerkrachten strikt verboden werd hun werkzaamheden voort te zetten. Naar de kerkelijke gedachtepatroon, heersend sinds het overlijden van Mevrouw Eddy, wordt veel dat

*1 Johannes 4:1.

geschreven is, hoe wetenschappelijk juist dan ook, gewoon gebrandmerkt als niet korrekt, ... als het niet de goedkeuring van de heersers wegdraagt!

Laat ons niet vergeten dat, toen een kwart eeuw eerder enige leerlingen poogden de literatuur te "autoriseren" Mevrouw Eddy het "boosaardig", "beledigend", "voorschrijvend", "een vloek", "tiranniek" en "aanstotelijk" noemde. Wat zou ze NU zeggen tot de Raad van Directeuren t.a.v. hun bewering in de Tijdschriften van Christian Science, dat zij "de tedere voogden" zijn van de voetstappen van de Wetenschappers, richting hemelwaarts"?

KERKELIJK DESPOTISME: TEGENGESTELD AAN DE VOORUITGANG

Het autoriseren van literatuur was slechts één van de rampspoedige broedsels in het kielzog van de gebeurtenissen na het overlijden van Mevrouw Eddy en van de weigering van het Bestuur om de bepalingen van de *Kerk Handleiding* (dat een einde zou maken aan een stoffelijke organisatie welke Mevrouw Eddy als een ernstig gevaar zag voor de Zaak van de Christelijke Wetenschap) te gehoorzamen. Zij wist dat indien het Christus-idee ooit zou worden belichaamd in een stoffelijke organisatie, dan zou de organisatie zich bezig houden met het doden van het idee, aangezien de belangrijkste zorg van een organisatie al spoedig een kwestie is van "hoe zichzelf staande te houden". In een kerk-organisatie "muilkorft de hiërarchieesetirannie de mond dat Gods lofspraak lispelt" - (*Neen en Ja* blz. 44:16).

DE BRIEF VAN MEVROUW EDDY T.A.V. "KERK"

Mevrouw Eddy verzocht de redacteur om het laatste gedeelte van een brief van haar aan een leerling te plaatsen in het *Journal* van de *Christelijke Wetenschap*:-

“Het ware Christendom begon te tanen naar gelang de Waarheid in de kerken verborgen werd in de rituele vormgevingen; en naarmate u de nadruk meer op het formeren van kerk-organisaties dan op het werk van genezing legt zal uw goede Zaak afnemen en uiteindelijk verloren gaan.

... al uw kerken en sprekers (Raad van Sprekers van Boston) zullen niet zoveel kunnen bereiken om het volk tot de Waarheid te winnen als de weinige goede genezers ... ‘Wetenschap en Gezondheid’ ... is groter dan welke kerk dan ook ... dit boek (‘Wetenschap en Gezondheid’) of liever gezegd: de waarheid die het behelst heeft geen behoefte aan een kerk om het te verkondigen of om het te schragen ... ik keur de verkeerde gedragslijn om waarheden te balsemen beslist af. (Deze laatste uitspraak heeft zonder twijfel betrekking op het feit dat kerkelijke organisaties de neiging hebben om Waarheid te ‘balsemen’, dat wil zeggen:- in een statische toestand te brengen waardoor er geen ruimte voor groei of ontwikkeling overblijft).

Klaarblijkelijk zag Mevrouw Eddy heel duidelijk in, van het begin tot het einde van haar ervaring dat niet de kerken van de Christelijke Wetenschap maar ‘Wetenschap en Gezondheid’ ‘de Verlosser’ is. Zij schreef:-

“Ik verlang ernaar dat mijn leerlingen alle middelen te baat nemen om ‘Wetenschap en Gezondheid’ beschikbaar te stellen voor de gehele wereld.” (Six Days, blz. 321).

Toen leerlingen begonnen met kerkdiensten te houden in Concord, N.H. waar Mevrouw Eddy woonde, schreef ze aan een van de vooraanstaande Wetenschappers ter plaatse, deels als volgt:-

Ik wilde geen kerk zo dicht bij mij in Concord ... nu zie ik ... ware er geen Zondag-diensten maar alleen genezers hier, dan geloof ik oprecht dat dát voor mij beter zou zijn én voor de wereld. (Six Days, blz. 321).

DE HANDLEIDING WAS HANDLEIDING VAN THE FIRST CHURCH OF CHRIST, SCIENTIST

Al wordt het vaak ‘*Handleiding van De Moeder Kerk*’ genoemd, de juiste titel is “*Kerk Handleiding van The First Church of Christ, Scientist, in Boston, Massachusetts*”. De titel op het kaft van **alle** *Kerk Handleidingen* van Mary Baker Eddy is ‘*Kerk Handleiding van The First Church of Christ, Scientist, in Boston, Massachusetts.*’

In de eerste negen edities van de *Kerk Handleiding* meldde de titelpagina *alleen*: “*Kerk Handleiding van The First Church of Christ, Scientist, in Boston, Massachusetts, door Mary Baker Eddy*”.

Beginnende bij de tiende *Handleiding*, kon men op het titelblad lezen: “*Handleiding van de Moeder Kerk, The First Church of Christ, Scientist, in Boston, Massachusetts*”, - en zo bleef het door alle uitgaven van Mevrouw Eddy tot de achtentachtigste *Handleiding*. (De negentachtigste *Handleiding*, de enige die in de Leeskamers van de Christelijke Wetenschap wordt verkocht, is n í e t die van Mevrouw Eddy. Het werd haastig en op slinkse wijze uitgegeven ná het overlijden van Mevrouw Eddy, met een radikale verandering:- ontworpen om de kerkelijkheid in staat te stellen volledige controle te kunnen uitoefenen over de Christelijke Wetenschappers en de kerken van de Christelijke Wetenschap, wereldwijd). Om het bedrog compleet te maken, verkondigde de kaft van deze negentachtigste editie van de *Handleiding* nogal vrijpostig: “Geautoriseerde Editie”!

Waarom heeft Mevrouw Eddy in de tiende *Handleiding* plotseling de woorden “De Moeder Kerk” toegevoegd, in plaats van, zoals voorheen: ‘*Kerk Handleiding van The First Church of Christ, Scientist, in Boston, Massachusetts*’?

Om reden Mevrouw Eddy terwijl zij nog bij ons was, intens bezig was om de beweging van de Christelijke wetenschap te vestigen, hadden vele bepalingen in de *Handleiding* een ‘bemoederend’ element in zich. Het blijft de

“*Handleiding van de Moeder Kerk*” omdat de negenen-twintig Verbods-bepalingen-clausules van de *Handleiding* voortduren (voor de eeuwigheid) om alle fasen van een “moeder”-controlerend-element te doen beëindigen en om ervoor te zorgen dat alle vormen van kerkelijkheid en autoritairisme verbannen worden.

De wettige titel van de Moeder-Kerk is altijd geweest “The First Church of Christ, Scientist, in Boston, Massachusetts”. Dit alleen is haar status geweest sinds het heengaan van Mevrouw Eddy in 1910, op welke datum de Verbodsbepalingen in werking trad en een einde maakte aan alle aspecten van een “Moeder” kerk, behalve als een geestelijke voorstelling in de harten van Christelijke Wetenschappers.

The First Church of Christ, Scientist, in Boston, Massachusetts is *wettig* gesticht (zo ook Het Uitgevers’ Genootschap—The Christian Science Publishing SOCIETY). Het oefent geen controle uit over andere kerken van de Christelijke Wetenschap noch over Christelijke Wetenschappers, zo duidelijk uiteengezet in de Dertien Trust-Akten. (De vierde Trust-Akte is afgedrukt in de *Kerk Handleiding*).

Voor degenen die over deze zaak ernstig nagedacht hebben, is het duidelijke dat INDIEN DE HANDLEIDING GEHOORZAAMD WERD, alle stoffelijke aspecten van een ‘moeder’ kerk zouden opgehouden hebben te bestaan bij het heengaan van Mevrouw Eddy.

De Wetenschapper heeft geen fetis van een “moeder”-symbool nodig omdat, zoals ‘Wetenschap en Gezondheid’ het constateert:- de Wetenschap “westwaarts kijkt naar de grootse verwezenlijking van het Gulden Strand van Liefde en de Vredige Zee van Harmonie”. Men mag voor de Wetenschapper gerust zeggen: dat de zon in het WESTEN opkomt. Door de geschriften van Mevrouw Eddy brengt de Wetenschap een westwaartse koers in kaart, over een zee van harmonie die de leerling zijn haven laat zien naar de berekening van Liefde.

Het laat ons zien dat alles latent verborgen in ons bewustzijn is; daarom heeft de Wetenschapper geen behoefte aan een 'uitwendige' moeder om hem te bemoederen; 'het koninkrijk van God is binnen u lieden' en dat zal aan het licht komen in de mate dat de geschriften van Mevrouw Eddy begrepen worden.

In de kwestie "kerk" moet worden geconstateerd:-

"alleen in de mate dat wij het weer op haar plaats zet ... terug in de armen van Liefde zullen wij niet worden bevonden als strijdend tegen God ... Gebouwd op de Rots, ... het geestelijk idee zal leven, een eeuwigdurend toonbeeld van het goddelijk Beginsel dat het weerspiegelt Het zal tot u spreken van de Moeder, en van uw offerande uit het hart aan haar, door wie Gods al-macht, alomtegenwoordigheid, en alle Wetenschap, aan u geopenbaard werd Alle trouwe Christelijke Wetenschappers begroeten met vreugde dit voorgesteld toonbeeld van universele Liefde; echter is het niet zo met de dwaling, die de banden en werkwijze van Waarheid haat, en die huivert voor de vrijheid, macht en majesteit van Geest,—zelfs voor de vernietigende wet van Liefde" (*Mis. blz. 140:23*).

1902-GETUIGDE VAN HAAR QUANTUM-SPRONG IN HAAR PLAN DE CAMPAGNE

Dat zij voorbereidingen trof voor het ontbinden van De Moeder Kerk kan ook worden onderkend als men de titels van haar *Boodschappen voor 1900; 1901 en 1902* vergeleekt. De *Boodschappen* van 1900 en 1901 waren gericht aan De Moeder Kerk, maar die van 1902 was gericht aan "*The First Church of Christ, Scientist, of De Moeder Kerk Boston*".

Zoals het uitgelegd is in de uitgave van de auteur, getiteld:- "*Mary Baker Eddy's Church Manual*" (*Mary Baker Eddy's Kerk Handleiding*), was 1902 het jaar dat zij met

zichzelf aangaande het proces om een vijfde Bestuurslid toe te voegen bezig was en daarbij een reusachtige sprong nam in haar plan om voor altijd alle gecentraliseerde kerkelijke controle te voorkomen door voorschriften uit te schrijven waardoor het onmogelijk was voor een 5-man Bestuur de stoffelijke aspecten van een Moeder Kerk voort te zetten.

“De eeuwigheid staat onze *Kerk Handleiding* te wachten” schreef ze omdat onze *Kerk Handleiding* waakt voor de autoritaire, kerkelijke controle over Christelijke Wetenschappers. Aan de andere kant waren de zelf-besturende dochter-kerken en de Verenigingen van de Christelijke Wetenschap nooit ontbonden, maar mochten blijven bestaan zolang als dat zinvol mocht zijn.

De Concord, N.H. dochter-kerk vertegenwoordigt de individuele, zelf-besturend Christelijke Wetenschapper, terwijl de “*Extension*” (Uitbreiding van de Boston kerk, gebouwd in 1906) vertegenwoordigt hetzelfde beginsel uitziend naar de gehele wereld,—het symboliseert de UITBREIDING van de Christelijke Wetenschap tot de wereld in haar totaliteit, en hierover geeft Mevrouw Eddy uiting als zij verklaart:-

Haar allerhoogste gekroonde prestatie verheft zich tot een gedachtelijk gedenkteken (het begrip van de Christelijke Wetenschap door de wereldbevolking),- een superstructuur, hoog boven het werk van mensenhanden; zelfs de uitkomst van hun harten; aan het stoffelijke een geestelijke betekenis toekennen”. (My. 6:22).

De KERK waarin Mevrouw Eddy geïnteresseerd was is: “Het bouwwerk van Waarheid en Liefde; al wat berust op en voorkomt uit het goddelijke Beginsel”. De Kerk waarover de *Handleiding* moest waken om wegvreting en verdwijning te voorkomen door kerkelijke dominerend, was “*die instelling, die het bewijs levert van haar nut*” (583:14).

Het woordenboek van Webster definieert “*instelling*” als “een leerboek”;—iets dat gediensig is om te onderrichten (als een leerboek of een systeem van regels en beginselen). “KERK” is voor de Christelijke Wetenschappers ons ware z i j n;—het is Waarheid gehuwd (verenigd) met Liefde als één bewustzijn. Het is die instelling die het bewijs levert van haar nut. Wij zijn die instelling naar gelang wij de boodschap van God, vervat in ‘Wetenschap en Gezondheid’, geestelijk hebben weten te assimileren. Deze boodschap van God blijft onze Leider en gids naar het doel van het begrijpen van onze goddelijkheid,- ons Godwezen.

“De eeuwigheid staat onze *Kerk Handleiding* te wachten” om voor altijd te voorkomen dat Christelijke Wetenschappers gevangenen worden van een stoffelijke organisatie, waarin de gedeeltelijk begrepen boodschap van Mevrouw Eddy gekristalliseerd zou worden tot een geloofsbelijdenis, en dat de grote zorg van die organisatie het handhaven van zichzelf zou zijn - als organisatie. Om zichzelf te kunnen handhaven als organisatie moet deze elke afwijking van menselijk ingestelde regels als ketterij bestempelen en ketterij moet nu eenmaal door de organisatie onderdrukt worden. Aldus is de uitkomst precies tegengesteld aan hetgeen Mevrouw Eddy zich voorgesteld had. Het spreekwoord bevestigt het onder de woorden: “Is de liefde eenmaal weg dan blijft alleen het recht over; is het recht ook zoek dan krijgt het geweld de vrije hand”.

“Materiële organisatie heeft haar gevaar; organisatie was alleen noodzakelijk in de aanvangstijden der Christelijke geschiedenis ... het aanhouden van de organisatie belemmert geestelijke groei”. (*Terug en Inblik* 45:6).

Mevrouw Eddy heeft de *Kerk Handleiding* geschreven voor de eeuwigheid om te voorkomen dat Christelijke Wetenschappers gevangenen werden van de kerkelijke hiërarchie.

EENHEID EN “DE OVERIGEN”
..een kleine groep van verstandige denkers****

Laat ons vooral hetgeen Mevrouw Eddy onderwees niet vergeten, n.l. dat de enige ware eendrachtigheid is: “alleen te zijn” met de realiteit, met Beginsel. Zij zegt ons dat de *Kerk Handleiding* met de Verbodsbepalingen-clausules haar door God waren ingegeven. Er kan geen echte eendrachtigheid, geen ware vrede zijn in de beweging van de Christelijke Wetenschap zolang haar *Handleiding* niet gehoorzaamd wordt. Ze zei dat ze eens gedacht had dat menselijke kracht in eendrachtigheid te vinden was, maar dat zij nu uit ervaring had geleerd dat menselijke kracht, puur zwakte is. (*Mis.* 138:17). De ware zin van eendrachtigheid kan alleen worden bewerkstelligd door gehoorzaamheid aan Beginsel,—aan het goddelijke gezag van de geschriften van Mary Baker Eddy, inclusief de *Kerk Handleiding* die voor de eeuwigheid waakt tegen autoritaire, kerkelijke controle over de “Christelijke Wetenschapper, die (gelukkig) a l l e e n is met zijn eigen z i j n, en met de realiteit aller dingen” (1901:20,8).

“Vergetende hetgeen dat achter is, en strekkende mij tot hetgeen dat vóór is, jagen (wij) naar het doelwit”, d.w.z. het rectificeren van zeven decennia van onrecht jegens Mary Baker Eddy, en tevens het bevrijden van de beweging van de Christelijke Wetenschap van het wanbestuur, ingezet bij haar overlijden in 1910.

“Een kleine groep van verstandige denkers is beter dan een woestijn vol domoren, en krachtiger dan de macht van imperiums. Eendrachtigheid is geestelijke samenwerking van hart tot hart, het verbond van de gelukzaligheid” (*My.* 162:7). De ware vooruitgang is altijd te danken geweest aan de “kleine groep van verstandige denkers”. Tweeduidend jaar geleden met de komst van Jezus en een kleine groep die gehoor gaf aan zijn opdracht en onderricht kwam de vooruitgang opnieuw tot haar recht. Ook in onze

**Nehemia 1:3.

tijd werd er grote vooruitgang geboekt bij de komst van Mary Baker Eddy, en met degenen die trouw bleven bij haar goddelijk geïnspireerde onderricht.

Heden ten dage zijn degenen die de noodzaak van gehoorzaamheid aan de Verbodsbepalingen inzien alweer "een kleine groep van verstandige denkers".

Beide goddelijk en geestelijk kon onze Leidsvrouw waarnemen:

“Het grote element van de hervorming is niet uit menselijke wijsheid geboren; haar levenskracht put zij niet uit menselijke organisaties;- eerder is het zó: het verbreken van de stoffelijke elementen vanuit de (menselijke) rede,- het vertolken van de (stoffelijke) wet in de oorspronkelijke taal, Goed,- en de uiteindelijke eendrachtigheid tussen de mens en God”. (Peo. 1:2).

Geestelijke vooruitgang,- die de enige ware vooruitgang is,- is altijd ingezet door de dissidenten. Degenen die met de gangbare opinies oneens zijn, worden door de massa vervolgd. Zo is het ook in de Wetenschap. De grote meerderheid (onder de Wetenschappers) hebben de wijsheid van onze Leidsvrouw's bevelen niet kunnen inzien en aldus verlangen zij zich naar de status quo met een onwetige Raad van Directeuren aan het bewind, onder een autoritaire, kerkelijke controle te schikken.

Maar wie het licht eenmaal gezien heeft moet zich eenvoudig afscheiden van de massa en volhardend voorwaarts trekken, zelfs als hij zich kenmerkt als de verlaten dissident. Zich opstellen met de *Handleiding* van Mary Baker Eddy,- met Beginsel, zal hij uiteindelijk ervaren dat zijn stelling gerechtvaardigd is, en voortuitgang zal volgen in zijn kielzog.

DE VERSCHRIKKELIJKE RAVAGE DOOR ONGEHOORZAAMHEID

In de eerste uitgave van 'Wetenschap en Gezondheid' gebruikte Mevrouw Eddy als slot-zinnen het volgende:—"Waarheid kan niet verloren gaan". En dan volgt haar waarschuwing: "Indien Waarheid heden ten dage niet in haar vólheid toegelaten wordt dan zal de dwaling, die het buitensluit, zo'n wanklank teweegbrengen ... dat de jaren van de toekomst het zullen aanwijzen en de redelijke en radikale aanspraken van de Christelijke Wetenschap uitvoerig uiteenzetten.

De dwaling die onze gelederen zo zwaar geteisterd en zoveel verlies aan geestelijke kracht teweeggebracht heeft moet worden blootgelegd. Het geroep om rectificatie mag niet ophouden, totdat aan de Wetsbepalingen van de *Handleiding* voldaan wordt. De geschriften van Mevrouw Eddy laten ruimschoots merken hoe vergeefs elke poging is om op dwaling te bouwen. Wij behoeven ons slechts de Concordances te raadplegen om te ontdekken hoe standvastig zij was in haar eis dat dwaling moet worden blootgelegd om haar te kunnen vernietigen. "Dwaling wil met rust gelaten worden" zei ze: "het wil dat wij over God praten, maar niet over de dwaling,, (Zie *EOF.* blz. 70). Maar "wanneer God ons gebiedt de ongerechtigheid bloot te stellen teneinde haar te verdelgen, dient men het wél bloot te leggen; en de goddelijke Liefde zal dit streven én degenen die erbij betrokken zijn beslist zegenen" (*Mis.* 348:8).

Bovendien waarschuwt zij ons om niet

"te lafhartig te zijn, te onwetend, óf te kwaadaardig in het blootstellen van ongehoorzaamheid en de zonde en onszelf te willen verontschuldigen door te ontkennen dat dit euvel bestaat. De misplaatste manier om de zonde te verbergen ten einde de harmonie te handhaven heeft het kwade de vrije loop gegeven, het toegestaan om eerst te smeulen en daarna in verslindende vlammen uit te breken. Alles wat de dwaling van ons vergt is: met rust gelaten te worden" (*My.* 211:4).

Bedenk wel: Jezus was de Christus, omdat hij “de gerechtigheid lief had en de ONgerechtigheid haatte” zei ze tegen haar leerlingen.

In een officiële verklaring zei Mevrouw Eddy:

Wanneer iemand probeert te betogen om een dwaling te rechtvaardigen óf te bagatelliseren, zelfs tegen zijn eigen overtuiging in, dan vervult mij zoiets van een gevoel van ‘rechtvaardige’-verontwaardiging” ... meer zelfs dan door welke andere vorm van dwaling dan ook. (DCC 182).

Wij weten nu eenmaal wat de Wetsbepalingen vereisen. Wij weten dat de Dertien Trust-Aktes die Mevrouw Eddy door het Hof liet opmaken en waar in elke van deze Aktes werd vermeld:- “Dit stuk grond wordt overgedragen overeenkomstig de overige Trust-Aktes en dat geen nieuwe Grondstelling óf Voorschrift zal worden aangenomen, noch enige Grondstelling of Voorschrift verbeterd of wordt te niet gedaan door de begiftigden” (Zie *Handleiding* blz. 137, ... de Vierde van deze Dertien Trust-Akten.)

Dat deze Dertien Trust-Akten, elk voor zich, deze bepaling bevat is geen publiek geheim; ze zijn in het archief van Het Hof ondergebracht.

Wij weten ook dat bijna alle wetsbepalingen met een verbodsbepaling-clausule zijn teniet gedaan en aldus niet gehonoreerd; dat alle Trust-Akten zijn geschonden door de 5-man Raad van Directeuren van de Christelijke Wetenschap,- en dat in plaats van terug te treden conform de voorschriften van de *Handleiding*, zij zich meester hebben gemaakt van een wereldmacht zonder weerga, en zichzelf uitgeroepen tot “het hoogste kerkelijke Hof in het land”. (Zie John W. Doorly: “A Statement”).

De pseudo zin van gezag a-la-Boston heeft de kerk in ernstige moeilijkheden gestort. Hoe ernstiger de moeilijkheden des te extremer de pogingen om onafhankelijke acties te voorkomen. Deze pogingen bereikten hun hoogtepunt (in 1971) in het op frauduleuze wijze verkrijgen van

de eeuwigdurende kopierechten op alle edities van 'Wetenschap en Gezondheid'. Zoals de Openbaarder het voorzag (Zie de Openbaring van Johannes in de Christelijke Bijbel 20:1-3), moest Satan voor "een tijdperk" ontke-
tend worden. Daarover schreef Mevrouw Eddy:-

**“De bleke, zondige zin, te werk gegaan om zich te verheffen op afgebrokkelde tronen van het Recht door zijn weldoeners neer te halen, zal toch van deze intrige tuimelen in de bodemloze put van zelf-verdoemenis, om aldaar zijn liga met het kwa-
de af te rekenen. Wijd is de kloof tussen deze gang van zaken en de Christelijke Wetenschap.**

Moge God hun duikvlucht ontzien en de diepte ervan verminderen; de zondaren redding brengen en hun ware wezen bekwaam maken om hun relatie met hun Beginsel, Liefde, te herkrijgen. Daarvoor zal ik blijven bidden. (My. 200:21).

Om “zondaren redding te bieden en hun ware wezen bekwaam te maken om hun relatie met hun Beginsel, Liefde, te herkrijgen” ... en een gemoed in harmonie met God te bereiken, is: 's mensen ogen open doen voor de verwoestende gevolgen van de persoonlijke zin,—hun ogen open te doen voor hetgeen *onwerkelijk* is.

ALS MEVROUW EDDY OF JEZUS HEDEN OP AARDE WAREN

In het licht van alles wat Mevrouw Eddy gezegd heeft ten opzichte van de noodzaak om dwaling bloot te leggen en deze aan de kaak te stellen ten einde haar te corrigeren oftewel “genezen”, wat zou ze doen als zij op aarde was en merkte wat gebeurd is met de eens zo florissante beweging van de Christelijke Wetenschap? Als getuige van het gevangenzetten van het leerboek via kopierecht-wetten en ook van de vele andere onbillijkheden gepleegd heden ten dage door de autoritaire, kerkelijke controle, wat zou Mevrouw Eddy doen? Welke maatregel zou ze nemen? Kan

iemand die bekend is met haar heilige geschiedenis zich iets anders voorstellen dan dat ze elke menselijke stap zou nemen die noodzakelijk mocht blijken te zijn om Wetenschap en Gezondheid, haar 'kind', te bevrijden van de greep van de Rechtelijke Machthebbers? Voorzeker: zij hield rekening met de mogelijkheid van een strijd voor het Hof in deze kwestie toen zij in een cursus die zij in 1898 gaf zei:-

“De Kerk Handleiding ZÁL worden erkend als WET dóór de wetgeving”.

Zonder de minste twijfel zou Mevrouw Eddy, ware zij hier aanwezig vandaag, elk menselijk middel te baat nemen om 'Wetenschap en Gezondheid' weer naar het publiek domein te doen keren waar het hoort.

Toentertijd pleegde men met haar geschriften op flagrante wijze fraude, en toen nam Mevrouw Eddy de nodige WETTIGE stappen om haar kopierechten op te eisen.

Toen haar echtgenoot, Dr. Eddy, beschuldigd werd van moord op een medewerker, nam Mevrouw Eddy de menselijke stappen; ging naar een openbare bibliotheek en las over diverse rechtszaken; deze handelwijze van haar resulteerde in het verkrijgen van inlichtingen tengevolge waarvan Dr. Eddy vrijgesproken werd.

Toen de beruchte Mevrouw Woodbury (een leerling) een proces tegen Mevrouw Eddy voerde, heeft Mevrouw Eddy de twee beste advocaten in de arm genomen. Bliss Knapp heeft het in bijzonderheden geboekstaafd hoe Mevrouw Eddy de kranten zorgvuldig bestudeerde om aanwijzingen te vinden hoe zij de bekwaamste advocaten kon kiezen voor haar verdediging.

De Christelijke Wetenschap leert ons dat het éne Gemoed ons Gemoed is. Wanneer wij eenmaal dat 'eigen ikje' uit de weg ruimen en alleen uitzien naar de éne "IK", de ware "IK", dan worden onze z.g. menselijke voetstappen op de juiste wijze gericht. Soms leidt het tot een directe oplossing; soms tot een stap-voor-stap oplossing.

Mevrouw Eddy eiste dat de metafysische (geestelijk-ge-

dachtelijke) werkzaamheden van haar leerlingen resulteerden in praktische (doelmatige) oplossingen! Eens bij een verwoestende droogte vroeg ze aan een medewerkster (in haar huishouding) om haar werk te richten op 'r e g e n'. Toen deze leerling zich tot verblindende metafysische uiteenzettingen verhief berispte Mevrouw Eddy haar en zei tegen haar: "kom naar beneden; geen dobberen daarboven; het is REGEN die wij nodig hebben"!

In gelijke trant verbeterde zij een andere leerling die, naar haar oordeel, de strekking van de hoge en diepzinnige-wetenschappelijke-waarheden die hij voorgewend had, niet BEGREPEN had en tegen hem zei dat zijn hoofd in de wolken was terwijl zijn lichaam door kogels doorboord werd.

Tot welke actie zou Jezus overgaan? Bedenk wel dat toen hij de geldwisselaars in de Tempel vond, hij "een gesel van touwkens" nam (dat wil zeggen: hij gebruikte zijn ingeboren goddelijk intelligentie om de zaak terhand te nemen) en dreef ze allen uit de Tempel" (Joh. 2:15). Jezus haatte de ongerechtigheid en nam er geen genoegen mee. Als getrouwe Christelijke Wetenschappers moeten wij zijn liefde voor de gerechtigheid nastreven en tevens: zijn 'haat' jegens de ONGerechtigheid.

Reeds duizenden jaren heeft de mens gepoogd de aard van het kwaad uit te leggen naast die van de aard van God, het goede. Veel in Het Boek Der Openbaring is gewijd aan het inzicht dat Johannes aan de aard van het kwade toekende zoals het door Jezus aan hem geopenbaard is.

Doch Mary Baker Eddy, Gods grote Wetenschapster, is de eerste in de menselijke geschiedenis die uitleg gaf, om het aan het mensdom door te geven, van een geestelijk, wetenschappelijk b e g r i j p e n van deze twee ogenscheinlijk tegenstelde machten om tenslotte deze twee op te lossen tot de Éne, en énige God,—oneindig GOED. Zij toont het kwade in al zijn gedaanten aan als onwerkelijk te zijn,—als louter illusie, en als wij eenmaal daarachter gekomen zijn, er niets anders overblijft dan oneindig goed, als de enige realiteit;- als alles te zijn.

Onder de kanttekening “Het Kruis en de Kroon” vermaant Mevrouw Eddy:-

“Als u zich op het rustige oppervlak van de dwaling waagt en met de dwaling sympathiseert, wat zal dan de wateren in beroering brengen? Wat dan zal de dwaling haar vermomming afrukken?

Indien u in uw scheepje op de steeds bewogen maar heilzame wateren van waarheid uitvaart, zult u met stormen te kampen krijgen. Het goed in u zal gelasterd worden. Dit is het kruis. Neem het op en draag het, want hierdoor wint en draagt u de kroon. Pelgrim op aarde, uw tehuis is de hemel; vreemdeling, gij zijt de gast van God”. (254:24) (blz. 94 én 12).

DEEL III

HET ANTWOORD

“Daden niet woorden zijn de gave toetsstenen van Liefde” (*My.* vii:10). Het ondersteunen en vooral gehoor geven aan de Voorschriften van de *Kerk Handleiding*, gepaard gaande met een energiek protest tegen de ongehoorzaamheid, tegen het willen ‘verbeteren’; opzij zetten en zelfs het te niet doen van deze Voorschriften,—dát is een redelijk bewijs van dienstbaarheid wat alle Christelijke Wetenschappers jegens hun Leidsvrouw moeten tonen.

HOE DE LEIDING VAN HET GEMOED TE KRIJGEN

Toen Mevrouw Eddy met de harde wederwaarigheden, waarmee zij zo vaak geconfronteerd werd, te kampen had, wist zij dat Gemoed haar alle vermogens gaf,- ja, dat zij zélf het vermogen van Gemoed was. Het was slechts een kwestie van inzicht dat “Mary in de weg stond” Gemoed moest de richting bepalen. In het leerboek lezen wij dat Gemoed, het éne Gemoed, het ware Gemoed van allen is; die geeft de leiding; gaat altijd voorop en bepaalt de richting. Het komt tot het menselijke en geeft de leiding in zijn ervaringen.

De vorm waarin deze goddelijke leiding zich voordoet weten wij niet precies, maar wel weten wij dat onze redding in het verwijderen van een ‘eigen-zelfzijn’ ligt, en ons steeds vanuit het goddelijk standpunt te laten leiden,—het standpunt dat ons intuïtief zegt dat het ene Gemoed de oneindige macht, oneindige intelligentie is. Gemoed kent Zichzelf als de alomvattende, al-horende, al-ziende, al-wetende;—het is de enige oorzaak, en de bron van alles dat gemaakt of geproduceerd is. Datgene dat op dwaling lijkt is slechts een illusie,—is louter dit ene Gemoed verkeerd-geïnterpreteerd ... niet op de juiste wijze gezien; anders zou God, Gemoed, niet ALLES kunnen zijn, en dus ALLES-in-alles. Dwaling,- het kwade, het beeld van het sterfelijke gemoed, is nooit werkelijk,- is nooit een entiteit.

Het kwade wordt blootgelegd,- “het wordt achterhaald, en haar ontmaskering telt negen punten t.o.v. haar vernietiging” (*No.* 24:19). Mevrouw Eddy verzekert ons ook dat “wanneer de dwaling achterhaald wordt, er tweederde ervan is vernietigd”, - de “overige éénderde vernietigt zichzelf” ... de stijgende zin (van Waarheid) vergaart nieuwe vormen van onverwachte energie vanuit de AS van een zelfheid die aan ontbinding toe is, en de (stoffelijke) wereld loslaat (*Mis.* 210:5; én 1:16).

Het ene Gemoed, hetwelk ons eigen Gemoed is, heeft het antwoord in zich op welk probleem dan ook dat bij ons zou kunnen optreden om ons te folteren.

In haar boodschap aan de Moeder Kerk voor 1902 (blz. 19:16) schreef Mevrouw Eddy:

Jezus zei: “Kom tot mij”. O glorierijke hoop! er verblijft een ware rust voor de rechtvaardigen, een rust in Christus, een vrede in Liefde. Eraan te peinzen doet klagen zwijgen; de hoge branding van 's levens verontruste zee schuimt zichzelf weg en onderaan ligt een diepe, alreeds uitgelezen kalmte.

Waarom ziet Mevrouw Eddy een “glorierijke hoop” als men tot Jezus komt,—komende tot zijn kijk op het leven? Waarom “het alleen eraan te denken” dat het “klagen doet zwijgen”?

Omdat hij meer dan wie ook, die uit ‘vlees en bloed’ geboren is, “het beter begreep dan iemand anders, de volstreckte nietsheid van het stoffelijk leven en stoffelijke intelligentie en de machtige werkelijkheid van de alles-omvattende God, het Goede” (52:22).

Hij begreep dat het Koninkrijk van God binnen het bewustzijn is,—binnen uw bewustzijn. Dit verleent aan elk individu alle macht dat God is. Wie gelooft dit? En toch is het de waarheid welke, wanneer het begrepen is, ons bevrijdt. Het maakt ons vrij omdat vanuit deze leerstelling alles wat “daarbuiten” schijnt te zijn ... gescheiden schijnt te zijn van het oneindige goede, het éne Gemoed,—zuiver illusie is! In *Pul.* 4:21, zegt Mevrouw Eddy dat dit konink-

rijk binnen het bewustzijn, een individueel koninkrijk is.

Dit is een volslagen ingrijpende omkering van het conventioneel denkpatroon. Het vergt van ons het loslaten van ons stoffelijk gezichtspunt, teneinde het gezichtspunt van de Wetenschap aan te kunnen aannemen ... om voortdurend uit te gaan van de tegenwoordigheid van de volmaaktheid, welke in wezen altijd ons erfdeel geweest is. Het is niet een iets waar wij voor moeten streven om een 'verandering' teweeg te brengen, aangezien het alreeds van ons is; het is alreeds het koninkrijk Gods binnen ons bewustzijn, en voortdurend openbaart het zich op spontane wijze als wij onszelf eenmaal los rukken van het denkbeeld van een zelf-zijn gescheiden van of naast die van God. Om tot deze 'golf-lengte' te komen wordt daartoe een diep verlangen vereist. Het vereist de blootlegging van dwaling en het neerdrukken van het dierlijk magnetisme,—de agresieve suggesties die ons zouden bedriegen.

"De Wetenschap ... is het Gemoed van God"- (1901:22,4) Dit Gemoed is uw Gemoed; het is het enige Gemoed dat er is. Er is geen ander Gemoed. Dit Gemoed, dat uw Gemoed is en het koninkrijk der hemelen binnen u uitmaakt, is haar eigen grote oorzaak en gevolg" (*Mis.* 173:12).

In werkelijkheid is er op het ogenblik niets anders gaande dan datgene wat gaande is in dit éne en enige Gemoed dat het koninkrijk der hemelen binnen u uitmaakt; daarom is het verstandig om nooit het feit uit het oog te verliezen dat het slechts een stoffelijke-zin-der-dingen is, dat schijnbaar en tijdelijk de goddelijke harmonie van u doet verbergen.

De Kerk, ontworpen, gefundeerd en opgericht op de Rots, is de binnenwonende Tempel-Gods; "het is het Gemoed dat zijn genegenheden, doelstellingen, ambities, hopen, vreugden en verwezenlijkingen aan Geest gewijd heeft en wiens werkwijze en middelen verzekerd zijn" (Clare Shannon in haar cursus van 1889).

Elders zegt Mevrouw Eddy ons:

Indien u waarachtig gelooft dat er geen sterfelijk of dwalend gemoed bestaat, zoudt u dan als een verstandig wezen de manifestaties van deze valsheid (als stoffelijke kerk activiteit) bedwingen; u zoudt zijn sensaties, emoties en wilsuitingen in bedwang houden; u zoudt tot zijn iedere aandrang zeggen: “Ga achter mij, Satan, gij zijt Mij een aanstoot; want gij verzint niet de dingen die van God zijn, maar die van de mensen zijn” ... de dingen van het sterfelijk gemoed die niet afkomstig zijn van de onsterfelijke Waarheid en Liefde.

Is dit niet uw gedachtelijke houding ten opzichte van deze kwestie en haar antwoord, dan gelooft u toch in een gemoed dat tegengesteld is aan dat van God ... (Essay: *Material Church Activity*. EOF, blz. 1).

Mevrouw Eddy kende de tijd van een groots ontwaken, de tijd van denkers; de tijd voor een ingrijpende verandering van gedachten en gezichtspunten was aangebroken, - dat “Waarheid, onafhankelijk van dogmas en traditionele stelsels” zich niet langer liet afzetten. Uitgaande van de gedachte van de immertegenwoordige volmaaktheid kon zij de onwerkelijkheid van een wereld “ergens daarbuiten” gaan inzien—een wereld van zondaren die behoefte aan een stoffelijke kerk-organisatie hadden, teneinde hun redding te brengen.

Het Recht is fundamenteel, zei ze. Het dringt aan op een vervanging van onze stoffelijke standpunten voor het geestelijk gezichtspunt, zoals haar geschriften uiteen zetten. Dit geestelijk gezichtspunt vertolkt hetgeen wij zien als de schepping van Gemoed,—alles wijst naar Gemoed, - de geestelijke intelligentie die wij weerspiegelen. Zie *Mis.* 79:8).

Jezus zei: “Het koninkrijk Gods is binnen uw lieden”. Dit kan alleen betekenen wat Mevrouw Eddy zegt wat het het betekent, namelijk: dat “de Christelijke Wetenschapper alleen is met zijn eigen z i j n en met de realiteit aller

dingen". De waarheid aan te nemen verleent ons "soevereine macht om te denken en te handelen op de juiste wijze" (1901:28,8 én *Pul.* 3:7).

Voor Mevrouw Eddy werd het duidelijk dat alles Gemoed is; er is geen stoffelijke wereld "daar-buiten" of "ginder". **W Á T** wij zien is altijd Gemoed,- Zich manifesterende. Het Gemoed manifesteert Zich niet als zijn tegenstelling, n.l. de stof. Het is ons sterfelijk gezichtspunt dat ons doet denken dat "ginder" een substantiële-wereld-van-stof is,—een heelal van zieke, zondigende, stervende wezens dat door een stoffelijke kerk-organisatie moet worden gered. Dit is niet wat de Christelijke Wetenschap is; het is louter de "ná-sleep" van de oude Theologie. En ons leerboek zegt het nogal duidelijk: "buiten de stoffelijke z i n der dingen is alles harmonie".

Het is slechts een stoffelijke z i n der dingen die ons doet opsluiten in de veronderstelling dat wij worden omringd door een stoffelijk heelal dat schadelijk voor ons welzijn kan zijn, terwijl de waarheid daaraan tegengesteld is: het koninkrijk-der-hemelen, het koninkrijk van God, is **B I N N E N** ons. Dit betekent dat er geen stof-substantie is. Wat wij zien wanneer wij het heelal aanschouwen is Gemoed dat Zich steeds manifesteert ... ons ware Gemoed. Het koninkrijk der hemelen van **b i n n e n** manifesteert zich **ALS** Gemoed, niet als de stof. Het kan op stof lijken, maar het is onmogelijk dat het iets anders is dan Gemoed, aangezien "soort haar eigen soort" teweeg brengt. Op geen enkele manier zou Gemoed de harde, zware materie die de wereld 'stof' noemt kunnen voortbrengen. Slechts een verkeerd gezichtspunt, een stoffelijk gezichtspunt, zou de schijn van een wereld bestaande uit stoffelijke voorwerpen kunnen voortbrengen,—"ginder".

"Wat gij dient te weten" zei Mevrouw Eddy tegen Calvin Frye (haar sekretaris) "is dat het sterfelijk gemoed ons dwalende, stoffelijke gezichtspunt het lichaam en zijn functioneren vertolkt als een stoffelijk begrip, en het onsterfelijk Gemoed geeft het oorspronkelijke met zijn functies weer terug,- intact en in harmonie, **MAAR NIET**

ALS IN DE STOF, MAAR ALS, EN VAN GEMOED". Het lijkt alsof het 'stof' is. Een roos in onze hand doet zich voorkomen alsof het een stoffelijke "ding" is, maar wij weten dat het een "hieroglyph" (een "idee") van de Godheid is. Eens zei Mevrouw Eddy tegen een leerling: "Ik wou dat ik u kon zéggén wat ik zie als ik een roos bekijk".

Naar gelang wij ons aan het goddelijk standpunt houden, zal "het idee" dat wij nodig hebben aan het licht treden en ons richten en leiden tot de juiste oplossing. Het kan elke vorm aannemen; het kan komen in de vorm van meer inzicht krijgen; meer inlichting; meer bé- of vóórlichting. Hoe dan ook, het brengt ons tot de juiste richting waarin wij te werk moeten gaan. Deze inlichting komt altijd van het ene oneindig Gemoed, de enige intelligentie, de enige macht en werking waar en vanuit alle ideeën afkomstig zijn. De ideeën zetten ons aan het werk. Zij zorgen ervoor dat wij uitzien naar een bepaalde richting om te handelen op de juiste wijze,- een nodige zet doen ten einde ons doel te verwezenlijken.

Mevrouw Eddy had ingezien dat een Wetenschap achter dit vermogen lag om de nodige idee die aanwezig is te ervaren; hoe onophoudelijk het goddelijk Gemoed op een menselijke behoefte te benutten, opdat het verkeerde verandert en gecorrigeerd wordt. Naar gelang wij ons vastklampen aan hetgeen wij aangaande het Gemoed geleerd hebben, beginnen wij de invloed van dat goddelijk-weten op de onderhavige menselijke toestand te merken. "Gemoed bestuurt het lichaam" (111:28; 162:16); "Gemoed scheidt én bestuurt de mens en het heelal" (539:32-33). Deze besturende macht van het Gemoed komt tot de menselijke behoeften wanneer wij het 'zelf'-van-ons achterwege laten en ons ware Gemoed toestaat te werken. Het verandert en vervormt het menselijke en zorgt ervoor dat het voegzaam wordt opdat het de zegening van Liefde kan ontvangen.

PLICHTSESEF NIET ALLEEN VAN ANDEREN TE VERWACHTEN

In de *Kerk Handleiding*, zo ook in de overige geschriften, verwijst Mevrouw Eddy vaak naar het woord “plicht”, - altijd aanduidende dat plicht niet een iets is dat wij van anderen moeten verwachten.

Wanneer wij het gevoel hebben (en dit pertinent wéten) dat wij, ten koste van alles, een taak hebben om te vervullen, trekken wij de stoute schoenen aan. Onze zin van plicht (die afkomstig is van dit al-werkende macht van Gemoed) zet ons aan het werk om wat krom is recht te trekken, —om dwaling bloot te leggen teneinde haar te corrigeren. En Liefde beloont ons wanneer wij de onbeduidende eigen-verlangens op het altaar van de plicht leggen.

In de Wetenschap hang alles af van de wil om alles op het goddelijk standpunt te leggen, —vertrouwen op de Alheid van het ene Gemoed als de bron van alle vermogens, alle leiding, alle richting-gevende. “De Zoon kan niets van zichzelf doen” zei Jezus. Doch: “op het alles-dragend oneindige steunen” (vii:i), weten dat wij één zijn met het oneindig Gemoed hetwelk Liefde is—de nodige ideeën, de krachten van het verlangen, intelligentie, wijsheid in de menselijke behoeften in het leven oproepen alles wat wij te weten moeten komen, tegelijk met de moed en de wil om te handelen! Dit betekend “Werken, Werken en nog eens Werken”. Onze dag begint niet om vijf minuten voor twaalf v.m. noch eindigt die bij het dutten, direkt na het nieuws van zes uur n.m. Eerder roept het bij ons op een niet te omschrijven extra-dimensie van zelf-offervaardigheid; het doen wat wij kunnen, en dan:- iets meer!

VOORUITGANG EN INDIVIDUELE KRACHTSINSPANNING

“Een met God is in de meerderheid”. Vooruitgang is altijd te danken aan het *individu*. Wij behoeven alleen te denken aan de voortuitgang ten dienste van het mensdom, dankzij het werk van Christus Jezus en Mary Baker Eddy.

Voor ons dienen juist zij beiden als voorbeelden.

Jezus en Mary Baker Eddy waren “sterren aan de hemelen der Ziel van de allereerste orde” ... sterren met “vormen gegoten in de gietvormen van de Christelijke Wetenschap”. Jezus was onze grootste voorbeeld. Mevrouw Eddy heeft de kiel gelegd van het geestelijke tijdperk dat nu aan het aanbreken is. Zij deed het heelal van het Gemoed opengaan en omschreef de geestelijke aard aller dingen. Haar geschriften constitueren de **TWEEDE KOMST VAN DE CHRISTUS**.

Maar laat ons niet vergeten dat veel van de grote voordeelingen die alreeds gemaakt zijn uit de handen kwamen van de ‘armen van geest’- de doorzetters!

Heden ten dage is onze vrijheid-van-te-mogen-kiezen voor zelf-verbetering enorm toegenomen. Een groot deel van de multivormigheid, in het bijzonder in Noord Amerika, wordt aangewend om onze individuele voorkeur te stimuleren; wij worden gezegend met grotere en nog eens groter gelegenheden om tot zelf-expressie te geraken. Wij mogen Het Recht bekend maken in krachtige taal, en vrijelijk uitspreken tegen onrecht. “Wij ervaren ons bewustzijn als een uitstroming van de creatieve impuls die de wereld bestuurt. (Albert Schweitzer).

Mevrouw Eddy zag het zó:- “God brengt in de mens de oneindige idee tot uitdrukking, die zich voor altijd ontwikkelt, zich steeds uitbreidt en van een onbegrensde grondslag uit, al hoger en hoger stijgt”. (258:15). Het Bewustzijn is onze “onbegrensde grondslag”. En dit bewustzijn, of wel Gemoed, “openbaart alles wat in de oneindigheid van Waarheid bestaat” (Ibid). Indien het Gemoed Zich niet manifesteerde als datgene wat wij om ons heen zien (wanneer op de JUISTE wijze gezien; op de JUISTE wijze geïnterpreteerd) zou de Christelijke Wetenschap louter een abstractie zijn.

DE DRAAK EN ZIJN TAKTIEK

Ofschoon wij in werkelijkheid “leven in een eeuw van het goddelijk avontuur (dat van Liefde) om Alles-in-alles te zijn” (*My.* 158:9), leven wij (NAAR DE SCHIJN) in het tijdperk van waarheid. Sedert 1910 zijn wij terecht gekomen in die omloopstijd waarover Mevrouw Eddy schrijft op blz. 570:18: “En als de oude draak nu eens opnieuw een vloed zou uitstorten om de Christus-idee te verzwelgen? Hij kan met zijn gebrul uw woord niet overstemmen en evenmin de wereld wederom doen verzinken in de diepe wateren van de chaos en de oude nacht”.

Heden ten dage beleven wij de omloopstijd tussen twee jaartellingen. Wij kunnen de warboel van deze tijd moeilijk vatten omdat wij nog niet begrijpen wat vóór ons reeds gedaan is—in de vorige eeuw—door de machtige arbeid van Mary Baker Eddy; noch minder begrijpen wij wat zij bedoelde toen zij schreef: “Gij God-gekroonde eeuw, het uur van u is gekomen”. (Een van haar gedichten). “Het is het voorrecht van het altijd tegenwoordig goddelijk Gemoed, en van de gedachte, die met dit Gemoed in overeenstemming is, het verleden, het heden en de toekomst te kennen” (84:13) maar eigenlijk hebben wij “HET HEDEN” van het verleden én van de toekomst gescheiden en in de diepvries gezet! Menselijk gesproken houden wij ons krampachtig vast aan een “bekend” verleden uit vrees voor een quantum-sprong te nemen, dat wil zeggen: de bereidheid om de zin van de stof en stoffelijkheid los te laten ten gunste van het omarmen van wat ‘schijnt’ te zijn, n.l. een ONBEKENDE TOEKOMST.

De onzekerheid kan voor ons toch een vriend zijn door toe te staan dat ze ons in de armen drijft van een toegewijde studie van onze leerboeken gepaard gaande met een bezielde toepassing van hetgeen ze ons leert. Dit zal ons een fantastische stimulans en beïnvloeding schenken. Het zal ons inzicht doen klaren waardoor gehoorzaamheid aan de *Handleiding* gebiedend wordt en de prikkeling bevorderen dat wij:

“... niet alleen ons dwingen de waarheid te kennen maar het ook gaan beleven—ons gewoon dwingen in het genot van goed doen; niet enkel te werken als de zon schijnt en weg te vluchten bij onweer; maar te arbeiden als het onrecht, de onrechtvaardigheid, nijd en haat tieren; en dan wachten op God ... die de gerechtigheid beloont en de ongerechtigheid bestraft”. (My. 252:11).

INDIEN DE HANDLEIDING GEHOORZAAMD WERD

Indien de *Handleiding* gehoorzaamd werd zou de bevestiging van de Christelijke Wetenschap haar vroegere voorspoed, prestige, bekendheid en momentum spoedig herkrijgen. Onze kerken zouden alweer komen vol te staan, onze Leeskamers hersteld en ten volle benut. Dat allemaal omdat zonder gezag van buiten af, de takken (van de kerk) gewoon ‘gedwongen’ zouden zijn voor het nodige rechtstreeks tot God te wenden!

En het allerbelangrijkste is dat het machtige genezingswerk, kenmerkend van “De Tweede Komst van De Christus” zoals het vroeger was, (en dat verklaart de merkwaardige groei van de Christelijke Wetenschap en van de gevestigde kerken op de wereld in het begin)—wederom een ongekende groei zou ondergaan.

Hoe brengen wij dat tot stand? Wat is het antwoord? Wat kunnen w i j doen om het probleem op te lossen en iets bij te dragen om de toestand te herstellen zoals onze God-geïnspireerde-Leidsvrouw het zo vanzelfsprekend berekend had?

LIEFDE WERKT ZUIVEREND

Een onlangs ontvangen brief van de schrijfster van dit boek gaf de ervaring van een vriendin door: wij zullen haar ‘Mary’ noemen. Zij woonde een tijd in een van de Oosterse landen, waar verarming en ellendige en erbarmelijke

toestanden heersten. Mary moest vaak een uiteenzetting van Mevrouw Eddy overpeinzen: - "Jesus aanschouwde in de Wetenschap de volmaakte mens die voor hem zichtbaar was, waar door stervelingen een zondige, sterfelijke mens wordt gezien. In deze volmaakte mens zag de Verlosser Gods eigen gelijkenis en deze juiste kijk op de mens genas de zieken". (476:35).

Een van de opdringerigen die Mary steeds op straat volgde was een jonge kerel met prachtige bruine ogen en een warme spontane glimlach. Maar deze jongeling vertoonde een noodlijdend beeld van de meest elementaire behoeften des levens en bovendien hij was onbeschrijfelijk vuil.

De jongen kende slechts enkele Engelse woorden, en Mary kende zijn taal niet.

"Huisjongen?" bleef hij altijd vragen. De wetenschap dat hij graag willen werken verblijdde haar. Maar in die toestand, wie zou hem als huisboy accepteren?

Er was zoveel dat zij hem kon vertellen, maar met veel woorden zou hij weinig baat vinden met zijn achtergrond. Mary voelde zich erg gefrusteerd in haar verlangen om hem op blijvende wijze te helpen.

Op zekeren dag gaf zij hem wat geld, pijnlijk bewust dat het ontoereikend zou zijn om in zijn behoefte te voorzien. Op dat moment schoot het zojuist aangehaalde citaat door haar hoofd. Voorzeker werd ook Jesus confronteerd met velen gelijk deze jongen, en zij herinnerde zich ook hoe Mevrouw Eddy een volmaakt kreupele ogenblikkelijk genezen had. Zou Jesus of Mevrouw Eddy hulpeloos toegekeken hebben,—gedachtelijk de behoefte van deze jongen aanschouwen en alleen hem WAT GELD GEVEN? Neen! Ze zouden zich geheel en al afwenden van het sterfelijke beeld en de mens zien zoals hij werkelijk is, n.l. geestelijk en volmaakt. In dat geestelijk-aanschouwen vindt de wat wij noemen 'genezing' plaats ... op natuurlijke wijze én spontaan.

Toen Mary de jongen aankeek, bad ze vurig dat haar ogen geopend zou worden opdat ze zien mocht wat in

werkelijkheid aanwezig was. “Laat er licht zijn” bad ze.

Plotseling, zei Mary, wás er licht, het licht van de geestelijke realiteit. Het was zo wonderbaarlijk helder dat zij niet langer bewust was van de aanwezigheid van de jongen. Zij werd alleen gewaar van de Alheid en de immertegenwoordigheid van Liefde. Zij had de gevoelige snaar van de echte Liefde die het hart wint aangeroerd—de echte Liefde waarin alles opgelost wordt,—alle zin van het kwade; alle akeligheid van armoede;— het Goede waarin “niets overblijft dan de zee van Gods onmeetbare Liefde”. Zij werd niet eens gewaar dat zij “Adieu” tot het joch gezegd had.*

Enige dagen later toen zij dit jochie weer op straat ontmoette keek ze stom verbaasd toe. Hij was gewoon hervormd! Hij was helemaal schoon; zijn kleren, handen, haar, alles. En de zweren overal op zijn gezicht waren verdwenen!

Verrukt en naar zijn kleren wijzend vroeg ze, “Nieuw”?

“Niks nieuw” antwoordde hij: “Gewast”.

Opgewonden vroeg Mary hem: “Wie? - wie zei tot je dat je je kleren moest gaan wassen ... en jezelf?”

“Niks niemand; geen mens zei” ... langzaam zocht hij de juiste woorden. Toen keek hij omhoog; langzaam volgde hij (met zijn hoofd draaiend) een grote halve-cirkel en plotseling, vol blijdschap riep hij uit:- “IK”, en wijzend niet naar zichzelf maar naar boven, herhaalde hij “IK—IK zei het mij”.

“Ik zei het mij”! Meer hoefde hij niet te zeggen. Het éne Gemoed, het Gemoed van allen, had tot hem gesproken,- hem leidende,- hem helpende en hem genezende. Zijn gehele uitdrukking verkondigde op een welsprekende manier dat hij de leiding van “BOVEN” ontvangen had. De jongen gebruikte het persoonlijke voornaam-

*“Wanneer de denker opgaat in de verhevenheid van het goddelijk Gemoed, vindt de genezing plaats”. (Mary Baker Eddy)

woordje “IK” op de juiste wijze, zoals Mevrouw Eddy het definieert in ‘Wetenschap en Gezondheid’—(588:9), als:—“Het goddelijk Beginsel ... het onlichamelijk, onfeilbaar, onsterfelijk en eeuwig Gemoed ...”.

Dit was het begin van een nieuw leven en van een volslagen HÉRvorming van de jongen, schreef ze in haar brief. Hij had werk gekregen bij een Franse familie en bleef uitbundig gelukkig altijd schoon; al spoedig begon hij duidelijke tekeningen van de Franse hoffelijkheid te tonen. Zelfs werd hij een-man-van-aanzien,—van bezitsvorming, want hij had zichzelf een fiets van zijn spaargeld kunnen kopen.

Deze mooie genezing laat ons inzien hoe een volkomen wenden tot het éne Gemoed om een antwoord voor elk vraagstuk te krijgen is; de macht van Dien bevestigd wordt,—of het de oplossing vergt voor vuile kleren, zweren, verachtelijk armoede, of de schadelijke ongehoorzaamheid aan de *Kerk Handleiding*.

In het geval van de *Kerk Handleiding* zien wij een oplossing op het moment dat wij erkennen dat de onwettige inpalming van de Christelijke Wetenschap door een stoffelijke organisatie, precies hetzelfde is als de inpalming van de-mens-van-God door het sterfelijk gemoed. Gaan wij niet accoord met het ene, dan behoeve wij ons niet te onderwerpen aan het andere, is het niet zo?

Wij leven hier in weerwil van de aanspraak van het sterfelijk gemoed ons te besturen, niet vanwege het sterfelijk gemoed. Als Christelijke Wetenschappers komen wij op voor onze vrijheid onder Gods Bestuur en aldus boven de rechtsbevoegdheid van een organisch (stoffelijk) leven uit. Naar gelang wij uit de schijnbare dwaling in onze kerkervaring treden en Gods genezende liefde demonstreren ten aanzien van onze medemens en in de kerk-activiteiten, wordt dat een bruikbaar voorbeeld hoe wij het probleem van het leven zelf kunnen oplossen.

Daarom ligt de oplossing bij de individuele Christelijke Wetenschapper, die een aanvang maakt om de onwettige inpalming niet te aanvaarden; om te weigeren zich te laten

intimideren. Waarschijnlijk zijn er heden ten dage méer echter Christelijke Wetenschappers BUITEN de kerk dan daar BINNEN,—allen genieten van hun recht om door God-geleerd en God-bestuurd te worden,—leven in de Christelijke Wetenschap met elkander.*

Er is geen noodzaak om afscheid te nemen van een kerk of om onze Christelijke houding te wijzigen of verbreken. Alles wat nodig is, is dat wij op de hoogte worden gehouden van de gang van zaken, en gedachtelijk vrij mogen zijn. De toestand kan worden HERvormd van binnen uit! Is er niemand die zich je laat voorzeggen, dan zullen de dictators ophouden dictators te zijn.

“Wien gij uzelf stelt tot dienstknechten ter gehoorzaamheid, gij dienstknechten zijt desgenen wie gij gehoorzaamt” zegt Paulus (Romeinen 6:16) en hij weigerde te knielen voor wie dan ook, behalve voor de Christus.

*In de Juni 1893 uitgave van de Journal van de Christelijke Wetenschap (Vol. XI, Nr. 3) onder: “Eerwaarde Mary Baker Eddy” (getekend “Redacteur”) werd gedocumenteerd dat de Christelijke Wetenschap méer is dan een Handelsmerk, of het persoonlijke eigendom van een privé groep ambtenaren, en wel als volgt:-

**“De schrijfster trekt een scherpe lijn tussen ge-
waande-wetenschap en Wetenschap ... de eerstge-
noemde is die van de mens; de laatste is die van God.
En hoe nader het menselijk gemoed zijn éénwording
met het goddelijk Gemoed beleeft, des te nauwkeuri-
ger hij het begrijpen van de ene absolute wetenschap
benadert.**

**Daarom heeft de schrijfster, vanuit dit standpunt
van God en mens, heel natuurlijk en wijselijk een be-
naming aangenomen waardoor het systeem dat aan
haar geopenbaard werd aangeduid door de woorden
“*Christian Science*” (*De Christelijke Wetenschap*).
Noch was het haar bedoeling geweest dat deze be-
naming aangewend zou worden alleen om een bijzonde-
re SEKTE of bepaalde STAND onder de mensen aan
te duiden. De zorgvuldige lezer zal wel gaan inzien dat**

alles wat deel uitmaakt van de eeuwige Waarheid (hetwelk zij vaak zinspelende op de “Christus-Waarheid”) de Christelijke Wetenschap is, voorzover als het deel ervan uitmaakt en voorzover als het gedemonstreerd wordt als Waarheid”

Tirannen deinzen terug voor wie dan ook die hen niet ‘au sérieux’ nemen; zij deinzen terug voor individuen die vastberaden zijn, - die zich niet onderwerpen aan iets minder dan het goddelijk Beginsel en zijn *Handleiding*. “Tegen de zodanigen (de ware gehoorzaamheid aan Beginsel) IS DE WET NIET” (Galatiërs 5:23).

Wij kunnen overtuigd zijn en het vertrouwen hebben in de volgende mededeling van onze Leidsvrouw:

“Een onrechtvaardige, onbarmhartige en een onderdrukkende priesterschap moet te gronde gaan, want de valse profeten van heden ten dage evenals die in het verleden strompelen voorwaarts naar hun ondergang; terwijl hun bedehuizen afbrokkelen met vuur in het hout

En toch, als ik het verleden memoreer,—hoe het genezende-evangelie gelijktijdig ‘geprezen’ en ‘vervolgd’ werd in Boston,—mij ook herinner dat God rechtvaardig is, ben ik wel benieuwd, als onze lieve Meester in onze Nieuw Engeland hoofdstad (Boston) op dit uur aanwezig was, - of hij niet zou wenen zoals hij dat deed over Jeruzalem! O, gij tranen! Niet ‘vergeefs vloeiden ze. Die heilige druppels werden als een heiligdom bewaard voor de toekomst, en God heeft hen nu in hun vergaarbak ontzegeld met Zijn uitgestrekte arm. Die kristallen bollen hebben een hoger moraal voor het mensdom teweeggebracht. Zij zullen zich met vreugde verheffen, en met de macht om, met vloedgolven van vergiffenis elke misdaad, - ja, zelfs die per abuis bedreven waren in de naam van de godsdienst weg te spoelen (*Pul.* 7:19; en 7:7).

Voor Mevrouw Eddy was er geen stoffelijke wereld “g i n d s”. Het koninkrijk van God,- van het Gemoed, was b i n n e n het bewustzijn,- geheel goed en geheel harmonieus. Dat is het essentiële punt. Al het overige is zuiver illusie. In dit koninkrijk der hemelen zijn er geen zondaren “g i n d s” die gezuiverd moeten worden. Er is geen behoefte aan een STOFFELIJKE organisatie (kerk-organisatie), opgericht met allerlei voorschriften die de leden dwingen in de pas te blijven, óf anders getuchtigd te worden óf (zoals vaak gebeurd) ‘in de ban’ gedaan te worden. Stoffelijke organisaties brengen met zich mee:- het tegenstelde van alles wat de Wetenschap ons leert.

“Het grote wonder voor het menselijk begrip is de goddelijke Liefde en de verheven noodzaak van het bestaan is tot de ware idee te komen van wat het koninkrijk der hemelen in de mens inhoudt Deze smetteloze idee, het eerste door de man en volgens de Openbaring het laatst door de vrouw vertegenwoordigd, zal met vuur dopen, en de vuurdoop zal het kaf der dwaling met de verzengende gloed van Waarheid en Liefde verbranden, en zelfs het goud van het menselijk karakter smelten en louteren”. (560:11; 565:20).

IN HET KOMENDE TIJDPERK ZAL MEVROUW EDDY WORDEN ERKEND

Het drie-jaar evangelie bedienen van Jezus heeft de wereld enorm beïnvloed meer dan tweeduizend jaar; zo zal ook de arbeid van Mevrouw Eddy terwille van de mensheid de gedachtengang van de mensen blijven beïnvloeden gedurende de komende eeuwen. Mevrouw Eddy staat gerechtvaardigd in de barmhartige, glorierijke grootheid en bestendigheid van haar arbeid op aarde. Zij bracht zekerheid dat twijfel overwint; hoop dat de wanhoop deed vlieden; kracht dat de zwakkeling moed schenkt om zijn verdorven neigingen te kunnen overwinnen. Zij bracht gezondheid die ziekte verdreven heeft. Zij ontsluitte de en

openbaarde de aanwezige goddelijkheid van de mens,— zijn AANWEZIGE God-wezenheid.

De wereld wist het niet, maar bij de komst van Mary Baker Eddy's ontdekking en openbaring van de Wetenschap, welke zij tot het menselijke bevattingsvermogen herleidde en het "Christian Science" (De Christelijke Wetenschap) noemde, heeft de mensheid de grootste waterscheiding (stroomgebied) in de geschiedenis van het mensdom, geestelijk of anderszins, benaderd. Het kan best zijn dat eeuwen zullen voorbijtrekken eer dat de wereld, in het algemeen, gewaar wordt van w í e onder ons geweest is in de tweede helft van de negentiende en de eerste tientallen jaren van de twintigste eeuw. Wanneer zal "de TWEEDE komst van de Christus" (in de gedaante van een leerboek!) ten volle worden erkend?

In zijn memoires schreef een leerling van Mevrouw Eddy, Rechter Septimus J. Hanna:-

Toen ik Mevrouw Eddy eens vroeg hoe het kwam dat Christelijke Wetenschappers niet dankbaar gestemd waren jegens haar, was haar antwoord:- "Omdat zij er niet naartoe gegroeid zijn". (*Collectanea*, blz. 77).

Maar de groei zit erin! Een geweldige omverwerping van standpunten is heden ten dage aan de gang waarin een geestelijk-wetenschappelijke mode van bewustzijn de oude mode van stoffelijkheid verdringt. Heden ten dage heeft het Christendom meer liefde en eerbied voor Christus Jezus; en de dag daagt waarin de harten van geheel het mensdom vol dankbaarheid, liefde, en eerbied voor Mary Baker Eddy zullen zijn, omdat zij ons de Wetenschap met demonstreerbaar Beginsel en regel bracht.

What a *majestic*, God-blessed scenario to contemplate!